

שנה ללית יהוה ונתן ליהוה
בשנים עשר יחד שבוע שנים
ושבעה יחד שש אונל
מרדל מלך בבל בשנת מלכו
אתראש יהוה ונתן מלך יהוה
במיתל מלך יהוה ונתן טבות
ותנו אתכם או מעל כסא
חמלקים אשר אתו בכל
ושנא את בניו כל אנאני
לחס תמיד לפעו כל ומי
תמו ואכתו אהת תמיד
נתעו לו מאת חמלקי דבר
חס בומי כל ומי חס

טובם הפסוקים שלספר
אלף וחמש מאות ושלשים
וששה

חזו וישן עתה ברא מוצא אשר
חזה על יהודה וירושלים
במלך עשדו יתט אהו יחזקח
מלך יהודה שמעו שלמים
והאני ארץ בני יהודה דבר
בעסגרתני ורוממתי וחס
פשוטי נדע שון קנחו
חמור אכוס בעלוי ישראל
לא מדי עמי לא התבונחו
עיו חטא עם כבד עזו ורע
מך יעס פעס מישחיתים עמי
את יהודה נאני אתקדוש

אשר אל נורו אהור עלמת
תבו עיה תוסין פסרה כל
ראש לחל וכל לב רוח
מפדגל ועד אש אובו
מתם פצע עתה והמכה טויה
לאור וכל אחפשו ולא תמנה
בשמו ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתם
לנעכם וירם אכלים אתה
ושממה כמה פכת וחס
ונתנה בנצחו בספה ככנס
כמלונה כמקשה בער
כנורה קדו יהוה עבאות
חותיר דעו שריר כמעט
בסוס חיונו לעמרה דמיונו

שמי עדיב ריחוק קצני סדס
האוננת רת תאל חנו עם עמרה
למה לירוב חוכים יאמר חנה
שב עמי עלות אלים וחלב
מריאוס ונת פריס וכבשית
ועתה יס לא חפעתו מלבאו
לנאות פני מוכש ואת
מורכם ומסח צנור אתו סיפי
הבא מנת שן אקטרת
תו עכה היא לחד שושפת
קדא מקדא לא אוקל אזו
ועצרה חד שיכט ומי עיכט

אנא נפשי חזו על לטרה
כל את נפשא ונפשי שנת פנים
אעקס עני מנס גס מתיקו
תפקה אנני שמע ויכט חמס
כל אנה וציה וכו חסד חוץ
מעל ליכט מנגד עני חדלו
חדע למרו חייטב דה שו
משפט אשרו חמוץ שפסו
יתוס ריכו אלמנה

לכונא ונכחה יאמר יהוה
אסידו חטא יכס כשנת
כשדל גניו אסוא דימו
כתולע בעצמרו וחווא אסותאבו
ושמ עתם טוב דארץ
תאכלו ואתמאני ומריתם
חרב תאכלו כי פרוח חזק ובר

איכה חיתת לונתה קריה
נאמנה מלאתי משפט צדק
ליו ביהו עתה מר צדוים
בספר תיה לסגים סבאך
מחול במים שקה סודרים
וחבר גנבים כדא חק שחד
והדף שלמניס נתוס לאי שפט
ורוב אלמנה לאיבא אליוס
לכו נאס חאדו ונתה
עבאות אכירי ישראל חו
אעס מעדו ואנק מה מאבי

מתב ד יחס מעיר מהת עי סדמח מנו חל וני
ויאט אזי מאס בפשוטי ואזי חקטי בשלמי

לדגוס ג בעלמי דמנוס בבית כל ישראל כיתמנו
ורדף ג וטלו איע דמנוס כלו אתנ שוח אפרים

ורוממו ב ואס לא תמנו ואס תמנו
שפוט ג איעס שחמל מעמנו דעמ

ואשיבחדרי עליו ואערוף כבוד
סיבדו ואסירה כל בני לדי
ואשיבה שפטו ככבד אשנה
ויעצד ככבת חלה אחרי כו
יקרא לך ערה צדק קרנה
נאמנה ציון כמ שפט תפדה
ושבית בצדקה וישבר פשעם
וחטאים יחדו עובי ויהוה
יכלו בניב שומ אילים אשר
חמדתם ותחפרו מה צנת
אשר בחרתם ביהוה באלה
נבית על חוב ונבנה אשר מיס
אולה נהיה חסו לנערת
ופעלו לנצוץ ובערו שניהם
יחדו ואז מבכה
חבר אשר חוה ויש עיה וכו
אמוץ על יחידה ויהוה שלם
ויהיה באחרית חמים נכו
יהיה הר בית יהוה בראש
החרים ונשא מגבעות ונהו
אלו כל הגוים וילכו עמיהם
רבסו אמרו לבני ונעלה
אחד יהוה אל בית אלה
יעקבו וילנו מדרכיו ונמנה
בארחתו מיב ציון תצא
תורה ודבר יהוה מירושלם
ואפטימו הגוים והזכות לעמים
רבסו זכותי חרבותם לאתים

וחננותיהם למימות לא
ושאגו אל בני חרוב לא
ולמדו עזר מלחמה
בית יעקב לכו ונלכה באור
יהוה כי נטשתה עמל בית
ועקב מי לא ומ קדס וענעם
כפל שותים ובידו נכרים
ושפיקו ותמלא ארצו כסף
והכנו ארץ קצה לא צרתיו
ותמלא ארצו סוסים ואז
קצה למרבתיו ותמלא
ארצו אלוים למעשה ויהו
רשת חוה לאשר עשו אעבעתו
וישח אדם וישפל איש
ואלת שאלתם בוא בנין
והטמו בעפר מפל פחד יהוה
ומהדר גאון עני גבהות
אדם שפלו ושחרים אנשים
ונשגב יהוה לבדו ביום
ההוא
ביום ליחיה עבא את על כל
גאחורס ויעל כל נשא
ישפלו על כל ארזו וילכו
חרמים והנשיאנס ועל כל
אלוניה בשוועל כל החרים
חרמים ועל כל הגבעות
הנשיאות ועל כל מגדל
גבהו על כל חומה בעורה

ועל כל אמות תרשי שועל
כל שכמות החמדה ושח
גבהות אדם וישפל קום
אנשים ונשגב יהוה לבדו
ביום ההוא ואלו אלוים כל
יחלף ונבאו במ ערות צרים
ובמחלות עפר מפל פחד
יהוה ומדור גאון בקומו
לערץ הארץ ביום ההוא
ישלך האדם את אלו
כספוא את אלו ויחבו
אשר עשלו לה שתחות
לחפר פרות ולעט למס למא
בנקרות הצרים ובס עפי
חסל עס מפל פחד יהוה
ומהדר גאון בקומו לערץ
הארץ חרלו לכס מוח אדם
אשר נשמה באפו מבמה
נחשכ הוא
כל הנה האלו יהוה עבא את
מסור מדור שלם ומי חודה
משעומי שעה כל משעד
לחס וכל משעומים גבור
ואיש מלחמה שופט ונביא
וקסם ויקז שרחמי שום ונשוא
פנים ויעץ וחכם חרשים
ונבוז לחש ונתתי נערים
שרחם ותעלו חס ומשד

ואל ידו וימשה חוק וקום משח ליג וכלה עב ויהיה נכו ויפסל שני עלו איהו יגלו ויעל בעלה שלחו
כמאונת אלהיה וילכו וחבידו והביאוינים שלה אודף ער שיפוח וכל אל הר חרובל ויהיה כחיה

יהיה ד' חס ודאגליים כלול בבמד נח עז
יהוה על פני יהוה אב יהוה ויסגד

ויעש באשיתו עתה וישב
 ויחשלו ויאשיחו לה שפטו
 נא כינו וכו' בדמי מל' עשות
 עד לרמזו לא עשיתו בו
 מה עקמת לעשות ענינים
 ויעש באשיתו עתה או העה
 נא אתכם את אשר אני
 עשה לרמי חסד משופתו
 ויהי לרמי פרץ גדרו ותהי
 למרמס ואשיתו בתה לא
 תמרול או עורר עליה
 שמירו שיתועל העבים
 אצוה מה מסור עליו מטר
 כי כרס יתוה עבאות בית
 ישראל ואשיתו לה נטע
 שעשו ענין ויחזקו למשפט
 והנה משפח לצדקה והנה
 צדקה
 הו' מען בית בבית שדה
 בשדה וקרכו עד אפס
 מקום וחו' שבתם לברכס
 בקרב הארץ באוני יתוה
 עבאות אס' לא בתים רבים
 לשמה ויהו' ג' לים וטובים
 מאן חשב מי עשרת צמח
 כרס ועשונות אחת ורע
 חמרי עשה אופה
 הו' משכמו כבקר

שכר ורדפו מ' אחרו כנשא
 מורה לרמז ותהי כנור ונבל
 תהי ויחזק וחו' משנת חס
 ואת פעל יתוה לא רכסו
 ומעשה גריו לא ראוי לכו
 גלה עמי מכל דעת וכבוד
 מתו רעב וחמוני צחוק צמא
 לכו חרתי כיה שאול נפשה
 ופער הפיה לכל חק ונרד
 הדרה והמונה ושאונת
 ועל זבחה וישח אדם וישח
 אשו ענין גבחים שפלה
 והנה יהיה עבאות במשפט
 והאל הקדוש נקדש
 בצדקה ורע' כבשים כדננס
 וחרבות מקום גרים ואכל
 הו' משכי העו
 בחבל השוא וכעבות
 העלה חטאה תאמרם
 ומחרתו ישה מעשהו למעו
 נראה ותקרב ותבו' אה ענת
 קח שושראל ונרעה
 הו' האמרום לרע טוב
 ולטוב ברע שלום חשה
 לאור ואור לחשה שמות
 מר דמתוק ומתוק למר
 הו' חכמום בענין חס

והנה פני חס נכנס
 גבורים לשנותו ויאנשו
 חיל למסר שבר מעדוקו
 רשע עקב שחד ועקרת
 עדיקים נסורו ממנו
 לכו באכל קש לשון אש
 וחשש לה כבוד פה שרשם
 כפקיהו ופרחם באבן
 ועלה כי מאסו את תורת
 יהוה עבאות ואת אמרת
 קדו שושראל נאצו עליו
 חכה אף חזוה בעמו ונט
 נדו עליו ונפחו ורצו החיים
 ותו' נבלתם פסויה בקרב
 חוצות ככל אאת לא שב
 אפון עור נטוה ונשא
 נס לגוים מרחוק ושכר
 לו מקצה הארץ והנה
 מהרה קל נבו' או ענת
 ואזכור של פו לא נגס ולא
 וישור לא נפתח אזור חלצו
 ולא נתק שרוד נעלח אשר
 חצו שנונים וכל קשתותיו
 הרבות פרקות סוסו בצר
 נחשבו ונל' לזו פסופה
 שאגה לר' פלמא ושאג
 כפפורים ונחם או אחו סור

ג' ב' מל' חס וישיב חזרה ציננו
אוי' ככל מקום ענין

משחוקים ונחזי כנור בחמם אשית ארד
והו' חמלינר שא

שנונים ג' אשר חמוני חיצר שנונים חני
גבור שנונים

אל זה ב ולא קרב זה אל יד וזרע יד אל זה
וזה ואל זה אביט

וינעו ב חס וירא העם וינעו וינעו אמור הסכים
הטע ב וינעו הטע המנו ופבלוגר

המלך יהודה ב ואמר או לי כי נרמתי מדעיות
ויקול טובה

ומלט ואז מעל ונתהם עליו
בזום החוא בנתמתים ונפט
לארץ ונתה חשה ער וראו
חשה בערופיה
בשנתמות חמלה ענהווא
ויראה את אדניו ישב על
בסארס ונשא ושו לחמלאס
את חקי כל שרפים עמדים
מעל לן שש בנפוס שש
בנפוס לאחד בשנתים וכסח
פנו ובשנתים וכסח רגלו
ובשנתים ועופף וקרא זה
א זה ואמר קרו שיקרוש
קרוש ויהו עבאות מלאכל
חארץ כבו דו ונעו אמות
הספים מקול הקורא והבית
יפלא עשו וראמר או לו כר
נדמותו כי אשטמא שפתים
אנבו בתור עם טמא שפתים
אנבו ששבו את חמלה ונתה
עבאות ראו עניו מעף אלו
אחד מוח שרפים ובידו
רצפה ככל קחוס לקח מעל
המובח ונע עליו ויאמר
הנה נגע זה על שפתך ויסר
עונותך אתך תכפר כי
יאשמע את קול אדני אמר
אתמי אשלח ומורה לנו

ואמר חנני שלחני ויאמר
לדואמרתי לעם הזה שמעו
שמועו ואל תכוננו וראו ראו
ואל תדעו חשמו לב העם
הזה ואננו הכפר ועינו
חשע פווראד בעינו
וכאננו ושמעו ולכנו נכנו
ושבור פאלו ויאמר ערמת
אדניו ויאמר ער אשר אמר
שאו עדים מאן וישב כי
ובתים מאן אדם ויה אדמה
תשאח שממה וירק ונתה
את הארס ורבה חעובה
כקרב הארץ ויער בה
עשר יהו שבה והותה כי
לבער באלה וכאלו אשר
בשלת מצבת פס זרע
קדש מצבתה
והיו בומי אחו בודותם בן
ענהו מלה ויהודה עלה
רצון מלה ארס ופקח בן
רמליהו מלה וישראל כי
ידני שלם למלחמה עליו
ולא נכל לה לחס עליו ויצר
לבו דוד לאמר נחה ארס
על אפרים ונע לכבו ולב
עמו פנו עעצו ער מפני
רוח ויאמר

ויהו אליו שעה צאנא כי
לקראת אמו אתה וישאר
וישוב בנה אל קצה תעלת
הברכה חעלוונה אל מסלת
שרה כובס ויאמר את
השמרו וחס שקט אל תורא
ולכבד אל ירד משע ונבנת
האורים העשנים האלה
בחרנאף רצונו ארס ובן
רמליהו ונעו מיעץ עליו
ארס רעה אפרים ובודמלוח
לאמר נעלה ביחודה ונקצנה
ונבקענה אליו ונמלה מלך
בתוכה את בוסבאל
כה אמר אדני ויהו לא תקום
ולאתחיה מראש ארס
המשקור ראש המשקור ונעו
וכעד ששים וחמש שנה
יחת אפרים מעם וראש
אפרים שמחו וראש שמחו
בודמלוחו אם לא תאמנו
כי לא תאמנו
ומסר ויהו דבר אל אחו כי
לאמר שארף אות מעם
והנה אלהיך העמק שאלה
או חנניה למעלה ויאמר
אחו לא אשאר ולא אנסח

וישג ב קול ודו חקו שב וינעו בן וישג
והדרתי ומנו עבדו שב

ובשוקם ב שרפים עמדים טעם בן וישג וזכר אל
ישמין ב קול וישגו ושמעו חשמו עשמוע

נחד ב דוח אליו נחד ארס טור שוק
ונחד עליו רוח יהודה

יכול לל וללבוש בארץ וזו ארץ והקרב בחוב יכול ולא יוכל עמוד ארץ בארץ ויכל וכל הנספח וכל
הקרב וכל משלה דמנהגו ברוח ה' וזקת תמים פאז ונחבית מלאך רשע

ישפט ג' מל ולא למדוד עמי הוא יודים
ישפט הכעד ערמי ישפט

עזו מאשור בשבט וככה
ומטחו ושא אלקיך בדרך
מצרים כי עזר מעט מועד
וכלה ועם ואפו על תכליתם
ועזר עלו יהודה עבאות שוט
במפת מרן בעזר עזר
ומטחו על חס וגשאו בדרך
מצרים ותחביתם הוא אסור
סבלו מעל שבמך ועלו מעל
עו ארץ וכל על מפני שמו
בא על עית עבר במגרו
למכ שופקוד כלו עברו
מעברה גבע מלוו לגן חרבה
הרמה גבעת שאול נסה
עזרו קולך בתמים הקשים
לשח עניה ענתות נודה
מדמנה ישמי הגבים העיוו
עוד חסם בגב לעמדו נפמי
יהודה יתעזו גבעת
יהושפט

הנה ודארו יהודה עבאות
מס עת פארה במע עצה
ורמיה קומה גרו עים וחביתם
ושפדו נקח סכלו חיער
בברזל וכל כטו באדור
יפול וצא חסר
גז עשו ונצר משרשוח
התנחה עליו רוח יהודה

רוח חכמה ובינה רוח עצה
וגבורה רוח דעת ויראת
יהודה וחריו פיר את יהודה
ולא למר אה ענו ישפט
ולא למשמע אונם וזכוח
ושפט בער קרלים וחוכמ
במישור לענו ארץ ונחפה
ארץ בשבט פו וכרוח
שפתיו מית רשע וחה
ערה אזור מתעו והאמנה
אזור חלצו ונר ואב עם
ככש ונמר עם גר ורפץ
והגל וכפור ומריא וחזו
ונער קטן נהג בס ופרה
דכתי ענה וחזו ורביע
יהודה וואריוה בכקרו אל
תבו ושעשע עונק על חר
פתו ועל מארת צפעו
גמול טרו חרה לאררע
ולא שחיותו בכל חר קרשו
כמלאה הארץ רעה את
יהודה כמים לים מכסים
והנה ביום ההוא
שרשושן אשר עמל לנס
עמים אלו גוים ורשו
והנה מנחתו כבוד

והנה ביום ההוא אוסוף אתי

שמתנו לקנות את שאר
עמי אשרו שאר מאשור
ומצרים ומפתרוס ומכוש
ומעלם ומשנער ומחמת
ומאמי חים ונשא אנק לגוים
ואסף נחיה ושראל הנפעות
יהודה וקפץ מארבע ענפות
הארץ וסדה קנאת אפרים
והנה יהודה וברת אפרים
לא יקנא את יהודה ויהודה
לא יצר את אפרים ויעפו
בבתם פל שמים נמה וחר
יכו את בני קדם אדום
ומאכלם שלוח חסם ובמ
עמון משכע עים ויה חרים
יהודה את לשון עם מצרים
והנה יהודה על הנהר בעש
רוחו והכחו לשבעה נחלים
והנה יהודה בנעלים ויהודה
מסלה לשאר עמי אשר
ישאר מאשור באשר חתה
לשראל ביום עלתו מארץ
מצרים ואמרת ביום ההוא
אודך יהודה כי אנפת בנשע
אפר ותעממי הנה אל
ישועתי אבטח ודא אפחד
כי עזו מרתנו יהודה ויהודה
לו לישועתי שאתם מים

הלבנון ה' פו וסעו לבני ארבעה חזק כל חמיהו אשר
תירקו מה נספח וחיבטן יוד בארץ יכול

יבנה ה' גאליהו חסדו וינח עמי את יסודו ויהודה
יבנה ה' גאליהו חסדו וינח עמי את יסודו

קדש ליהוה

לא ומכר

בששומם עני הישיבה י
 ואמרתם במס הווי יהוה
 ליהוה קראו בשמו יהוה ע
 בעמים על לתו היזרוכי
 נשגב שמו ימרו יהוה כי
 גאות עשה מידעת זאת
 בכל הארץ צהלו ורנו
 חשבת ציון כבודך בקרבך
 קדש ישראל
 משא בכל אשר חזה
 ושעוהו בואמוץ על הר
 נשפח ש' אונס הרמו קול
 להם הניפו יתבאן פתחו
 נרבים אני צויתו למקדש
 גם קראתו גבור לאפו
 עליו גאותי קול חמו
 פחרים רמות עמד קול
 שאון ממלכות גוים נאספם
 יהוה צבאות מפקד צבא
 מלחמה באים מארץ י
 מרחק מקצה השמים יהוה
 וכלו ועמו לכל כלה ארץ
 חילונו כי קרובים
 יהוה כשך משרו רבא
 עליו כל נרבים תרפיעה וכל
 לבב אנטשומס ונבד לוי
 צורים וחבלים ואחוזו י
 כחלדה וחולו איש אל

רעחויתם חופני להבים
 פניכם הנה חס יהוה בא
 אכורו וזכרה וחרו אף
 לשון ארץ לשמה וחס
 וחס איה ושמור ממנה
 כרכובי השמוס ונסו ליהוה
 לא יחלו ארס חשך י
 השמש כצאתו ורחל לא
 יגיה אורו ופקדתו על
 תכלר עהו ועל רשעים
 ענסו והשפתו גאו ודום
 וגאות ערו צום אשפול
 אוקור אנו שמוס וארס
 מבתם אופור עליו שמים
 ארצו ותרעש הארץ
 ממקומה בעברת יהוה
 צבאות וכיום חרו אפו
 ויהוה כצבוי מלח וכצאו
 ואז מקבץ איש אל עמו
 יפנו איש אל ארצו ונסו
 כל חנמ צאור קד וכל ק
 הנספה יפול בחרבו על ליהוה
 ורטשו לעיניהם ושקו
 בתייהם ונשייהם תשגלנה
 הנני מעור עליהם אתמו
 אשר כסף לא מחשבו וחתב
 לא יחפצו כבווק שתות י
 נערים תרטשנה ופרובטו

לא ירחמו על בענם לא תחנם
 ענסו והיותה בכל צבוי מלכות
 תפארת גאו כשרים י
 כמ הפכת אלהים את סדס
 ואת עמרה לאת שכל לצח
 ולא תשכו ערדור יהוה
 ולא תחלשם עבדור עס
 לא תרבעו שם ורבעו שם
 ציוס ומלאו בתייהם אחים
 ושכנו שם בנות וענה י
 ושערוס נדקדו שמוס וענה
 אים באלמנותו ותעס
 בחיכלו ענגוק רוב לבוא
 עתה ותיח לאומי שכוב
 ירחם יהוה את עקב ובחך
 עוד בישראל והניחם על
 אדמתם ותלוח חגר על ליהוה
 ונספחו על ביתי עקב וקחוס
 עמוס ותביאום אל מקומם
 והתנחלוס בתי ישראל על
 ארמת יהוה לעבדוים
 ולשפחות וקווי שבוס י
 לשבייהם ורהיבנג שיהם
 והנה ביום הניח
 מעעבך ומרגך
 כרה הקשה אשר
 עבדך ונשאת חמ של חוה
 על מך בכל ואמרת אך

והביאים ג' ב' מל וזה חס למען אשר יביאו
וליהוה עמים וביום ויהוה

והביאים ג' ב' מל וזה חס למען אשר יביאו
וליהוה עמים וביום ויהוה

קרב ל' וקרב לבוא חוהו לך שנים ב' וקרב
לשע עבד ב' אשר לא עבד בה אשר עבד

לבי למאנן ברוחך מנב * לקעבי חרסן ברוחך
כח * חרלו גבורי עבדך ברוחך כח *

ישעיהו הלוהית ודמיהו הלוהית כחב *
ישעיהו גלילי * יחזקאל עליו * *

נאם יהוה אלהי ישראל * ביוקר וביד אביך
ונשאר בו עליו * *

והדבבתי ונתעק חשבון *
ואל עלה עריהן נשמע
קולם על כו חלעו מואב
והיענו נפשו ודעה לו לבי
למואב ונתעק ברוחה עד
ערי עזת של שמה כיו
מעלה הלוהית בכבד מעלה
בו מי דרך חורנים ועקת
שברו ערו פיו נמרוס
משמות ונחיו כותב שחצור
בלה דשאורק לא חנה
על כו ותרעה עשה ופקדונם
על נחל הערבים ושאים
כוח קופח הועקו אתך
גבול מואב עד גליל וסלחה
ובאר אילס ולתה כיו
דימוז מל אודס כי אשות
על דימוז טספות לפלוטת
מואב ארוהו לשארות *
אדמה של חובר משל ארץ
מסל עמד בנה אלה פת
צחו ונתח כעוף נודד קז
משלחת חיוטה בנות מואב
מעפרות לארנון תביאו *
עשה עשו פלוה שותי
כליל עלה בתוך עתרים
סתרו נחוס נדד אל תגלו
ערו כו נדחו מואב חור

קתר למו מפען שוודר כו
אפס חמץ בלה שר תמו
רמס מוח ארץ *
והוכן בחסד כפא
ונשב עליו באמת באהל
הוד שפט ודור שמשפט
ומהר צדק שמעו גאון
מואב גא מאד גאותו *
וגאון עברתו לא כו פיו
לכו וילח מואב למואב
כלה וילח לא שישו קוד
חרשת תהגו אך נכאים
כישדמות חשבון אמלל
גפו שבמה בעל גוים חלמי
שרוקיה ערו עור נגעו
תעמד בר שלחותי נטשו
עבדוים על כו אכמה בכח
וערו גפו שבמה ארמו
המעטו חשבון ואל עלה כו
על קו ערו ועל קו צדק חור
נפלו אסף שמחה וגלמו
הפרמל ובכרמים לא אורט
לא ירעמו בוקמים לא
ידקדו הדרך חרד השפת
על כו מע למואב לכבוד
וחמו וקדכו לקור חרש
ותנה כו נראה כו מאה *
מואב על הכמה וכא אל

מקדשו להתפלל לא ואל
זה הדבר אשר דבר
יהוה אל מואב מאוועה
דבר ונתח לאמר בשלש
שנים משע שבר ונקלה
כבוד מואב בכל חמיו *
הרבו שאר מעט מזער
לוא כבוד *
משאדמשק חנה דמשק
מסקה ערו ונתח מע
מפלה עכות ערו ער ער
לעדרים תחיונה וכב צו
ואז מחרוד ונשפת מבצר
מאפרים וממלכה מדמשק
ושאר ארס ככבוד כו *
ושראליהו נאם יהוה
עבאות *
ותנה כיוס הווא וכל כבוד
ועקבו משמו בשלוח ונתח
ותנה באסף ק עור קמה *
ודען שבלים נק עור ונתח
כמלקט שבלים בעמק
רפאים ונשא רבו על לית
כנקף ונת שמס של שיה
גרורים כראש אמור כו
ארבעה חמש שח כס עפית
פרנה נאם ונתח אלהי ישראל
כיוס הוואו ישעה חארס

ויסלח * ונתח כעוף נודד כי ער בימיהו וער משלח *
סודות * קנין שלחו כו נמח חרדי ולמחר * *

ולאוד * ונתח כו ניאוד טמט עמל ידו * ונתח צלוק *
וליאוד * הבניא * ונתח יבטל בני מרחוק * *

והוכן * ב מל וחד חס וחוכן בחסד וחוכן חסד *
וחוכן וחיונה שם * *

על עשורו עניו אל קדוש
 וישראל תראינה ול אשעה
 אל המזבחות מעשה נדו
 ואשר עשו אצבעתו לא
 וראח ודאשרים ודחמנים
 ביום תחוא ודחמנים
 מעוזו בעובת חחר שותאמן
 אשר עזבו מפני ישראל
 ודחתה שממה כפי שבת
 אלו וישערו וצור מעשה לא
 וברת על פו תטעו נטעו
 נעמנים חמרת ור תזכעו
 ביום נטעו תשגשו וכתקו
 ורעה תפרחו ונד קצור
 ביום נחלה ויבא אש
 הוי חמני עמים רבים
 כדמות נמים ודחמני ושאון
 לאמים כשאון מים בפירות
 ושאון לאמים כשאון מים
 רבים ושאון ונער בו ונס
 ממרחק ורדף כמץ חרים
 לפני דוח וככל לפני סופה
 לעת ערב ודחה כלה ה' *
 בטרם בקר אננו זה חלק
 שוסנו ונרל לבחוננו
 הוי ארץ על על נפנים אשר
 מעבר לנהר וישיה שלח

ביום צרותם וככל דג מא על
 פעמים לכו מלאכים קלים
 אל צו ממשה ומרט אל
 עם נדא מוחו אוח לאה *
 קוזו ומכוסה אשר בואו
 נהרם ארץ כל וישבו
 תכלו שבעי ארץ פנשא
 נס חרים תראו וכתקע
 שופר תשמעו
 כוכה אמר ותוה אל
 אשקוטה ואמוטה במכות
 כחס צח על יארד בעב *
 טל בחס קצור כר לפני
 קצור כחם פרח וכסר גמל
 ודחה נעה וברת חיל זלים
 כמזמות ואתה נטושות
 תסור חמו ועכו נחור
 לעט חרים ולב חמת *
 הארץ וקץ עליו העט
 וכל בחמת הארץ עליו
 תחרף בעת חזוא
 וכל שו לחוד עבאות עם
 ממשה ומרט ומעם נדא
 מוחו אוח לאה וייקוזו
 ומכוסה אשר בואו נהרם
 ארץ אל מקום שם יחוד
 עבאות חרעו
 משאמ צרנים העה ודוח רב

על עב קלובא מצריו ונע
 אלו מצריו מפניו ולב
 מצריו ומס בקרבן וסכסכת
 מצריו כמצריו ונחמו
 אשכא חיו ואש בר עזו
 עור בער ממלכה כממלכה
 ונכקה רוח מצריו כקרבן
 ועצתו אכל ע ודרשו אל
 האלילים ואל תאטוס *
 ואלה אבות ואל חוד ענס
 וספרתי את מצריו כיד
 אדנים קשה ומלה עז
 ומש לבס נאס הארז ויחוד
 צבאות ונשתרמוס מחרים
 וער וחרב וכשי ודאונחו
 נהרות רללו וחרבו יארד
 מצור קנד וסוף קמלה
 ערנת על יארד על יארד
 וכל מזכע יארד ויבש ענף
 ואננו ונאע חרמנו וכל
 כל משלובי בואר חפה
 ופרישן ממכרת על פעמים
 אמר לו וקשו עבדו פשתם
 שרקות וארנס חור ויחוד
 שתתו מדי באים כל עש
 שכר אמית פט אך אולם
 שרי צע חכמו ועני פרעה
 עצה נבעה אה תאמר

ולא ו' ראש פשו בסוף ולא ישערו ולא יחוד למפריס
ולא תשענה ולא אתי דארת ולא נאנו ולא ישיגים

גמא ג' חטלה בים היגאר גמא ונחוד ונחוד
גמא * חוד לזעו וגמא *

על עני מים ה' חטלה בים נאנו חטלה בים נאנו
חוד ונחוד ונחוד *

אמר ב' אים אפוא חכמך ולא נודע מקומו
חדרא פסוק וחד סוף פסוק

ורמא לרמא ב' מל נגה ורמא עד לחדווער
לרמא • ומעבר ב' לא תעשו לכם ביום הזה

שלוטוד ג' ביום הזה לבי למוצג ייעזר מעיקר
הטבוח • חדמיה שלשיד כל ושתיא שלטיד •

אלפרעה פוחקים את פד
מלכודם אים אפוא חכמך
ומערו נא לך וידע מה יען
והיה עבאות על מצרים
נא לישור צעו נשא וישור
נה התעו את מצרים פנת
שבטיה ויהיה מקד בקרב
ריח עינים ודתעו את
מצרים בכל מעשיו
בה מעות שבור בקו אולא
ויהיה למצרים מעשה אשר
יעשו ראשונב כפה
ואגמוז במס ה הוא ויהיה
מצרים בנישום וחרד ופחד
מפני תנופת ה ויהיה עבאות
אשר יהא מטף עלו ויהיה
אדמת ויהיה למצרים
לסגא כל אשר חכור אתה
אלו ופחד מפני עצת
ויהיה עבאות אשר הוא
ויען עלו
במס ה הוא ויהיה חמש
ערים בארץ מצרים
מדרות שפת כנען
ונשבעת ליהיה עבאות
עור הדרס ויאמר לאחת
במס ה הוא ויהיה
מזבח ליהיה בתוך ארץ

מצרים ומעבה את גבול
ל יהיה ויהיה לאות ולעד
ל יהיה עבאות בארץ
מצרים כיוע עקו אל יהיה
מפני לחצים וישלח להם
מושיע ורכו ודע להם ועוד
ויהיה למצרים ויהיה מצרים
את יהיה במס ה הוא ויהיה
זבח ומנחה ותרד נהר
ל יהיה ושלמו ונה יהיה
את מצרים נהג ורפוא
ושבו ער ויהיה ויעתר להם
ורפאם במס ה הוא
תהיה מסלה ממצרים
אשר יה וביא אשר במצרים
ומצרים באשר ועבדו
מצרים את אשר
במס ה הוא ויהיה
וישראל שלושנה למצרים
וד אשר ברכה בקרב
ה ארץ אשר ברכו ויהיה
עבאות לאמר ברוך עמו
מצרים ומעשה חלו אשר
ותחלתו ישראל
בשנת כא תרמו
אשר ודה בשלח אתו
קלנו מלך אשר ויהיה
באשר ויהיה פעת

ה הוא ויהיה פד וישעיהו
בוא מוץ לאמר לה ופתח
חשק מעל מתנה ועל
תחלץ מעל רגל ועש
פז ה לך עדום וחק
והאמר ויהיה באשר
ה לך עבדו וישעיהו עדום
והחף שלוש שנים אות
ומפת על מצרים ועל
כוש בן ונהג מלך אשר
את שמו מצרים ואת גלת
כוש גערים וחקנים עדום
והחף וחי שופי שות עבות
מצרים וחתו וכוש מבוש
מבטם ומצרים תפארתם
והאמר וישב ה יא חיה במס
ה הוא אהיה כה מבטני
אשר נסני שם לעדה
להציל מפני מלך אשר
ואה נמלט אנה
משא מדרים בסופות
בנגב לחף ממדר בא
מארץ עורא אה סוות קשה
הגד לו חבונד בונד
וחשודר שודר עלו עולם
עור מרו בל אנתה השפת
על כו מלאו מתנה חלחלה

ומעשה ג' לא יבטו אשר ברכו וענה ויהיה ומעשה תרופים כי מעדים ארץ המצרים ויהי נעם ב' בו לנים
אשודוד ב' ופלוטום לחו בשנת בא תרם • בתוך ארץ מצרים • ב' ביום ה הוא ויהיה ב' בולא אבו •

ויהיה ג' ויהיה אה ש' יעקו ובעת צלתי •
ישלח ב' וישוע בארצות •

האדמה ויהיה סחלח ואתנע
קדש ליהוה לאנאע
ולא יוססו כל השבים לפני
יהוה ויהיה סחלח לאכל
לשבעה ולמבסח עתיק

הנה יהיה בוקק הארץ
ובוקקה וענה פנים והפוך
ישבית ויהיה כעם ככח
בעבד באדניו בשפחה
בגברתה בקועה כמזכר
כמלוה כלוה כנשה כאשר
נשא כו חפוק תפוק
הארץ והפוחיתו מיתוח
הפקאת הדבר הנה אכלה
נבלה הארץ אמללה
נבלה תכל אמללו מהם
עם הארץ והארץ חנפה
תחתי שבתם מעברו תוח
חלפוחק חפרו חרות
עלם עליו אלה אכלה
ארץ והאשמו ושבית
עליו חרוני שבו ארץ
ונשאר אט שמוע אכל
תחיש אמלל לחפונאחו
כל שמחולב שבת משוש
תפוס חדל שאון עליוס
שבת משוש כנה בשוח

לאשתו וזמר שכר
לשתו נשברה קרית
תחו סגר כל בית מבוא
ענחה על חיון בחוצות
ערכה כל שמחה גלה
משוש הארץ נשאר
בער שמה וישאנה ופת
שער בו כח יהוה בקרב
הארץ בתוך העמים
בנקח ונת כעללת אם
בלה בער חמה ושא
קולק מרעו כגאון יהוה
עתה מים עליו בארס
כפרו ויהוה כאר חוס
שם יהוה אלהי ישראל
מכנה הארץ ומלת
שמעו עבד לצדק
ואמר רזו רזו רזו או
לו כנעים כנעו בער
כנעו יסבנו ופחד ופחת
ופח עליו חשב הארץ
ויהוה חנם מקול הפחד
ופל אל הפחת ודעלה
מתוך הפחת וכלד בפח
כח ארבות מפרוס גפחתו
והעשו מוסר ארץ
לעשה חתו ענה הארץ
פודת פורכה ארץ מוכו

התמוטטה ארץ ועע תנע
ארץ בשכור והתנע רדה
כמלחה וכבד עליה פשעה
ונפלה ולאתקוף קוס
ויהוה בקוס חחוא
ופקדו יהוה על צבא המרוס
במרוס ועל מלכי האדמה
על הארץ והוא ספי אספד
אסור על צור וסגרו על
מסגר ומרב ימים ופקדו
וחפרה הלבנה זכר שיה
החמה מי מלך ויהוה צבאות
בחר ציון וברו שלם ונגד
וקמו כבוד
יהוה אלהי אמת ארזמך
אודה שמך מעשית פלא
עצות מרוח אמונה
אמו מ שמת מער לגל
קרנה בעורה למפלה
ארמון זורם מער לעלם
לאינה עליו וכבוד
עם עו קרית גמס ער עם
חראך מיתות מעו
כלד מעו לאכיו בער
לו מחסה מורס על מחרב
כירנח ער עם כורס קח
כחרב כעיון שאון זורם
תבע עחדב כצל עבזמור

בשור ג לא יאכרו וזו יהוה משרותם כל אלה
על ידי אביהם כויאשמו ב עליו אשום כוחו
למען חרבו ויאשמו :

ולא ינסוף ד נמנעו ארץ וחולבתי עליכם עין
כונתו וקמה עיפה הכונה כויאשמו ג יהוה עולו
כי דלותג ורילה ליה :

שם יהוה אלהי ישראל ב על ש בארץ ישראל
דברי משה :

ו ידעו כי כל המצוות אשר צונו לא ישינו וכל המצוות אשר צונו לא ישינו

והעד אכל לחם קוץ ורוקח
נפש וזכא אשר יחלם העמא
והעד שתח וחקוץ והעד
עף ונפשו שוקקה ב' ויהיה
המוזבל הגוים העבאם
על הר צנוח
התמחמח ותמחוח שתעשע
ושעו שכווד איונעולא
שכר בנסה על לבס ותוח
רוח תדרמה ויעצם את
עניכם את הנביאים ואת
ראשיתם החוסם פסח ותוח
לכם חנות הכל כדבר הספר
החמס אשר נתע אתו אל
ודיע הספר לאמר קראנא
זה ואמר לא אכל ב' חתום
הוא ונתו הספר על אשר
לא ידע ספר לאמר קרא
נא זה ואמר לא ידעתי ספר
ויאמר אדמי וע
כי נעש העם הזה כפני
ובשפתו כפוחו ולבו רחוק
ממעו ותחודי אתם אתו
מצות אנשים מלמדו לבו
הנני וסוף להפליא את
העם הזה הפלא ופלא
ואכרת חכמת חכמו ובעת
נבנו תסתתר חו

העמי קום מוחה לסתר
עצה ווחה כחשך למעשה
ויאמר מי ראע ומי ודע
הפככם אם פחמר היצר
יחשב כמראמר מעשה
לעשהו לא עשע היצר
אמר לי צרו לא חכוה לוא
עוד מעט מזער ושכב
לבנו לפרמ לחסרמלי
ליער יחשב ושמע עכום
ההוא אחר השום הכרטי
ספר ומאפל ומחשך ענן
עורים תראתה וספר עניס
בוחה שמחה ואמני אדם
בקדו שישר אל ונדרו כ
אפס ערוץ ובלה לין כי
ונברתו כל שקדו אוו כי
מחטוא אדם כדבר כי
ולבו מח בשער וקשוו
ותפוחתו צרוק
לבו כדאמר ווחה אל בית
ועקב אשר פרחה את כי
אכרתם לא עתה יבוט
ועקב ולא עתה פנו ווחו
כדבר אתו ודעו מעשהו
בקרבו וקדושו שמו כי
וחקדושו את קדושו ועקב

ואת אלו ישראל לערוץ
והדעות ערוה פועה ורוגנס
ולמדו לקח
חו בנעם סוכרים נאם
ותוח לעשות עצה ולא
מעול נקד מסכה ולא
רוחו למע ספות חטאת
על חטאתה חלמס לך רות
מצרים ופלו לא שאלו לעו
במצר פרה וול חקות
בעל מצרים וסחה לבס
מצר פרה לבשת ווחקות
בעל מצרים לבלמה כ
חו כצעו שמו ומלאכו
חנסו עיכל הכאשע
עם לא ידעו לבנו לא
לערוה לא לחועל כ
לבשת וגם להרפה
משא בחמות נגב
כארץ על הרועקה לבוא
ולוש מחס אפעתו ושרף
מעופף ושאו על כתף
ערום חולחסו ועל זבשת
גמלם אוצרותם על עם
לאו ערוה ומצרים חבל
והיק יערו לבו קראתו
לואת רחב חס שבת ענה
בואכתבה על רוח אתם

חמלא ב' ווחי ודמלא ב' כח א ווחי כדבר לכוונע
ויסוף חמלא חמדין גיהל ודמלא נ

הבין ג' וסימננו לניאל הפך איסורו נ
ביתו ב' ויטו יערו ווחי כדבר עשו נ
חלמה ב' ויאמר ואפייס נ

אל בית ב' כסיס וחלכו עמנו נ
לבן כד אמר ווחי ב' כסיס אל נ
אשוו נ

לימים אחריו ב ויהי ליום אחריו עו וחדל לבושח
לא אבו ב לא אבו שמוע לא אבו לעזרה

על הגביעה ב ויקומו בני ישראל בבקר עד
אם נותרתם

זר ב וחס אשר זרה בחול חנה הוא זר
מיעד ב ורסו מיעד ועב מוכח מועד

ועל ספר חק הנתח ליום
אחריו לעד עד עלם
כי עם מרוחא פנים בחשום
בנים לא אבו שמוע תות
וחיה אשר אמרו לראם
לא תראו לחוים לא תקוו
לנו נכחות דברו לנו חלקות
חזומתות לות סודו מע
דרך הטומע ארח כי
השמתו מפנינו את קדוש
ישראל
לכו פה אמר קדוש
ישראל ועז מאסכם כי
בדבר חנה ותבטחוב עשק
ונלוות שיעני עליו לכו
יחיד לכם היעו חנה כפרץ
נפל נבעה בחומה נשגבה
אשר פתאם לפתע כוא
שכחה ושכחה כשכה
נבלו חזקום כתיית לא
יחמלו אפיצא כמכתו
הקיש לחתות אשמקוד
ולחשף מים מגבא
כוכה אמר ארני
וחיה קדוש ישראל כי
כשוכה ונחת תושעו
בדשקטוב כטחה תחיה
גבורתכם ולא אבותם

ותאמר לאבי על סוס
נעם עלכו תנוסח ועל
קל נרכב על כן וקלו כי
וכס אלה אחד מפני
גערות אחד מפני גערות
חמשה תנסו עד אם כי
ניתרתם פתחו על ראש
החד וכנס על הגביעה
ולכו וספח ויהיה לחננכם
ולכו ורעים לרחמכם כו
אלהים שפט יהודה אשר
בלחמי לו
מיעם בעיוו ושכח בידו שלם
בכו לא תכפה חנו וחנו
לקוד ועקף בשמעתי
עקרו ונתנו לכם ארני לחם
צרו מים לחץ א ובנה
עוד מוריק וחז ענוך
ראות את מוריק ואנוך
תשמענה דבר מאחר
לאמר יח הדרך לכונו
כיתאמוטוכו תשמאלו
וטמאתם את צפוח פסול
כספך ואת אפרת מסכת
וסבך תורם כמו דוה
צאת אמר לו ונתו מטר
זרעך אשר תורע את
הארמה ולחם תבו את

הארמה ותחיה דשושמן
ירעה מקנך ביום חתא
כרע חביות אל פוסות עמוס
עבריה ארמה כלול
חמוץ ואלו אשר רזה
ככתת וכמזרה ותחיה על
כל חר גבת ועל כל גבעה
נשאה פלגים וכל למים
ביום הרג רב בנפל מעולם
וחיה אור חלבנה כאור
החמה ואור החמה ויהיה
שבעתים כאור שבעת
הימים ביום חבש ויהיה
את שבר עמו ומחץ מפת
ורפא
הנה שסיחוח בא ממרוק
בער אפוככד משאה
שפתיו מלאו ועסול שונ
כאש אכלת ורואו כנחל
שוטף עד צואר וחיצה
להנפה גוים כנפת שוא
ורסו מתעה על לחי עמוס
חשור ויהיה לכם כלול
התקד שחג ושמת לב
כחולך כחלול לבוא אחר
וחיה אל עיר ישראל כי
ודשמוע ונתה את חוד
קולו ונחת ורועו נראה

ולא ימנא יי ושבדוד שאוית ישראל ואל איץ
ולעז ולבנו ונכשל תפל

יאנוץ ג ב מל וחד חס תשמענה דבר ענד
אלחי תביאח למוסר לבך

חבוש ג ב חז וחד מל ביום חבש כאך
חבוש עליך פתחם חבש בטמו

אפס ב' קמ"ג וכל שריו יהיו אפס ואמר אפס
ישעיהו ונמסו חרבים • מיכה ונמסו חרבים •

יירשוד ב' ומל' ולחם אתגננה והים יירשוד עד
עולם יירשוד •

פרח ב' ואם פרח תעין הערעל פרח
תפריח ותגל •

כחוננו כל פרשנו אהלק
עדיש לל מרבה פסחוס כחון
כיוכל ואמר שכו חלית
העם הישב בה נשא עון
קרבנותם לשמע
ולא מוס הקשיות שמע
הארץ ומלאה תכל וכל
צאצאיה כי קצף ליתוח
על כל חגוים וחמה על כל
צבאם החרימם נתנם לטעם
וחל להם ושלכו ופגרוהם
ועלה באשם ונמסו חרבים
מדמסונם קיבל עבא •
השמים ונגלו כספר השמים
וכל עבאם נפול כנבל עלה
מגפון ונבלת מתאנה בר
ריתת בשמים חרבו הנה על
אדם תרדו על עם חרמן
למשפט חרב ליהוה מלאה
דסחרשעה מחלב מדם
פרוסו עתו חרבים מחלב כלות
ארום כי ובה ליהוה כבעיה
וטבח עול לבארץ ארום
והרורא מוס עם פרום
עם אבירים וריתת ארעם
מדסועפרם מחלב רישו
מיוס נקם ליתוח שנת •
שולמים לרוב ציוו ונחפכו

טחלים לזפת ועפרה לגפרות
והיתה ארצה לזפת בעיה
לכלה וזמס לאתכפת •
לעלם יעלה עשנה מדור
לדור וחרב לנצח נצחוס
או עבר בה יורשוד קאת
וקפור ונשן ויערב ושפנו
כה ונטה עליה קר תחו
ואנכי בהו חרוח ואושם
מלכה וקר אוכל לשריה
וחיו אפסו עלתה ארמנותיה
סורים קמו שוחוח •
במבערות והיתה ננה •
תעם חציה לבעות ונעה
ופגשו ציוס את ארום
ושער על רעהו וקרא
אדשם הרע עה לגלות
ומצאה לה מנה שמה
קננה קפוחות מל טובקעה
ודעה כי ציה אדשם •
נקבעו דות אשה רעיה
הרשום על ספר יחוח •
וקראו אחת מחנה לך
נערה אשה רעיה לך
פקדו כי פיהו אעה ורנחו
הוא קבעו ותואחפול לחו
גורל וכו' חלקתה לחס
בקו עד עולם יורשוד •

לדור ודור ישכנע בה
יששום מדבר רעה
ותגל ערבה ותפרח כחכמת
פנח תפריח ותגל אף גילת
ורנו כבוד הלבנונתו לח
הדר הפרמלוח שרוח חמה
וראו כבוד ויחנה חרר אלונו
חוקו חרבים רפות וברכוס •
כשלות אמנו אמח ולמח
לכחוקו אל תמאן הפה
אלו כס נקס יבוא גמול
אלוים חו אביו או ישעם
אותפקחנה עע ערום
ואזע חרשום תפתחנה אז
ידגכאל פסח ותדור לשון
אלם מנדק עו כמדבר מוס
ונחלים בערבה ויתח חשור
לאגס וצמאון למבוש מוס
בעיה תעם רב ציה חצור •
לקנה וצמא וסנה שם •
מסלול ויהיה ויהיה חקודש
וקרא לה לא עברנו טמא
והוא אלוה לך ויהיה אלוים
לאות עול לא יהיה שם ארום
ופרוץ חמת כל עלטת לך
תמצא שם ויהיה גאווים
ופרוץ ויהיה שמה וביאו •

ראשון ב' וירדו לאמור כמו בן רגלים •
לויב ב' שנת שלומים חז לויב ומצד •

יירשוד ב' קאת ודפוד וירשוד בחור אשור
נבתי לאבותי וישבו שם יירשוד •

ישבון ג' חס ומלוי יחוח קדמיתו •
גבול שמת •

וכי יבא מלך מלכות בלוי וכו' ואמרו אליכם
וכי תאמר אליו

קדש ליהוה

וכי תאמר בלוי וכו' תאמר
אלה וכו' מונח חרב יגזר חלוקה ערשיתו
וחבורו

לא ומכר

מלכות אמרתי אל דבר ושיעורו אשתי את דבר
הנעמת וקרא אביסלן ליעת וקרא את דנת אשתי

עזובנה ושמת עלם על
ראשם ששוו ושמתהו ושעו
תסו וכו' ונאמרה
ותחוב ארבע עשרה
שנה למלך חוקנהו עליה
סנחריב מלך אשור על כל
ערי יהודה חבצרות ותפסם
וישלח מלך אשור את
רבשקה מלכישורו שלמה
אל המלך חוקנהו בחור פני
ועמד סת עלת חכר כהן
העלונה במסלת שדה
כוכס ויצא אליו אל לקים
פוחל קנהו אשר על הבית
ושכנא הספר וזאח בו
אסף המוקורו אמר אלהם
רבשקה אמרו נא אל
חוקנהו כד אמר המלך
הגדול מלך אשור מה
הבטחון הזה אשר בטחת
אמרתו אדבר שפתים
ענה ונכרה למלחמה
עתה עלי מי בטחת מי מרת
כי הנה בטחת עלי משעת
הקנה חרצוף הזה על
מצרים אשר יסמך אוש
עליו באכפו ותקבה
בופר עח מלך מצרים לכל

הבטחים עליו וכו' תאמר
אלו אלו יהוה אלו עני
בטחתי הלא הוא אשר
הסיר חוקנהו את כמתו
ואת מובחתו ויאמר
לחוד הלו וכו' שלם לפני
המובח הזה תשתחוהו
ועתה התערב נא את
אדני המלך אשור ואתה
לך אלפוס סוסים אם
תוכל לתת לך רכבים
עליהם ויאמר תשוב את
פני פחת אחד עברו אדני
הקטנים ותבטח לך על
מצרים לרכבו ולפרשים
ועתה המבל ערו יהוה
עלתי על הארץ הזאת
לחש חונתה יהוה אמר
אלו עלה אל הארץ הזאת
ודשחיתה
ויאמר אל לקים
ושכנא וזאח אל רבשקה
דבר נא אל עבדיך ארמת
כוש מעים אנחה ואל
תדבר אלנו ויהודית באנו
העם אשר על החומה
ויאמר רבשקה תאל
אדניך ואלך שלחני אדני

לדבר אתה דברים האלה
הלא על האנשים השנים
על החומה לאכל את
חראיהם ולשתות את
שיניהם עמכם ויעמד
רבשקה ויקרא בקול
גדול ויהוריתו ויאמר שמעו
את דברי המלך הגדול
מלך אשור כה אמר המלך
אלו שא לכם חוקנהו וכו'
לא תוכל להימל אתכם
ואל תבטח אתכם חוקנהו
אל יהוה לאמר היצל
וימלנו יהוה לא תנתו
היער הזאת ביד מלך
אשור אל תשמעו אל
חוקנהו
פכה אמר המלך אשור
עשו אתי ברכה ויצאו אליו
ואכלו איש גפנו ואיש
תאנתו ושתו איש מבוהו
עד באו ולקחתו אתכם
אל ארץ בארצכם ארץ
הגות וירוש ארץ לחם
וכרמים פוסית אתכם
חוקנהו לאמר יהוה ויעלו
הה צלו אלהו הגומס
איש את ארצו מיד מלך

ויאמר ג' דא פס ויאמר תשיב וחבורו ויאמר
הנחמזני חבל

ויאמר לחודו וחבורו ראשו ליעזו נרו לכם השא השא ויאמר לעם הזה חלוא הוא כי שכחו
בטח עליהו קדמיה דפסוק כי מי נח • המבל ערו ג עתה ועתה אנשינו •

סופר ב' מל' בנביא ושריח סופר ואת שבעה הסופר * וכל כתיבויא דכונתוון בר מו שרא דהוא כולת
חס בר מו ג' מל' אלה בויא וזחיו שמעיה ואזערה על אזערה *

מלכים בתלמוד כתיב * ושעיהו בתלמוד כתיב *

וצאל
הא

אשר אלה אלהי חמת וארץ
איה אלהי ספרים וכלהו
את שמחוז ממחוזי ככל
אלהי הארצות אלה אשר
העלו את ארצם מפרו
ממצרים וזוה את ירושלים
ממחוזי חורישו וד' אענן
אתו דבר מיצות המלך
הוא לאמר לא תענהו
ובא אל מקום בו חלקתו
אשר על הפית ושכנא
הספרים אה בו אסף המונח
אל חוקתו קרוע בגדים
ותגדילו את דברו רב שקח
והו כשם על המלך
חוקתו ויחוקק את בניו
ויתבסבשק ובכא פת יתוח
וישלה את אלו קום אשר
על הפית ואתי שכנא
הספרים אתו קני הכתמים
מתכסים בשקום אל
ישעיהו כוזאמוץ הנביא
והאמרו אליו כה אמר
חוקתו ויום צרה ותוכחה
ונאצה חיוס תוה כו באו
בנים עדי משפר וכח און
לל תה אולו ושמע יתוח
אלהיך את דברו רב שקח

אשר שלחו מלך אשר
אדמו לחוף אלהים חו
והזכוח פד ברום אשר
שמע יתוח אלהיך ונשאת
תפלה בעד השארית
הנמצאה ונבאו עבדו
המלך חוקתו אל ישעיהו
ויאמר אלהי חס יענהו
כד תאמרו אל ארמנס
כה אמר יתוח אלהיך
מפני הדברים אשר
שמעת אשר גרפו נערו
מלך אשר אותי הנני
נותן בו רוח ושמע שמעת
ושב אל ארצו וחפלתו
בחרב בארצו וישב
רב שקח ומצא את מלך
אשר מלחם על לבנה
כו שמע כונסע מלכו
וישמע על תרחקה מלך
כו של אמר יצא להלחם
אתו וישמע וישלה
מל אכיס אלהי חוקתו לאמר
כד תאמרו אל חוקתו
מלך יתוח דל לאמר אל
ישאך אלהיך אשר אתה
פוטח בן לאמר לא תנתו
ויושלם ביד מלך אשר

הנה אתה שמעת אשר
עשו מלמי אשר לבי
הארצות להחרים ואתה
תנעל להחילו אותם אלה
הננים אשר השחתו אמות
אתו ואת חרו ורצח
ובני ערו אשר בתלמוד
איה מלך חמת ומלך ארץ
ומלך לעיר ספרים הנני
וענה יתוח חוקתו את
הספרים מיד המלכים
ויקר אהו ועל בית יתוח
ויפריש חוקתו לפני
יתוח ותפל
חוקתו אלהיך לאמר
יתוח עבא את אלהי ישראל
וישב חכמים אתה הוא
האלהים לבדך לכל ממלכות
הארץ אתה עשית את
השמיס ואת הארץ חטח
והוה אונדו שמע פקח
יתוח עונך וראת ושמע
את כל דברי סנחריב כי
אשר שלח לחוף אלהים
חו אמנס יתוח החריבו
מלכי אשר את כל הארצות
ואת ארצם ונתו את כי
אלהי חס באשכל לא

בוטח ב' מל' בנביא אשר אתה בוטח בו וישעיהו ובאדין שלום אונד בוטח * וכל כתיבוי דכות כל מן ה'
כי חילף אשרי אים כמותם כמותם רחב נפש * ג' אשר גרפו נערו וחבירו עוד זאת גרפו אונד *

ישעיהו אולו ושמע יתוח את דברי רב שקח
חוקתו ויתוח אונד ושמע את כל דברי סנחריב

יוסף ה' חסר ונאמר שגול בה יעשה אם יעמד האש אליו שכן לכו חנוני יוסף להפליא חנוני יוסף על ימיו ולא יוסף ערב עמך ב' תודך ב' דגש כי לא שגול כי חמת אדם

ב' מל בלשן כל ימי חנוני על בית חנוני פעלך בקרב טעם חנוני

ויהי דבר יהוה אל
ישעיהו לאמר הלוך יי
ואמרתי אל חזק וקנה אומר
יהוה אלהי דוד אברהם יי
שמעתי את תפלתך ראתי
את דמעתך חנוני יוסף על
במירחמי ש' עשרה שנה
ומפך מלה אשור אעלה
ואת דיער היאת ונענתו
על דיער היאת חנה לך
האות מאת יהוה אשר
נעשה ויהוה את הדבר הזה
אשר דבר חנוני משוכ את
על המעלות אשר נרדה
במעלות אחו בשמש יי
אחרנית עשר מעלות ותשב
השמש עשר מעלות יי
במעלות אשר נרדה
מכתב לחזק וקנה מלך
יהודה בחלתו ויהוה מחלו
אנני אמרתי בדמי ומו יי
אלכה בשערו שאולי
פקדתי ויתר שנותי אמרתי
לא ארא אהיה נה בארץ
חחיים לא אבט אדם עוד
עמי שבי חר ל' יהוה נסע
ונלה מען כאהל רעני
קפרתי בארג חמי מרדה

ובצעע מיום עד לילה
תשלמני שותתי עבדך
בארז בושבר כל עצמותי
מיום עד לילה תשלמני
בסוס עגור בן אפצף יי
אהנה מונח ל' עני יי
לפרוס ארע עשקה לך
ערבני מה ארבר ואמר
לו יהוה אעשה אהרה כל
שעתי על מר נפשי ארע
עליהם יחוו וכלל בחו
חמרו ויהוה תח לי מעות חנוני
הנה לשלום מרלו מר
ואתה חשקת נפשו משחת
כלו כי השלכת אחרונה
כל חטאי כי לא שאול
תודך מות יד ללך לא
ישפרו ויודו בבור אל יי
אמתך חו חו הוא ויודך
כמוני חיוס אב לכנס
וידוע אלה אמתך יהוה
לחישועני ונענתי ונגנו
כלימו חנוני על בית יהוה
ויאמר וישעיהו וישאו
דבלת תאעס וימרו על
השחיון חנוני אמר חזק וקנה
מה אות כי אעלה בית חנוני
בעתה חיוא שלח

מורה בלאו בלאו בלאו
מלך בכל ספרים ומנחה אל
חזק וקנה וישלע כי חלה
ויהוה וישלח עליהם יי
חזק וקנה ויראם את בית
נבחה אתה בסוף ואת חנוני
ואתה בשמים ואתה שמו
הטוב ואת כל בית בלח
ואת כל אשר נמצא בארצו
לא חנה דבר אשר לא חנה
חזק וקנה בכיתו ובכל מעשיתו
ובכאיש עתה ויהוה נביא
אל תמלה חזק וקנה ויאמר
אלו מה אמרתי אנשים
האלה וימאו ויבאו אלו
והאמר חזק וקנה בארץ
רוקח באו אל מלך
והאמר מה ראוי בכיתך ק
והאמר חזק וקנה את כל
אשר בכיתו באו לא חנה
דבר אשר לא חזק וקנה
באוצרתי ויאמר וישעיהו
אל חזק וקנה שמע דבר
יהוה עבאות הנה ימוס
באיש וגיש אכל אשר בכיתך
ואשר אצרו אבתך עד
חיוס חנוני בכל לא חנה
דבר אמר יהוה ויבטנו אשר

נבחה

ל

באוי ב' חנוני שמוני עבדך כי סכנוני כלבתי ואמר לי ב' מלך אמרתי שמו חנוני

דע ה' חסר דודי נסע חנוני לחדש חו דע האלה חנוני ערבי לא חנוני

בארץ חנוני ב' אמרתי לא חנוני אלקי יהוה וליג חנוני בארץ חנוני

ולא ישא ב' ולא יטא אלוהים נפש לא יעזב
אלוהים אתם ב' העזרו האתיות אני אמתני

והערת שומרו של לונחיו
בני חוה עשתה ואתי
וקרו שושן אל בראה:
קרבו ריבכם ואמר וחוה
הקשו עמנותכם ואמר
מך מעקבי יגשו ונגדו
לנו את אשר תקרינה כי
חרא שנותמה חנה חנה
ונשומה לפנינו עה כי
אחרות או הפאות כי
השמו ענה חנה האתות
לאחור ונה עה כי אל תום
אתם אף תוטבו ותרעו
ונשתעה תרא נחרי חר
אתם מאו ופ עלכם מאפע
נו עבה ובחר בכם:
הערת מ צפון ואת כי
ממרח שמי יקר אב שמי
ובא סגמם במו חמרובמו
והערת מ טוט מרחנה
מראשונה ומהלפני כי
ונאמר צוריק אף את מצד
אף או משמיע אף אור
שקע אמריכם דאשח
לעון חנה נסר לורשם

לא ראש כסוף לא ולא ולא מוחל לא תשתחוה לא לאלהים לא תגנבו לא איש אל זכבו לא אביו באת לא יעזב
לא ישא ב' לא יטא אלוהים נפש לא יעזב אל זהו לא יעזב

מפשר אתו וארא ואז
אישומא יה ואז חעץ
ואש אלם תשובו דבריחו
כלם או אפס מעשיותם
רונותהו נספיתם:
הו עבדו אתמר בו בחורי
רעתה נפשו נתתי רוח
עליו משפט לגוים חעץ
לא יעצק ולא ישאלה
ושמיע בחוץ קולו קנה
רעין לא ושבוח ופשתה
כחה לא ונפנה לאמת
חעץ אמשפט לא וכחה
ולא נרוץ ערנישום כי
בארץ משפט ודתורתו
אמס מחלו
פדאמר תאלוהנה פורא
חשלים ונוטום חקע
הארץ וצאצאנה נתו
נשמח לעם עליה ורח
להלכים ביה אמע וחנה
קראתה כעצור ואחוזק
פודו ואצד האתנה לכנות
עם לאורגום לפקח עעם
עלות לחעץ ממשגל
אסוד נבית כל אישבו חשך

אני חנה הוא שמו וכבודו
לאחר לא אתו ותחלתו
לפסילוס חרא שנות חנה
באו וחרא שות אמע נגד
בטרם תצמחנה אשמיע
אתכם:
שורח לוחנה שור חרש
תחלתו מקצה חארץ
יורדי חנם ומלאו אמס
ושבותם וישאו מדבר
ועליו חערים תשב קדר
ורצו וישבי סלע מראש
חרים וצח חנשומו לחנה
כבוד ותחלתו באמס נח
וחנה כגבור וצא באיש
מלחמות נער קנאודי
ורע אף צרחה על אביו
ותגבר חחשיתו
מעלם אחריש אתאמן
בולדה אפעח אשם
ואשא אף חנה אחרים חום
וגבע ותוכל עשבם אביש
ושמתי נחרות לא יום כי
ואגמים אופישן חולדתו
ערום בדרך לא מצעו
בנענות לארעו אר רובם
אשום מחשך לפני חם לאוד

ויעזב ב' בוזי רעוה נפשו עד רעוה
הארץ ו יעזבו ב' על אביו כי יעזבו אליו

וחלכתי ב' וחלכתי ערום וחלכתי ערום
אדם ב' לא יטא ב' אחיב גמול ושלם ב' חזק ויטא ב'

והערת ב' כי אמר אשמיע ויה דברי
לד ב' שרמיח אשמיע נענו ורעוה

ולא ישמעו וילגו וישמעו לכם פריעה ויסרו אתו
כל איש אשר יחיד ויחיד יביתו

וישמעו וילגו וישמעו לכם פריעה ויסרו אתו
כל איש אשר יחיד ויחיד יביתו

חזינו ב ראם פסו חזינו עם עור חזינו
יהודי את ידוקינו

ומעקשום למי שור אלה
חזינו עם עשותם ולא עשיתם
נסגו אחור וקשו בשת יי
חבטחים בפסל האמרים
למסכה אתם אלהינו

חזינו שים שמעו ויה ערותם
חבטו לראות מועותינו
אם עבדו ויחש פמלאם
אשלה מועד פמשלם
ועד בעד יהודה ראי תרבות
ולאת שמר פקוח אננים
ולאושם עיתוד חפץ יי
למעו ערקו נגדיל תודה
ואדיר ויחיא עם פנון
ושמו חפח פחורים כלם
ובכתי כל אים חכבאו חו
לבו ואנו מצול משקה
ואודאמר השב מו בכס
נאזו ואת נק שב השמע
לאחור מועתו למשוקה
ועקבו ישראל לבזום
הקרא ויחודו חטאנו לו
ולא אבו בדרכיו חלוק
ולא שמעו בתורתו שפן
עליו חמה אפון ועוה מלחמו
ותלתו מסבוב לאנדע
ותבערבו ולא שום

ועתה פה אמר ויהוה פרא
ועקבו ערד ישראל אל
תרא פני אל תדב קראתו
כשמך לראתה מיתעבו
פמס אתך אע ובנותרות
לאושטפוד ביתה פמך
אש לא תבנה ולחכה לא
תבער פך פמא ויחוד יי
אלהיך קדו ישראל
מושו עבדתתו כפרה יי
מצרים מו שוסבא תחמך
מאשר נקות בעני נבקות
ואע אחכתו ואתו ארם
תחמך ו לא מים תחת יי
נפשך אל תרא פני אתך
אע ממזרח אביא ורעך
וממערב אקבצך אמך
לעפון תע ולתמו אל
תכלאו הביאי בע מרוחק
ובנותו מקצה הארץ כל
הנקרא בשמו ולכבודו
בראתו וצרתו אף עשותו
חזינו עם עור וענים יי
ושן חרשים ואננים למו
בלחגוים נקפצו ויחודו
ואספו לא מים מו פחם
ונגדו את ראשנות יי
ישמועו ותע ערוהם

חזינו קווי שמעו ויחודו
אמת אתם ערו נאסחודו
ועבדו אשר פחרתו למעו
תדעות אמנו לו ותלעו
פראע וואלפנו לא עיער
אל ויחודו לא ויחודו
אננו אננו ויחודו
ואז מפל ערו מו שועד
אננו הערתו ויחודו שעתו
והשמעו וואו בכס זר
ואתם ערו נאסחודו וואו
אל נסמיום אמ חזינו וואו
מרו מצול אפעל ויחודו
וישוכנה כד
אמר ויחודו גאלכם קדוש
ישראל למענכם שלחתי
בכלה ויחודו כרויחוס
כלם וכשחים באניות יי
רנתם אע ויחודו קרוי שכם
פרא ישראל מלככם
פד אמר ויחודו חנותו
בנס כרה ובכום עוים יי
נתכיה חמועיא ויכב
וסוס חול געו ויחודו
ישפכו בליקומן דעמו
פפשתה ככו אל תוכרו
ראשנותו קדמנות אל
תתכנו ויחודו עשה חדו שול

ועניו וילגו ויחודו לכם חזינו עם עור
יי אתו ערו

ואתו ויחודו חמיתור דאום רחמי
ועו ב מחסור חמיתור

ובכס ויחודו חמיתור דאום רחמי
ובכס לרא חזינו

חבולתי ראתי אודו ושארתו
לא עשה לפסלו וספוד
לוחשתחו ותפלל אליו
ויאמר ה' עלי כי אל אתה
לא מדעול א' וכו' כ' פ' פ'
כראות עיניכם מה שמל
לבתם ולא ישוב אל לבו
ולא ידעת ולאתבונת לאמד
הציו שרפתו כמראשון אף
אפותו עלתלו לחס
אעלה בשר ואכל ותתן
לתועבה אעשה לבול
עץ אסגדר יעה אפר
לב חותל חטוהו ולא
יעל אתנפשו ולא י
יאמר ה' הוא שקר בימני
זכר אלה ויעקב
וישראל מ' עבדו אתה
וצרתך עבדו אתה
וישראל לא תנשע מחיותו
כעבפשעך ובענו ז'
חטאותיך שוכה אל
כי גאלתיך רנו שמים
עשה ויהוה ה' ריעו תחתית
ארץ פצחו חרס רנה וע'
ובלעץ כ' מ' גאל ויהוה
ועקב ובישראל ותפאר
כדאמר ויהוה גאל

ויצרה מפטו אנכי ותוה
עשה כל נטה שלום
לבו ורקע ארץ מו'
אתי מפר אתות בדים
וקסמים ויחולל משנת
חכמים אחור ודעתם
וסכל מקום דבר עבד
וענת מלאכו ושלום
האמר לרוי שלם תושב
ולעז ויחודה תבננה
וחרבותיה אקומם האמר
לעולה חכבונת התק'
אוביש האמר לכוהש
רשע וכל חפעו שלום
ולאמר לרוי שלם תבנה
ויחולל תוסד'
כדאמר ויהוה למשוחו
לכורש אשר החוקתי
בימני לה' דלפני גוים
ומתע מלכים אפתח
לפתח לפניו ה' לתים
וישערים לא וסגור את
לפנה אלה ונת דורים
אויש ה' לתות נחושה
אשכר וכו' וחו ברזל
אגדע ונתתי לב ארצות
חשה ומטמע מסתרים

למען תדע כראני ויהוה
חקה אבשמה אלה
וישראל למען עבדו
מעקבו ישראל בחירו
ואקרא לבשמה אבנ
ולא ידעתני את ותוה
ואין עדי חלתי און
אלהים אאודה ולא
ידעתני למען ידעו כי
ממזרח שמי שומע עבד
מיאפס כל עבד אני ותוה
ואח עדי חיר אור וכו' א'
חשה עשה שלום ומרא
רע אתי ותוה עשה כל
אלה
הרעפו שמים ממעל
וישחקים ויד צדק תפתח
ארץ ותפודיש עיני קה
תצמיח יסוד אני ותוה
בראתו חו'
רב אתי צד חרש את
חרש ארמה ה' אמר
המר ל' צרו מהתעשה
ופעלך אונתים ל'
הו אמר לאב מח
תולד ולאשה מהתחלח
כדאמר ויהוה קודש
וישראל וצרו האתמות

ובישראל ג' דט טושים אשר שמח אונות
מאחר עלות הויאור

והולל ג' ומל וקסמים ויחולל מלוח ידענים
כי העשיר ויחולל חכס

ישלים ג' מל וענת מלאכו כי יסוד
חיקי

נשבע ב' פה אשה וישבעל וישאל
ומשיע ב' הגידו ואלהים זולתי

ויגדלו ב' ביהודה יצחק ושמח יצחק ביהודה
בל' כרע הכיש כל ומקדתי

פושע ב' מל' הטיבו פושעים וברווי מנח
המריס והפושעים

שאלו על בני ועל עלי
ידתנני אנכי עשותי ארץ
ואדם עליה כראתי אני מן
נטו שמוסו כל צבאם עותו
אנמי ערותו כצדקו כל
דרכו אישך הוא וכנה ענה
ונתתי ושלח לא כמחור
ולא כשחר אמר ויהוה
עבאת: כחאמר
יהוה יגע מצמוס וסחר
כיש וסבאום אנשו מדה
עליו עברו וזלך יהוה
אחריו לכו ביקום ועבו
ואלך ושתחו אלך
יתפלל ארץ ארץ ארץ
אפס אל הים אלו אתה
אל מסתתר אלו ושרא
מושע כושו ונסכלמו
כלס מחו כלכו בכלמה
חרשו עתו ושראל
נשע כהוה תשו עת
עולמים לא תקשו ולא
תכלמו ער עלמו ער

כי כוז אמר יהוה בורא
השמים הוא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא
כוננה לאתחו כראתי

לשפת יצרה אני יהוה ואני
עוד לא כסתו דברתי
במקום ארץ חשך לא
אמרתי לורע עקב תחו
בקשוני אני ויחנה דבר
צדק מגד מו שרום: כי
הקב עובד אהתנגשו
חורו פלטו הגוים לא
השע חשואים את עץ
פסלם ומתפללים אל
לא אי שנוע העידו ויחגשו
אף מיעו ויחזרו מו השמע
זאת מקדם מאו הגידה
הלן אני יהוה ואני עור
אלהים מכל ערו אל כן
צדקו מו שיע און זולתי
פני אלו וחוש עכל אפס
ארץ כו אני אלו ואת עור
כיושב עתו וצא מפר
עדקה דברו ולא ישוב
פיל תכרע כל כרו השבע
כל לשון אף ביהודה לו
אמר צדקותו ערו
כיואת כשכל התחרים
כו ביהודה וצדקותו תלך
כלורע ישראל כרעבי
קחם נכוחו ענביהם
לחנה ולבהמה נשאתתם

וכל שארית ג' שמוע אלו ונבא כל שרי נלך
כל ושמע ערב כל

עמוסות משאל עפתי
קדשו כרע ויחזו לא נכל
מלט משאל תפסם בשמי
זלכה
שמעו אלו בות ועקב כל
שארית בות ושרא לו
העמסים כמנו חנשאם
מערחהו ערו קנה אני
הוא וער שוכה אני אסכל
אני עשיתו ואני אשא
ואני אסכל ואמלט
למן תדמוני ותשו
ותמשלוני ותרמהו חולס
ותכמנים וכסף בקנה
ושקרו ושברו צורקו
ועשחו אל וסגרו אף
ושתחרו ושאחו על פתח
יסבלו ונניחו תחונם
ועמד ממקומו לא נמיש
אף וצעק אלו ולא נעה
מצנתו לא חשו ענו
זכרו את ויהוה אששו
השיבו פושעים על לב
זכרו ראשנות מעלס כו
אנכי אלו ואת עור אלהים
ואפס כמנו כגד מראשת
אהרית ומקדם אשר לא
נעשו אמר ענתו תקום

ועמד ב' ישאחו על כנף ויעמד בארץ
ויעברו

עבאות שמו ואשסדברו
בפר ובצל ידו כסותך י
לנטע שמוס ולוסה ארץ
ולאמר לצוון עמו אתה
חת עברך התעורר
קומי ורו שלם אשר שתית
מיד ותוה את פוס חמתו את
קבעת פוס חתר עזה י
שתית מצות או מעלה
לה מכל פנים ולדך ואז
מחוק כמדה מכל פנים
גדלה שתתם חנה קדאתך
מונוד לך חישוד וחשבר
וחר עבות חרבמו אעמך
בנה עזפו שכבו בראש
כל חצות פתו א מכמר
חמל אוס חמתו חנה נעת
אלהך לבו שמיע גא
זאת עניה וישכרת ולא
מיוז
כד אמר ארנה יהוה י
ואל חול מרוב עפו חנה
לקחתי מנדה את פוס
חתר עזה את קבעת פוס
חמתו לא תוסומו לשתותך
עוד ושמתי מיד מונדה
אשר אמרו לנפשך שחו
ונעברה ותשומי בארץ

צדך ובחוף לעברתם
עורי עניו לכשו עקד צוון
לכשו בנדי תפארתי י
ידו שלם עמר חקד שמי
לא תוסומו באבך עוד
על וטמא חתנערו י
מעפר קומי שבו ידו שלם
חתפתחו מוס רי צונארך
שכמה בת צוון
כוכה אמר יהוה חנס
נמכרתם ולא בכסות צד
כוכה אמר אדני
יהוה מערס נרה עמו
בראשנה לניר שסואשור
באפס עש קוועתך מה
לפה נאסו יהוה כולקת
עמו חנס משלו יהוה לו
נאסו יהוה ותמוד כל חוס
שמו מנאץ לבו יד עמו
שמו לבו פוס החוא פאע
חוא חמד בר חנע
מהנאו על החרוס
רגלו מבישר משמוע שלום
מבישר טוב משמוע לי
ישועה אמר לצוון מדה
אלהך קול צפוף נשאו
קול יחודו ורנע פ עובעו

וראו בשוב יתוה צוון פעתו
רנע יחודו חרבות ורו שלם
כונס יתוה עמו נאל
ידו שלם חשן ונהנה את
ידו עקדשו לעמ כל
הגוס וכאכל אפסו ארץ
אתו שועת אלהינו
סודו סודו צוא משם
טמא אל תגע צאו י
מתוכה חכרו נשאו כל
יהוה כי לא כחפזו וצאו
ובמנוסה לא תלכו בו
חלה לפנים יהוה ל
ומאספכם אלהי ישראל
חנה נשמר עבדו
נרוס ונשא ונדה מאר
כאשר שמנו על הרבים
בזמ שחת מאו ש מראח
ותארו מבג אדם כו חח
גיוס רבים עלו י קפצו
מלכים פיהם פ אשר לא
ספר להם ראו ואשר לא
שמעו חת פונע
מו חאמיו ל שמענו
והו צויהוה על מי נגלתה
ותעל כיוצק רפנו וכשרט
מארץ צוה לא תאר ל
ולא חדר ונראח ולא

ולאמר ג ולאמר ליהוה ולעמ לינו ולאמר
עלי לאמר

אדע ב כח אמר אדעך ויגאו חמל ומן
שתי ב רא פסו שועה חסד שאחזי מאתי

לעני כל חנוס ב חשן יחוד וינשא
כל חנוס

וזהו ג' וזהו משעבד לנו חרף כחשף חרף השמש
כעזרתי ב' ואפיקר ומשפך כעזרתי

אגמז ג' חס הלכך הושיב אגמז כדוד נפוח ואגמז
ממציא ב' מל ממציא חפז לא וכל למינוא

כי מי יחזיר דבר ג' ואם תמאנו ונגלה כבוד החד
אז תלעגו וזהו כי מי יחזיר נבאור דבר ג' וישבר

הפאתו וחרש עים בים
נבר שמה שקט לאותו
והרשו ממנו רפשו וטוט
או שלום אמר אלתי
לרשעים
קרא בערוז אתה שך בשופר
הרם קולך והגל לעמלפשים
ולבית נעקב חטא וסואותו
וים וים ודרשו ורעת דרמי
והפעו פגו אשר עזקה
עשה ומשפט אלהו לא
עברש אדע משפט ודק
קרינת ארמים והפעו לפה
צמנו ול אראית עינו
נפשנו לא תדע חו בום
צמסם תמיצא וחפץ וכל
עניכם תגשו וקח לרוב
בגדית צמו ולהקות
באגרו רשע לא תצמו
בום לה שמיע במרום
קולכם תכזה יהיה צום
אבם ויוס ענות אבם
נפשו הלכך פאגמור אשו
ושקנו פלוציע הלוח
תקרא צום ויום רצון
לחזהו הלא זה צום
אבחרו פתח חרצות
רשע החר אגרות מוטה

ושלח צו צום חפשים
ובלמוטה תעקרו הלא
פרס לרעב לחמך ועינים
מרוס תביא בית כיתהך
עיס ובסותו ומבשרך
לא תתעלם או ובקע
כשחר ארך וארכתך
מחרה תצמח חלך לפנה
עזקך כבוד יהוה ואספר
את קרא ויהוה וענה
תשועה ויאמר העני אם
תסוד מתוכך מוטה שלח
אצבע ודבר או ותפק
לדעלב שך ונפש נעה
תשמע וזהו כחשך
אודו אפלתך בעתות
ונהך וזהו תמיד והשמיע
בצח צוחות נפשו ועצמיך
יחלץ ותוית כגו רוח
ובמוצא מים אשר לא
וכבו ממוצו מבר
חרבות עלם מסור רוח
והזר תקומם וקרא לה
גדר פרץ משכב נתנת
לשבת אס תשוב משפת
רגלך עשות חפצך בים
קדשו וקרא את לשבת
עגלקה שוהוה מכפר

וכפרתו מעשות דרכך
מפעא חפצך ודבר דבר
אותה ענג על יחזה
והרפכתך על כמותך
ארץ והאכלתך נחלת
ועקב אבך כי מי יחזה
דבר
חז לא קצרה נד יחזה
מחו שוע ולא כבדה אתו
משמיע כי אם ענותכם
היו מבר לים פינכם לבן
אלהיכם וחטאותיכם
הסתרו פנים מכם משמיע
כי כפיכם נגאלו ביום
ואצבע עתיכם בעוה כי
שפתותיכם דברו שקר
לשונכם עלה תהגה אז
קרא בצדק ואז משפט
באמונה בטוח על תהג
ודבר שוא חרו עמל
חולדו או פיו צופעו
בקעו וזהו עבמי שארע
האכל מביעותם נמות
והזרה תבקע אפעח
קוריהם לא יהיו לבג
ודא ותכסו במעשיהם
מעשיהם מעשר אוחפל
חמס בכפיהם רגליהם

תגעים ב' ומשורף לא תורעם ואל תועים
תהננו חז קמ חזי כח

כום ד' וחרש עים קולם בים וזהו וחבירי כי
גדול בים שברך ענות ב' קול ענוה חסר ענין

חפצך ב' עשות חפצך וכל חפצך לא יעשה
קדמות חס

לדעתי וימחול לשון
הם נקו מחשבותיהם
מחשבות או שד ושכר
במס ליתם דרך שלום לא
ידעו ואז משפט במעלותם
נתביתיהם עקשו להם
כל דרך פה לא ידע שלום
על פורח משפט מפני
ולא תשיגו ערקה נקוח
לאול וזה חשך לנגחות
באפלות נחלה נגששה
בערוס קור ובאז עינים
נגששה בשלנו כצחלים
בנשא באשמנים כמתים
נחמה כרבים כלנו נכחנים
הנה נהנה נקוח למשפט
ואז לו שועה רחקה ממע
כירבו פשענו נגדך
וחטאתנו ענתה בעי
פשענו אתנו וענתנו
ידענו פשע וכחש כי
ביתנו נקוג מאחר כי
אלו ינו דבר עשוק וסנה
הו והנו מלבד ברושקד
וחסג אחור משפט וצדקה
מרחוק מעמד כוכשלה
ברחוב אמת ונבחה לא
תוכל לבוא ותחו

האמת מערת וסר מרע
משתולל ותר א וזה חרע
בעינו כראז משפט
ורא כראז איש ושתומם
כראז מפגיע ותושע
לזרעו וערקתו חיא
סמכתה וילכש צדקה
כשרט וכובע ושועה
בראשו וילכש בגרו
נקס תלכשתו עט במעל
קנאה בעל גמלות בעל
ישלם חמה לצרו גמול
לאובו לאומס גמול
ישלם ויר או ממערב
את שם וחו וממזרח
שמש את כבודו כתיבא
כשתל צהר וחו ונתנסה
בו ובאל עיזו אל ולשמ
פשע במעקב נאס וחו
ואני זאת ברית אותם
אמר וחו רוח אשר
על דו ברו אשר שמתו
בפוך לאמניו שו מפוך
ומפו זרעך ומפו זרע
זרעך אמר וחו מענה
ועדעלם
קומי אורי כו בא
אורך וכבוד וחו עלך

זרח ברהע חן שך וכסה
ארץ וערפל לאמיס ועל
וירח וחו וכבודו עלך
וכא ה וד לבו גוים לאורה
ומלכים לנה ורה שא
סביב עניו ורה או כלם
נקבצו בא לה פנה י
מרחוק יבאו ובענתך
על צד תאמנה אז תרא
וערת ופחד ורחב לבך
במחפה עלך חמוס
חיל גוים וכא לה שפעת
גמלים תכסך בכר מדו
ועפה בלם משכא ובא
זכור לבועה וישאו ותהלת
והוה וכשרו בל צא קר
וקבצו לה אקו נקות
ישרת ונה ועל על צו
מזבח וכות תפארתו
אפאר מראה בעב
תעופנה וכיונים אל
ארפתיהם כר לוי אומס
וקו ונאמות תרשוש
פראשנה להביא כלך
מרחוק כספס וזחבם
אתם לישם וחו אלהך
ולקדוש ושר אל כו
פארה וכענ כמנכר חמתך

ג כו ו וכיונים חזו וזו שמים בנסף
רשע וקדמיה כו ו

וסר מרע ה וסרו האמת איש חידר השמת לצר
ותבירו תכל ידא

ומפי ג ומפי יבאו ואשמיעו וזני ואל בבו
כשה ב דגל ויא וקשעת כיוצא

כחמה ב' בבקעת תרד מדוע נחשבנו
והסך ב' לבב פיעד הזה לאיב *

ומעולם ג' ב' מל' וזה חס' הלא אנו מושר
לא שמעו ומעולם עד עולם *

לא ג' מל' לא אכל אכל חיים לא חזקת
לא קדעו שמעו *

והוא גאלם ונטלם ונישאם
כל זמור עלם וזממה מרו
ועברו את רוח קדשו מ
ותקף להם לאיב הוא
בחס' קט' וזכר וזמור עלם
משה עמו אנהיה מעלם
מנס את רע עאנו איה
חשם בקרבו את רוח
קדשו בולדך למזמ' משה
זרועת פארתו פוקע מלם
מפני חס' לעשות לו שם
עלם מולוכס בתהמות
בקוס בפדבר לאיב שרו
כבודתו בבקעה תרד רוח
יהוד תגיהנו כוונות עמך
לעשות לך שם תפארת
הפט' שמוסור אה מכל
קדשך ותפארתך איה
קנאתך וגבורתך תמו
מעד ונחמך אל י
התאפקו כפאתה אכנו
כי אכרתם לא ודיענו
וישאר אל לא ופדנו אתה
יהוד אכנו גאלט מעלם
שכר למה תתענו יהוד
מדרמה תקישוק לבנו
מוראתך שוב למענו *

עבדוך שבטו נח לתך
למען ערר שו עסקד שך
צדע פוסקו מקד שך
חייב מעלם לא משלת
כס לא נקד אשמך עלותם
לוא קרעת שמעם נרדת
מפני חריוס נלוי בקדח
אשחמסס מוס תבעד
אש לחוריע שמך לעד
מפני גנוס ורעו כעשותך
נראות לא נקזה חרית
מפני חריוס נלוי
ומעלם לא שמעו
לא האונו ענו לאר אתה
אלהים וולתך ועשה
למחכה לך פגיעת את
ששועשה עך בקדמך
זכרונך הואתה קצפת
ותחטא פדום עלם ועשע
ועז כטמא בלנו ונכנו
ערוק כל עך קתנו ונבל
בעלוי בלנו וענו כרוח
ישאנו ואת קורא בשמך
ומתעורר לחתו קבך מו
חסת רע פניך מענו ותמנו
ביר ענו ויעתה יהוד
אכנו אתה אכנו חחמך

ואתה יצרנו ומעשה
נדב בלני אל תקצמי
יהוד ער מאד האל
תוכר ענו חו דבט נא
עמד בלנו ערוקד שך
חזו מדבר ענו מדבר
חזו תהיה שרם שממה
בית קדשנו ותפארתנו
אשר תלדך אבותנו
יהוד לשרפת אש וכל
מחמדנו יהיה לחרפה
דע לא יה ותאפק ותנה
תחשה ותענו ערמא
נרשתי לך לא שאלו
נמצאתי ללא בקשוק
אבותי חנו חנו אל
גויל אקדא בשמי
פרשתי נדוי כל חוסת
עם סודך החלכוס מ
הדף לא טוב אחר
מחשבת חס' חעס
חמכעקס אתי על פנו
תמור ובחוס בגנות
ומקטרוס על חלבנס
חישבוס בקברוס
ויצורוס ילנו חאכלוס

בוקע ג' מל' בוקע מים בוקע עינים * וזה
ננו מל' ובקע בארץ * סתירוד חס *

והאיו ג' ומעולם לא שמעו וישלח יהוד נבאים
ומגשר עיניהם *

צדיקוני ג' וסד' כטמא ווי צדיקוני
כילא על צדיקוני *

ג. מחדל בחדל לטען לא יחיד לחדשים חלוקים וזמן חסר
אחד לחדשים חלוקים ולחדשים חלוקים לא יכתיב

ויתנוע ג. ב. מל וחדל חסר ריבוי וריבוי אדבר וחדל כגאש
שחודתי וחדל לנטע שמימי ולוסר ארץ

על כל ישיבי הארץ ב. מינפח תפוח כי חרב אני ידתי
וחדל דברי וחדל אלי שנית ב. סוד נפוח אזור

אמר יהוה באשר נביאו
בני ישראל את המנחה י
בכלו טהור בית יהוה וגם
מחס אקח לכהנים ללוים
אמר יהוה כי כאשר י
השמים החדש שושן הארץ
חדשה אשר אני עשה
עמדים לפני נאם יהוה בן
ועמד ורעבם ושכמם וחדל
מחודש שבתו ומהן
שבת בשבתו ופוא כל
בשר לה שתחות לפני אמר
ויהוה ורעב או ראו בפניו
האנשים הפשעים כי
תולעתם לא תמות ואשם
לא תכבה וחדל דר און
לכל דיני דיני בשר
סכום הפסוקים שלספר
אף ומאמרים ותשעים
ואחד

והווקוס בוי אשחוק מלה
והודיה עדתם עשתו כי
עשרה שנה לצד קנהו
כוי אשחוק מלה ויהודה
עצלות יהוה שלם בחדש
החמישי
והודבר יהוה אל לאמר
בטרם אצורה בלבטו כי
ודעתך ובטרם תצא
מרחם הקדש תתקד נביא
לגוים נתתך ויאמר אחה
ארני ויהוה הנה לא אודע
ודעתך דבר כונעך אנכי
והיאמר יהוה אל
אלת אמר נער אנכי כי
על כל אשר אשלחך י
תלדו את כל אשר אצור
תדבר אליהו אמפניחם
כוי אתך אני לה צדק נאם
ויהוה וישלח ויהוה את
נדו ונגע על פו והיאמר
יהוה אל הנה נתתי דברי
בפניך ראה הפקד תורה
המס הנה על הגוים ועל
הממלכות לנתוש ולנתץ
ולתאבד ולחרום לבנות
ולנטוע

והודבר יהוה אל לאמר
מה אתה ראה ורמנהו
ואמר מקל שקד אני
ראה ויאמר יהוה אל
הוטבת לראות כוי שקד
אני על דברי לעשתו
והודבר יהוה
אלו שנית לאמר מה
אתה ראה ויאמר סוד
נפוח אני ראה ופניו מפני
צפונה ויאמר יהוה אל
מצפון תפתח חרעה על
כלי שכי הארץ כיהנני
קר אל כל משפחות כי
ממלכות צפונה נאם יהוה
וכאונתני איש כס או
פתח שער יהוה שלם ועל
כל חומותיה סביב ועל
כל ערו ויהודה ודברתך
משפטו אותם על כל
רעתם אשר עבדו כי
הקטרו לאלהים אחרים
וישתחו למעשיו ויהוה
ואתה תאמר מתנגד כי
יקמת ודברת אלוהים
את כל אשר אנכי אצור
אלתחת מפניחם פו

י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נז
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נז
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

על חסר ור דאח הפסוקים שכל חמשה דימויו
בן טול אשר יהוה מן המלכות

והודות ג. מל ויהאביד ויהוה חסר המה יגע
ואני אודות הן יהוה ויהוה יגע

ופני ג. מפני נפוח ופניו למחמד ופניו כמחמד
סיד

לעז ג. קמץ אהרן לעז וזו אמר לעז כי יש
לעז תחזיר .

כי על כל אלה ב. לא במחשבתו וביאך האלוים .
ורמיהו אך שב אבו ממני חדשע כי שב אפי ממנו .

אוהך ג. מל בסיפ חני נשבע אוהך תוטיע אוהך
כל מאהבך שחוקך .

רענו את צעה ונהי ואננו
נטעתוך שורק בלהודע
אמת ואוהך נהפכת לו
סוריה גפן נבריה כי אם
תכבסו בנתר ותרבר לך
ברית נכתם עונך לפני
נאם אדני ויהוה אלהי תאמרו
לא נטמאנו אחר יי
תבעלים לא אלהי לכתו ראו
הרבה פגע ארשן מה
עשית בכרה קלה משונת
הרמה פרה למד מדבר
באות נפשו שאפה חח
תאנעה מיושונעה כל
מבק שיה לא איעפו יי
בחדשה ומצאוט מענו
רגל מיחה וערנה מעמא
ותאמר עמש לוא כי
אהבתו ורום ואחריהם
אלהי בכשת נגב מומצא
בו חבישן בותי ישראל
המה מליכהם שריהם
וכהני הם ונביו איהם אמרים
לעז אבי אתה ול אבן
אתה דתנו כרפנו אלו
ערוך אפנו סוביעת י
רעתם ואמרו קומה

והושו ענו ואנה אלהיך
אשר עשית לך יקומו
אסו ושו עוך בעתך עתך
כי מספר עריך חיו ליי
אלהיך יהודה
למה תרובו אלו
כלכם פשעם בו נאם
יהוה לשוא אהבתם את
בניכם מוסר לא לקחו
אכלה חרבכם נביו אובס
כארה משחות הדור
אתם או דבר נחנה
תמדבר חיותו ל ישראל
אם ארץ מאפלה מדוע
אמרו עמו רגנו לוא
נבוא עוד אלהי חת שפח
בתלה ערנה בלה
קשרו ורעמו שכחוני
ימים איו מספר מה
תוטבו הרבה לבקש
אהבה לכו גם אתה עות
למדתו את דרכו גם
בכנפך נמצאו הם נפשות
אבוים נקום לאי
במחנתת מעאתום כי
על כל אלה ותאמר וי
נקותי אך שב אפו ממני

הנענשפט אותך על אמך
לא חטאתי מה תולד י
מאד לשנות את דרכך
גם ממעלות תבשו באשר
בשת מאשור גם מאת
זה תצאו ודויה על ראשך
כי מאס יחוד כמכט חוקך
ולאת צלוחי להם לאמר
הוושלח איש את אשתו
ודלפה מאתו ודחתה ק
לאיש אחר חישוב אלות
עוד חלוא חנוף תחנף
הארץ ההוא ואת זנת
רעם רבים ושוב אלו
נאם יחודה שאר עונק על
שפוס וראי אופח לא
שגלת על דרכים רשבת
להם בערבו במדבר יי
ותחנפו ארץ בוטתך י
וברעתך וימנעו רבבים
עמלקו ש לוא אהיה ומצח
אשת זונה חנה לה מאנת
הכלם חקא מעתה יי
קראתו לו אבו אלהי
נערו אתה הינטר לעולם
אסו שמר לנעם חנה י
דברת ותעשו סרעות י

ט
ק
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
כ
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לפ
לצ
לכ
לם
לנ
לס
לע
לפ
לצ
לכ
לם
לנ

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לפ
לצ
לכ
לם
לנ

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לס
לע
לפ
לצ
לכ
לם
לנ

תנאי ג. גם מאת זה כי עמו ונבאי מוריה
טוב בתי כמאני .

תנאי ג. גם מאת זה כי עמו ונבאי מוריה
טוב בתי כמאני .

ותקל

וואמר ויהוה אל בנימי י
ואשמחו חמלה חר את
אשר עשתה משבה י
וישראל הלכה ויא על
כל חר גבה ואל תחת כל
עין עט ותני שסואמו
אחרי עשותה את כל
אלה אליו משבור אשה
ותראה בגדה אחתה
ויהיה ויארא מ על כל
אדות אשר נאפה משבה
וישראל של חתים ואתו
את ספר פרותיה אליו
ולאמר אה בגדה ויהיה
אחותה ותלק ותזנס היא
והנה מקל ועתה ותחנף
את ארץ ותנאף את
האבו ואת דעין וננס כל
זאת לא שבה אל בגדה
אחותה ויהיה בכל לב
כי אסב שקר נאסיותה
וואמר יהוה אל
עך קח נפשה משבה י
וישראל מבגדה ויהיה
חלדן קראת את הדברים
האלה צפונה ואמרת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

שובה משבה וישראל
נאסיותה לוא אפול פני
בכס כוחסיד אני נאם
יהוה לא אטור לעולם
אך דע עינך כי ביהוה
אלהיך פשעת ותפולו
את דרכיך לוריס תחת
כל עין רענו ובקול לא
שמעתם נאסיותה שובו
בנים שובבים נאסיותה
כי אנכי בעלתי בכס
ולקחתי אתכם אחד
מערושנים ממ שפחה
והבאתי אתכם ציון
ונתתי לכם רעים כלבי
ודעו אתכם דעהוה שמל
והנה כו תרבו ופרותם
בארץ במימס חמה
נאסיותה לא אמרו עוד
ארון ברית יהוה ולא
יעלה על לב לא יובור
בו ולא יפקדו ולא
יעשה עך בעת ההיא
וקראו לרו שלם כסא
ויהוה ונקו אלה כל
העמס לשם יתוה לרו
לרו שלם ולא ילכו עוד

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

אחרי שרוות לבס חקע
בנימס חמה וילכו
בית יהודה על בית ישראל
ובאוי ויהו מארץ עפון
על ארץ אשר הנחלת
את אבותיכם ואנכי
אמרתו איה אשיתך
בבנימס ואתולך ארץ
חמה נחלת עבי עבאת
גים ואמר אבי תקראי
לוי מאחרי לא את שובו
אכו בגדה אשה מרעה
כו בגדתם כי בית ישראל
נאסיותה קול על
שפויס נשמע במ תחניני
בני ישראל כי העו את
הדכס שבהו את יהוה
אלהיהם שובו בנימס
שובבים ארפה משובבתם
הננו אתנו לך כי אתה
יהוה אלהינו אכול שקר
מגביעות סמון ודריס
אכו במהוה אלהינו י
תשועת ישראל ויהבשת
אכלה אתנגיע אבותינו
מנעירינו את צאננו ואת
בקרם את בניהם ואת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

אמר אבי תקראי ואתה לכו
אדם תחנין

ביום זה הולך ה כי תבינו וכלו ויהוה יא אשור ובינו בע ישראל נמי על העבדים אשר אישבו אשר ויהיו
יהיו ביהוה נשמו י ויהוה יא אשור ובינו בלי סתוב וכל אתנה וסב ספק דכונסוהו

אורם ג לא יחלו אורם וגל השמים וזו אורם
והנע מישעם אורם

בדחת ג מפני שיהי גברתי בהחזק כל העיר
ובדח ג והאריך הימים האנשי את הארץ

אשמעך ב עד מתי אשמעך נסר ידברו ב וזה
עמדת ואשמעך

אחלו רגע ויזעמו עד מתי
אראהם אשמעך קול
שופר
במאור לעיני איתו לא
חלע פנים סבלום המה
ולא נבועם המה סכמים תמה
להרע ולחטוב לא ידעו
ראתו אתה ארץ והנה
תחונכהו ואלה שמות
ואזו אורם ראותה תהום
והנה רעשן וכל להגזעות
התקלק לו ראיתו והנה
אזו הארס וכל עוף השמים
גדרו וראיתו והנה הפרמל
המדבר וכל עמו נתנו
מפני יהוה מפני חרון
אפו כרכה אמר
יהוה שממה תקח כל
הארץ וכלה לא אעשה
על זאת תאכל הארץ
וקדו השמים ממעל
על כוד ברתו זמתו ולא
נחמתו ולא אשוב ממעל
מקול פלשו רמה קשת
ברחת כל העיר באו
בעינים ובכפוס עליו כל
העיר עובדה ואזו שש

פחו איש ואתו שודד מה
תעשו מות לבשו שני כו
תערי עריות מ תקרע
בפול עינוך לשוא תתנו
מאסו כר עינים נפשה
ובקשוכו קול כחולה
שמעתי צרה כמכונה
קול בת צווחת תפוח ק
תפרש בפיה אורנה לו
מגעפה נפשו להרגום
שוטטו בחורנותו שלם
הראו אורו עו ובקשו
בדחובותה אסתמ מא
איש אסו ש עשה כי
משפט מבקש אמונה
ואסלו להואס חיותה
יאמרו לבו לשקר ישבע
והנה עינוך הלא לאמונה
הפיתה אתם ולא חלו
פלותם מאני קחת מסד
חוקו פניחס מסל עמאני
לשוב ואני אמרתי אך
היום חס על אלו כולא
נדע ורר יהוה משפט
אלהותם אלכה לוא
הגדלים ואר ברה אתם

כיוחמה נדע ררה וחוה
משפט אלוהים אה חמה
נחבו שברו על גתקו
מסרות על כו חס כי
ארוח מו ערואב ערבות
ישודס נמר שקד על
עריחס כל חו עא מחנה
וטרקו מו רבו פש עחס
עצמו משכנתו חס או
לואת אסלו חלך בנה
עובדו שבע כל
אלהים וראש בע אתם
והא פרוכות זונה ותגדו
סוקים מיונים משמים
חיו איש אל אשת רעו
רעה לו ית על אלה לוא
אפקד נאסיהוה ואס
בנו אשר כוה לא תתקם
נפשו על
בשרו תיהו שחתו וכלה
אלת עשו חסותו כי
נטו שותתו כי לוא לוחו
חמה מו כנה בנה כי
מית ושר אל וכות וחרה
נאסיהוה כח שו ביהוה
והאמרו לוא הוא ולא
תבוא עלינו רעה חרב

עניו ב וכל עיני טלנו ודענו טלנו מלנו
וזו חורו גכך וטלנו ג

וזו חורו ב מקול פלשו ורעה בני אמריס עשיו
רעיו חסול בוסיהוה כול ומה

ואמרו ג ואם חי יהוה וכו
טכור מליוני ואמרו

למנוח * אשור ונא שנים בו מה למנוח *
המנוח * קול המלה לקול המנוח * צליל

לכן כח אמר יהודה עבאונ * חנוני יורפם חנוני פד *
חנוני מאביל אותם יען אשר לא שמעו

ולב * ויהודי עבאונ יהודה עבאונ ולעמ *
בלי לב שפת חלוקת *

ואבוא עליהם את כל דברי
חברותיהן אשר עוית
לעשות ולא עשו

והאמר יהודה אל

נמצאק שר באושי יהודה
ובי שכי וירושלם שבו
על עונות אבותם חראשנים

אשר מאנו לשמוע את
דברי יהודה הלכו אחר
אלהים אחרים לעבדם
חפרו בית ישראל ובית
יהודה את כבודו אשר
ברת את אבותם

לכן כח אמר יהודה *
חנוני מברא אלהים רעה
אשר לא יוכלו לעצאת
ממנה ויעקב אלו ולא *
אשמע אלהים ויהלכו עמי
יהודה וישיב ירושלם

ויעקב אלהים אשר
הם מקטרים להם והושע
לא יושיעו להם בעת

רעתם כי מספר עירך *
חיו אל חרף יהודה ומספר
חצות ירושלם שמתם
מזבחות לבשת מזבחות
לקטר לבעל *
ואתה אל תתפלל

בער העם הזה ואל
תשא כעדם רנה ותפלה
כיואנוני שמע בעת קראם
אל בער רעתם

מה לורודי בביתו
עשותה המזמיתה הרבים
ובשר קר שנועברו *
מעלך כיר רעתם אז *
תעלזו ויתרענו ופח

פרות אר קרא וחות שמך
לקול המלה גדלה *
הצית אש עליו ורעו
הלוותו ויהודה עבאות

חנוני אותך דבר עליך
רעה כגלל רעת ביתי
ישראל ובית יהודה אשר
עשו להם להכעסנו
לקטר לבעל

יהודה חורו ענו ואדעה
אחר אותם מעל ליהם
ואנע ככבש אלוף ויבל
לטבוח ולא אנל עתו כי
על יחשבו מחשבות

נשחיתת עין בלחמו
ונכרתנו מארץ חמוס
ושמו לא יחבר עוד ויהודה
עבאות שפט צדק כחו

כלותו ללב אראח נקמתך
מחס כי אלו גלית את
רובי * לכו כח
אמר יהודה על אנשו
ענותת המבק שום את
נפשך לאמר לא תנבא
בשם יהודה ולא תמות
במדנו

לכן כח אמר יהודה עבאות
חנוני פקד עליהם החבורים
נמתו בחרב בני חס ובנומחם
נמתו ברעבוש ארית לא
תהיה להם כי אבוא רעה
אל אנשו ענותת שנת
פקדתם

צדיק אתה יהודה כי
ארוכ אלוך אך משפטוס
אדבר אתך מהו ערהך
רשעים צלחה שלו כל

בגד כגד נטעתם גם
שר שורכו גם עשו פח
קרוכ אתה בפיוס ורחוק
מפלותיהם ואתה ויהודה
יר * תראנו ובחנת *
לכו אתך התקם בצאו
לטבחה ויה קרשם לחס
הרנה

עמתת אכלת ארץ ועשב

חנות ירושלם נכנס לעיר כי מה חכנו
ישירא

מעריך * חכמי ירושלם ובשר קדש ואשף דמך
ועמד אשר מטה *

חראונני * מעליוס אשר חראונני צדור *
חראונני * ונכח יהודי אגוע וענו לא *

מלשדה ויבש מדעת ישמע
בז ספתה כחמות ועוף
כז אמרו לאוראח את
אחריהנו כי אתר גלוס
רעתה ואלאוראך תתקוה
אתה סוסוס ובארץ שלום
אתה בוטח ואך תעשה
בגאון חירון כנגם אחך
ובית אכרנגם חמה בגרו
בד נסחמה קראו אחרך
מלא את אמז פס כז
ודברו אלה טובות
עובתי את ביתי
נטשתי את נחלתו נתתי
את ידו נפשן בקף
אבות חותה לו נחלת
בארץ כנען נתנה על
בז לז על כן שגאית
חעוט עבד עתה ליהעוט
סעב עלה לכו אספו
כל חית השדה חתו כי
לאכלה רעים רבים שחת
כדמו בססו את
נתנו את חלקת חמדתי
לדבר שממה שממה
לשממה אכלה על
שממה נשממה כל הארץ

כי אז אוששם על לב
על כל שפוס במדבר
באו שוררים כז חרד לתוה
אכלה מקצה ארץ ועד
קצה הארץ או שלום
לכל בשר
הטוסו קצו קצו נחלו
לאו על זכרונותי אתכם
מחרוז אמהוה

כז אמר יהוה על כל
שכני הרעים הנגעם
בנחלה אשר חנח לתו
אתעמו את ישראל הנע
נתשם מעל ארמית
ואת בית יחזקיה אתוש
מתוס וזונה אחרונתשו
אותם אשוב ורחמתי
ודשבתים איש לנחלתו
ואיש לארצו וזנה אם
למד ולמדו את דרכי
עמו להשבע בשמי
חזקה כאשר למדו
אתעמו להשבע בכל
ונבע בתוך עמו ואם
לאושם עונות שתי את
הגו הוה אתו שואב

נאסיהוה
כז אמר יהוה אלו
הלך וקנת לך אזור
פשתים ושמתי על מתעך
וכפוס לא תבאחו ואקנה
את האזור כדבר יהוה
ואשם על מתעך

והו דבר יהוה אלו שנת
לאמר קח את האזור
אשר קנת אשר על
מתעך וקוס לך פרתה
וטמנתו שם בנקוק כ
חס לעוואלך וואטמנתו
בפרת באשר ענה יהוה
אותי ויהי מקץ ומים
רפוס ויאמר יהוה אלו
קוס לך פרתה וקח משם
את האזור אשר עונתך
לטמנו שם ואלך פרתה
ואחפר ואקח את האזור
מוחמקוס אשר טמנתו
שמה ותנה נשחת האזור
לאוצלה לכל

והו דבר יהוה אלו לאמר
כז אמר יהוה ככה •

יחזקיה דאם כפוק חסדו ושלמי חסדו על
דמעו לזכר יחזקיה וקדו כנגות השמי

חיים יחזקיה וזו בקדו יחזקיה על כל שפוס
ויעל בשמים ועד כסיל

העם ג' דא פל הדלכים בחשך המבעטים
אחי העם הזה היעי *

ואת כל ישרי ג' ויהפך את הערבים האל הנני
מחלג את כל ישרי *

והשיך ג' וננו ליהוה אלהיכם כבוד ג' חשיך
לא וישיך נמך * קדמיה חס *

אשחות את גאון יהודה
ואת גאון יהושלם חרב
העם הזה חרע המאניק
לשבויע את דברו החלמים
בשררות לבס וילב אחו
אלהים אחרים לעבדם
והשתחות להם ויהו
כאחך יהוה אשר לא יגלה
לכל **כופאשור**
יהפך האזור אל מתק
איש בין הדבקותו אל
את כל בית ישראל ואת
כל בית יהודה נאסיתוה
לקחות ללעם ולשם
והתהלה וילתפארתו לא
שמעו דאמרת אלהים
את הדבר הזה
כד אמר יהוה אלהו
ישר אל כל נבל ומלא
ושוואמו אלהי הגרע
לא יטעו ככל נבל ומלא
והוא מרת אלהים כד
אמר יהוה הנני ממלא
את פלישתי הארץ הזאת
ואת המלכים הישבים
לדוד על כסאו ואת
הכהנים ואת הגבאים

ואת פלישתי יהושלם י
שברו ונפצתם אוש
אל אחיו והאבות והפעם
והזר נאסיתוה לא י
אחמול ולא אחוס ולא
ארחם מה שחותם שמעו
והאונו אל תגפחו כי
יהוה דבר תנו ליהוה
אלהיכם כבוד כטרסי
והשך ובטתם ותגפחו
רגלכם על חרו נשאי
וקוותם לאור ושמה
לצלמות וישות לעפל
ואס לאת שמעיה י
במסתרים תכבד נפשו
מפנינו והלע תרמע
ותרד עני דמעה כי
נשבה עדר יהוה
אמר למלך הגבורה
השפולו שבו כי חרדי
מראשותיכם עטרת י
תפארתכם ערו הנגב
סגורו איזפתח הגלת
והודה כה הגלת י
שלומים
עניכם ודא
מצפון איזה י

הערנתו לך צאו י
תפארתך כדת אמרו
יפקד עליך ואת לפדת
אתם עליך אלפים לראש
הלוא חבלים ואתוה *
כמו אשת לדה וכויתאמ
בלבכה מדוע קראנו אלה
ברב עונך נגדו שולך
נחמסו עקבך היהפך *
כישו ערו ונמר חבדברו
עם אתם תוכלו לחיטוב
למדו חרעו ואפיצם בקש
עוכה להיח מדבר זה
עקבך מנתמרה מאת
נאסיתוה אשר שכחת
אותו ותבטחו בשקר
וגם אני חשפתו שולך
על פניו ונראה קדונך
נאפוך ומעתה לותק זמת
זעיתך על גבעות כשרה
ראותו שקו עורך או לך
יהושלם לא תטחורו אחו
מת ער
אשר הנה דבר ותח
אלוהי מהו על דברו
תבצרות אכלת יהודה
ושערות אמללו קדירו

עורו ג' מל היחפך כוטי ואכל בדי עור ותמלא
בשכות עורו *

והו ג' ואת לאת שמעיה כי השפולו ונאמני ונה *
וזה וזה וזה וזה *

במסתרים * וימנעו דב דמינו חרע *
ג' וכל ימלא אשכית *

לארץ וענתה וירושלם
עלמה ויאמר יהוהם שלחו
עשריהם למוס באו על
גבנם לאמ צא מוס שבו
כליהם רוקם בשווח כלמו
וחפור ראשם בעבור כי
הארמה חתה כי לאחיה
גשם בארץ בשו אפרים
חפור אשם בגם אילת
בשרה וילדה ועוב כי לא
היה דשא ופראים עמדו
על שפוס שאפורוח בא
בתנים כלו עניניהם פראו
עשב אס ענינו ענינו
והזה עשה למעו שגב
מרכוב שובתונו לך
קטאנו מקוד ושראל
מושיעו בעת צרה למה
תהיה כגד בארץ וכאח
נטח ללח למה תהיה
כאיש נדהם כגבור לא
וחל לחושיע ואתה
בקרבעו ויחזה ושמך
על דע נקרא אל תתנו
כח אמר ויחזה
לעם חזה כן אהבו לנוע
רגליהם לא חשכו ויחזה

לארצם עתה וזכר ענב
ויפקד חטאתם
ויאמר יהוה אל
תתפלל בער העם הזה
לטובה מניצמו אננו
שמע אל דנתם ומיניעו
עלה ומנחה אננו רצם
כו בחרכו ברעב וזכר
אנכי מכלה אותם
ויאמר יהוה ארמי
יהוה הנה הנבאים אמרו
לחם לא תראו חרבי
ורעב לא יחיה לכם
שלום אמת אתו לכם
במקום חיה
ויאמר יהוה אל
שקר הנבאים נבאים
בשמי לא שלחתי סולא
עויתם סולא דברתי
אלוהם חזו שקרוקסס
ואלו ותרכות לפס חמה
מתנבאים לכם
לכו כח אמר יהוה
על הנבאים הנבאים
בשמי ואני לא שלחתי
וחמה אמרוט חמה עב

לא יהיה בארץ חזאת
בחרכו ברעב ותמו
הנבאים חמה ויהוה
אשר חמה נבאים לחם
יחיו משלכם בחעות
ירושלם מפני חרעב
והחרבו ואז מקבל לחמה
חמה נשוחם ובני חם
ובנתיהם וישפכות עליהם
את דעתם ויאמרת
אלוהם אתה דבר חזה
תירנה עני דמעק ללח
וומסו ואל תרמונה כו
שכר גדול נשפרה בתולת
בת עמו מכה עולה מאד
אסוצאתי חשרה וזהו
חל להחרבו אס באתי
הער וזנה תחל או רעב
בן נבא גס כחו סחרו
אל ארץ ולא טעו
חמאס מאסת את
יהוה אס בעינו געלה
נפשך מדוע הכיתנו
ואנו לנו מרפא קנה
לשלום ואנו טובה עת
מרפא וזנה בעתה ורענו
יחזה רשענו עון אבותינו

לא מצאו ד' וזכרתי עליהם לא מצאו מנחם
באליהם לא מצאו מדעך גס נביאיה *

ואזכירתי ב' חז חס וזי מל שלח עשריהם
לא הביאו עוים * וזי מחייקם על אחיהם
זכר יהוה *

ואזכירתי ב' חז חס וזי מל שלח עשריהם
לא הביאו עוים * וזי מחייקם על אחיהם
זכר יהוה *

אחיהם

אחיהם

אחיהם

אחיהם

אחיהם

כז אשלח לרבים עינים
ועינים מעל כל הר ומעל
כל גבעה ומנקי קו חס לעם
מ' עיני על כל הר כיוס לא
נסתח מלפניו לא נצפון עונם
מנע עיניו של מתי ראשונה
משנה עונם מחטאתם על
חללם את ארצו בגבלת
שקו צידים ותו עבותיהם
מלא את נחלתו

יהודה עיו ומעיו ומניסו
בחס צרה אלה גוים וכל
מאפסו ארץ האמה אך
שקר נחלו אבותינו הכל
ואובסם מועל חיעשה
ל' אדם אלהים והמה לא
אלהים לכו העני מודיעם
בפעם הזאת אודיעם את
חיואת גבורתי וד' עיני
שמי יהודה

חטאת יהודה כתובה
בעט ביהל בצפרו שמיר
חיושה על לוח לבם
ולקרנות מזבח ותבס כזמר
בניהם מזבח ותמו אשריהם
על עץ רענן על גבעות
הגבוהות הררוב בשרה

חולף כל ארצותיה לבו
אתו כמותך בחטאת בכל
גבולך ושמתה ובה
מעלתך אשר נתת לה
וח' עבדתך את אובך
בארץ אשר לא נדעתם
אש קרחתם כאפי עד
עולם תיקר

כח אמר יהודה ארור
הגבר אשר ובטח באדם
ולשם בשרו רועו ומזיהוה
נסור לבו יהודה כערער
בערבה ולא יראו במובא
טובו שכן חררים במדבר
ארץ מלחה ולא תשב
ברוך הגבר אשר

ובטח ביהוה ודוד יהודה
מבטחו יהודה בעץ שתול
על מוס ועל לוח לבו שלח
שר שחול לא יראו במובא
חס ודוד עליו רענו
ובשנת בצרת לא יראו
ולא ימוט מעשות פרו
עקב חלב מכל ואנש
הוא מי נדענו אני יהודה
חקר לב בחו כליות ולות
לא שפדרו כפרו לא

מעללתי קרה
הגדול אולר עשה עיני
ולא כמ שפט בחצוני
ועבנו ובאחריותו יהיה
נבל כסא כבוד מרום
מראשו מקום מקדש
מקוה ישראל יהודה
כל עובדי נבשו וסורי
בארץ וכתבו עיני
מקור מים חיים את יהודה

רפעי יהודה וארפא
חיוש עני ואני שעה כפי
תחלתי אתה הנחה חמה
אמרים אלו איך רבך
יהודה וכו' ואני לא
אצתי ח' אחריו
אניש לא התאוותי
ודעת מוצא שפתי נכח
פנף יהודה אל תהיה לו
למחתה מחסו אתה בחס
רעה ובשורד פני ואל
אבישה אע וחתו חמה
ואל אחתה אני תביא
עליהם חס רעה ומשע
שברו שברם
כד אמר יהודה אל

במקור ג' ב' חס וחס ע' במחשבתו
יגשגש המורה באשאת

וזו יהודה ב' וכן יהודה וכו' אע עיניו טעם
מחסי ב' אל ותיחדו לי במנוח

מבטחו ד' ויהיה יהודה אמרתי תגבר ויהיה עבדתי
וגדתי מאחורי

והיה ב' מל' מים ויהי קדוש עולמים ויוצא
בשמים מלמעלה

והיה ב' חס' ויהיה נשואים ותהיה ל' גלגלים
ויהיה ב' הקטנים ויהיה ל' גלגלים ו' ו'

כל ויהיה על לבו ו' וכל קדוה על לבו

והיו יבנה דרכיכם ומעלותכם
ואמרוט אש מ' אחרו כ'
מחשבותי נלך ואיש מ'
שרהת לבו ודע נעשה

לכונן אמרי יהוה שאלו
נא בעיני מ' שמע באלו
שערות עשתה מאד
בתלת ישראל הו' עזב
מצור שד' שלג לבנו
אמ' עת שומים ירם קדום
נולד מ' שבהנו עמו
לשוא יקטרו וכל שלום
בתרבותם שבילו עלם
ללכת עתבות דרך לא
סדילה לשום ארצם י'
לשמה שרוקת עלם כל
עמדי עליה וישם ונניח
בדאשו כרוח קדום כ'
אפנים לפע אורב עוף
ולא פנים אראם בום
אודם והאמה
לבו ונחשבה עליו ומחו
מחשבות מ' לא תאבד
תורה מ' פחו וצעה מחכם
ודבר מעבוא לבו ונכחו
בלשון ואל נק שובה אל

כל דבריהם קשובה יהוה
אלו ושמע לקול וריבו
חיו שלם תחת טובה רעה
מכרו שוחת לנפשו י'
זכו עמדי לפניה לרפי
עליהם טובה לחדש
את חמתך מהם לכותו
את בעינים לר' עב ויהי
עליו ויחרכ ותהוה י'
נשיותם שבלות ואלמנות
ואנשיהם ויהו חרמנות
בחוריהם מ' מ' חרכ במלחמה
תשמעו עקב מפתיהם
כיתבוא עליהם גדוד
פתאם מ' כרו שוחה י'
ללכנו ופחים טמנו
לכלי ואתה יהוה נרעת
את כל ענתם על לפות
אל תכפר על עונם כ'
וחטאתם מלפניך אל
תמחו ויהי מכ' שלום לפניך
בעת אפר עשה בהם:
כה אמר יהוה י'
חלד וקנית בקבוקי יצר
חרש ומיקע העם ומיקע
הבהמם וצאונא רגא
בו חנם אשר פתח שער

חחרסות וקראת שם את
הדברים אשר אבדו אלה
ואמרת שמע דבר יהוה
מלמי יהוה וישמו כ'
יהוה שלם כה אמר יהוה
עבאות אלה וישר אל
הננו מ' ארעה על המקום
הזה אשר כל שמע עה כ'
תעלנה אוננו ויש אשר
עובנו ונברו את המקום
הזה וקטרו וכו' לאלהים
אחרים אשר לא ירעו
המה ואבותיהם ומלכו
יהוה וכלאו את המקום
הזה הם נקום ונבעו את
במות חכעל לשון את
בעינים באש עלות לבע
אשר לא צויתו ולא י'
דברתי ולא עלתה על
לבו
לכו הנתמנים באים נאם
יהוה ואל יקרא למקום
הזה עוד התפת וגוא בו
הנם מ' אסגא הדרגה
ובקתי את ענת יהוה
ויהו שלם במקום הוה
וחפלותים פחרב לפני כ'

בחושים י' ויאמר יהוה אל מדוע לבו חס
בעיני ויהי ב' בחינים מ' חס י' קדוה חס י'

סלילה ב' דרך לגלגלים ויהי וישיב
בגיהה חס י' ויאמר ב' אל שמו למקום י'

אביהם וביד מבקשון נפשם
ועתה את נבלתם למאכל
לעוף השמים ולבהמת
הארץ וישמתו את הער
הזאת לשמה ולשרקה
כל עבד עליו וישם וישרק
על כל מבעתו ואכלתם
את בשר בנידם ואת בשר
בנותם ואיש בשרד עמו
ואכלו במצור ובמצוק י
אשר יציק להם אויבם
ומבקשון נפשם וישכרת
הבקבוק לענו האנשים
החללים אותך ואמרת
אלהים כה אמר יהוה
צבאות כסה אשכר את
העם הזה ואת הער הזאת
כאשר ישכר את כל הער
אשר לא יוכל להרפח עוד
ובתפת יקבורו מאו מקום
לקבור בו אעשה למקום
הזה נאסו יהוה ויהו שבו
ולתת את הער הזאת
בתפת ותלו בתי ורו שלם
ובתו מלכי יהודה במקום
התפת הטמאם לכל
הבית אשר קטרו על

בנותיהם לכל עבא השמים
ודסדנסקים לאלהים י
אחרים
ובאור מנהו מיה תפת אשר
שלהו יהוה שם להנבא
ועבדו בחצר בית יהוה
ויאמר אל כל העם
כה אמר יהוה צבאות
אלהי ישראל הנני מבי
אלה עיר הזאת ועל כל
ערוה את כל חרעה אשר
דברתי עליה כי חק שואת
ערפס לבתי שמוע את
דבריו ושמע פשוהו כו
אמר חכיו והוא פקוד
נגד בבית יהוה אתו ומחו
נבא את חדר ברנס האלה
ונכה פשוהו את ורמחו
חנביא ותו אתו על י
חמפכתי אשר בשער
בנמוה עליו אשר בבית
יהוה ותלו ממחרת ויצא
פשוהו אתו ומחו מן
חמפכתי ואמר אליו
ודמיהו לא פשוהו קרא
יהוה שמר כי אם מגור
מסקיב: כי כה

אמר יהוה הנני נתנן למעור
לך לכל את בך ונפלו
בחרב אויבם וענודראות
ואת כל יחודה אתו פך
מלך בכל ודגס בכלה
ודגס פחרב ונתתו את כל
חסוד עיר הזאת ואת כל
ועשה ואת כל קדר הזאת
כל או צרות מלכו ויחודה
אתו כד אויבם וביונם
הקוחים ודביאנס בכלה
ואתה פשוהו וכלו שבו
ביתך תלם בשבו ובכל
תבו או שם תמתו שם י
תקבר אתה וכל אתכר
אשר נבאת להם בשקד
פתיתו ויהוה האפת חוקתם
ותכל חיותו לשחוק כל
חלום בלה לעגו בממו
ארבו או עק חמסו שר
אקרא בני חילך ובר יהוה
ל להרפה ולקלס כל
חונס ואמרת לא אוברו
ולא ארבר ער ב מו
ויהו כל מ פאשב
עצר בעצמתו ונלא

ויעבדו ויירשבו ב מל כו אעמוד למקום חזו
כה אמר יהוה הנני נביא דברי חזי

אירפח משבועתם לעת דרכו אשר לא יכל להרפה
החוק ה הרפה נע מהרפת רפה שבליה רפה היום
רשה בט ומיזח אביזים ריה

ולא אדבר ב ואמרו לא אפדע אהוב את
עני ולחונס ב עמש ובחונס

דוע לבקור משפט ודעולו
נולד מיד עשק פותצא
כאשחמתי וכערה ואון
מכבד מפני רעמ עליותם
הנני אלוך ושבת העמק
עוד חמו שר נאם יהוה
האמרים מוחת עליו ומי
יבוא כמל עונותינו ופקדתו
עלכם כפרו מעל לזכרם
נאם יהוה ודעתו אשר
בערה ואכלה כל סביבות
כה אמר יהוה רד בית מלך
יהודה ודברת שם את
חבר יהודה ואמרת שמע
דברי יהוה מלך יהודה כי
חושב על כסא דוד אתה
ועבדך ועמך קבאים
בשערים האלה כה אמר
יהוה עשו משפט ועדק
ודעו נולד מיד עשוק
וגר יתום ואלמנה אל תנו
אל תחמסו ודס נקו אל
תשפכו במקום יהוה כי
אם עשו תעשו את חובי
יהוה וזבאו כשערו חמת
הזק מלמסי שבים לדוד
על כסא רכבים ברכב

ובסוסים הוא ועבדו ועמו
ואם לאת שמעו את חובים
האלה כי נשבעתו נאם
יהוה כי לחרבה יהיה חמת
יהוה
כמה אמר יהוה על בית
מלך יהודה גלעד אתה
ליראש חלבנו אסלא
אשיתך מדבר ערים לא
נישבה וקדשתו עליך
משחתים איש וכל עונותיו
מבחר ארץ ופולדו על
האש ועברו גוים רבים על
הער יהוה ואתו אמרו איש
אל עשו עלמה עשת
יהוה ככה לעור הגדולה
הזאת ואמרו על אשר
עזבו את כרות יהוה אלהים
וישתחו לאלהים אחרים
ותעבדום
תבכו למת ואל תגוהו לו
בנו בכו לחיה כי לא נשנת
עוד ויראה את ארץ מלכותו
כי כה אמר יהוה אל שים
בוי אשנהו מלך יהודה
המלך תחת ואשנהו אביו
אשר יצא מוחמקום יהוה

לאשופשם עורכי מ
במקום אשר הגלו אתו
שסימות ואת הארץ
הזאת לא יראה עוד
הובנה כיותו בלא
ערקו ועלותו בלא משפט
כדעו ומעבד חסופ על
לאותו לך האמר אבד
לובית מוחת ועליות
מרוחם וזכר על חלות
וספח בארץ ומשוח
כששך חתמך כי אתה
מתחרה בארץ אבד חלוא
אבל ושתה ועשה משפט
ועדקה או טוב לו דוד
עניו אביו או טוב חלוא
היא חזרת אתו נאם
יהוה כי און ענך ודבר
כי אם על בער ועל זכרם
תפקו לשפוך ועל העשק
ועל חמדותיה לעשות
לכו כה אמר יהוה
אל יהוה קום בוי אשנהו
מלך יהודה לא יספרו
לך חיו אחר וחו אחרות
לא יספרו לך חיו ארץ
והו יהוה קבורת חמו

מנעונו במעונות בית עשוק סד אמר עשוק
וזמנו ב' כה אמר יהוה וישיע

חמך ב' נחזת יאשיהו וזא אשחזש
ולא נחתי ממנו אל תכבר וזוד ביו עניכס למח

כי חזר ב' בטע בלפס נירו חכמי מוחת גלעד
החלף ינו משפט

ענייכם בעל מלך ככלו עבדו
 אתו ועמו ויהיה למען תמותו
 אתה ועמך בחרב ברעב
 ובדבר באשר דבר יהיה
 אלהינו אשר לא נעבד
 את מלך ככלו ואלת שמע
 אל דברי הנבאים האמרים
 אלהים לאמר לא תעבדו
 את מלך ככלו שיקר הם
 נבאים לכם כי לא שלחתם
 נאם ויהיה ויהם נבאים כי
 בשמו לשיקר לפעו יהיהו
 אתכם ואבדתם אתם כי
 והנבאים הנבאים לכם ואל
 הכהנים ואל כל העם הזה
 דברתי לאמר טן אמר יהיה
 אלת שמעו אלהי דברו כי
 נביאכם הנבאים לכם כי
 לאמר הנה כלו בית יהיה
 מושבים מבבלה עתה
 מתרח מן שיקר המה נבאים
 לכם אלת שמעו אלהים
 עבדו את מלך ככלו ויהיו
 לפי תהיה הער הזאת
 חרפה ואם נבאים חסו ואם
 יש דבר יהיה אתם ופגעו
 נא ביהוה עבאות לב לתי

באו חפלים חנו תרום בבית
 יהוה ובית מלך יהוה יהי
 וברו שלם בבבלה כי כה
 אמר יהוה עבאות אל
 העמדים ועל חס ועל
 חמכנות ועל יתר חבלים
 העתרום בער הזאת כי
 אשר לא לקחם נבוכדנאצר
 מלך ככלו בגלותו את
 ובונה בן החמקום מלך
 יהוה מורו שלם בבבלה
 ואת כל חרי יהוה יהי
 וירושלם כי כה אמר יהוה
 עבאות אלהי ישראל
 על חפלים חנו תרום בית
 יהוה ובית מלך יהוה יהי
 וירושלם בבבלה ונבאו כי
 ושמה יהיו ערום פקדו
 אתם נאם ויהוה ודע ליתם
 והשובתים אל חמקום
 הזה
 והחישנה הזואבד אשיות
 ממלכת צד קנה מלך כי
 יהוה בשנת הרביעת
 בחדש החמישי אמר אל
 חנניה בן עזריה הנביא אשר
 מצעו בבית יהוה לעיני

חסותם וכלו עם לאמר
 כה אמר יהוה עבאות
 אלהי ישראל לאמר
 שברתי את עמך ככל
 בעדה שנתים וימים אני
 משיב אל חמקום הזה
 את כל קל בית יהוה
 אשר לקח נבוכדנאצר
 מלך ככלו מן חמקום הזה
 וביאם ככלו ואתי כנה
 בן החמקום מלך יהוה יהי
 ואת כל בית יהוה יהי
 הנבאים בבבלה אני משו
 אל חמקום הזה נאם
 יהוה כי אשר את ע
 מלך ככלו אמר יהוה
 הנביא אל חנניה הנביא
 לעיני הכהנים ולעיני
 כל העם העמדים בבית
 יהוה והאמר יהוה הנביא
 אמן כו ועשה ויהוה יקם
 יהוה את דברו אשר
 נבאת לה שוב כל בית
 יהוה וכל חגולה מבבל
 אל חמקום הזה אך שמע
 נא הדבר הזה אשר אני
 דבר באזנך ונבאו כל

בחריב ברעב ה למה ומתו והרמתי אחיהם ויישב בעיר וניסד ויהיו כל הנאשם ויעלה ויעמדו ויהיו את
 שארית קריאוי לפסוק ומדומי על היושבים חסד בסמך ונריוו נבחרב ונציעם ונאז ממזתי

כה אמר יהוה בעיני כהנים וסגלתי סגלתי את
 עיני ויכירתי ויגלתי אנוש

לְהַחֲדִיחַ בְּזֶמְנוֹ לְהַחֲדִיחַ וְיָצֵא לְהַחֲדִיחַ
וְיִשְׁמַח וְיִשְׂמַח עִלְיָהּ

אֵל יִתְּנֵנוּ בְּיָדֵינוּ וְיִשְׁמַח וְיִשְׂמַח עִלְיָהּ
עַל יְדֵינוּ כִּינְנוּ חֵן וְחַסְדֵינוּ עִלְיָהּ

אֵל נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר בְּיַד אֱלֹהֵינוּ בְּזֶמְנוֹ וְיִשְׁמַח
עַל יְדֵינוּ וְיִשְׂמַח עִלְיָהּ

הַעַם הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר חָזוּ
לִפְנֵי פְנֵי מֶלֶךְ חַדְשֵׁלִים
וְנִבְּאוּ אֶל אֲרָצוֹת רַבּוֹת
וְעַל מַמְלְכוֹת גְּדוֹלוֹת
לְמַלְחָמָה וְלִדְעוּ וְלִדְבַר
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר יִנְבְּאוּ שְׁלוֹם
בְּבֹא דְבַר הַנְּבִיאִים וְיִדַע
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר שָׁלוֹם וְיִחַח
בְּאֵמַת וְיִשְׁמַח חֲנֻנָה הַנְּבִיאִים
אֶת חַמּוּטָה מֵעַל צִנְאָר
וְיִרְמִיָּה הַנְּבִיאִים אֶת שְׁבוּרוֹ
וְיֹאמֶר חֲנֻנָה לְעֵינַי כֹּל
הַעַם לֹא אָמַר כֹּחַ אָמַר
וְיִחַח כִּכְחַ אֲשֶׁר אֶת
עַל נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ
בְּכֹל בְּעוֹלָם שְׁעוֹת וְיָמִים
מֵעַל צִנְאָר כֹּל הַגּוֹסֵס
וְיִלְךְ יִרְמִיָּה הַנְּבִיאִים אֶל דְּרָכָיו

כֹּחַ אָמַר יְחִיָּה עֲבָאוֹת אֱלֹהִים
יִשְׂרָאֵל עַל בְּרוּךְ נִתְּנָה
עַל צִנְאָר כֹּל הַגּוֹסֵס הַאֱלֹהִים
לְעַבְדָּה אֶת נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר מֶלֶךְ
בְּכֹל וְעַבְדָּה חֲנוּנִים אֶת חַמּוֹת
הַשָּׂדֶה נִתְּנָה לְיְהוָה אָמַר
וְיִרְמִיָּה הַנְּבִיאִים אֶל חֲנֻנָה
הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר עֲבָאוֹת חֲנֻנָה
לֹא שָׁלַח חֶךְ וְיִחַח וְאֶת
הַבְּטָחָת אֶת הַעַם הַזֶּה
עַל שִׁקְרָה לְכֹחַ כֹּחַ אָמַר
וְיִחַח חֲנֻנָה מִשְׁלַח מֵעַל
פֶּנֶי הָאֲרָמָה הַשְּׂעֵלָה אֶת
מִתְבַּסְּרָה דְּבַרְתָּ אֵלֵינוּ
וְיִחַח חֲנֻנָה הַנְּבִיאִים
בְּשָׁנָה הַזֹּאת בְּחַדְשֵׁי שְׁמֵעִי

מִיְרוּשָׁלַם בְּיַד אֱלֹהֵינוּ
שָׁפוּ וְנִמְרָה בְּחִלְקֵינוּ
אֲשֶׁר שָׁלַח צֶדֶק קִנְיָה מֶלֶךְ
וְיִחַח אֶל נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר
מֶלֶךְ בְּכֹל בְּכֹל לֹא אָמַר
כֹּחַ אָמַר יְחִיָּה עֲבָאוֹת
אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל לְכֹחַ חֲנֻנָה
אֲשֶׁר חֲנֻנָה יְחִיָּה מִיְרוּשָׁלַם
בְּכֹל בְּכֹל בְּכֹל בְּכֹל
וְנִטְעוּ נְעוֹת וְאֶכְלוּ אֶת
פְּרוֹחַ קַחוּ נְשִׁים וְיִחַח
בְּנֵים וְבָנוֹת וְיִחַח לְבָנֵים
נְשִׁים וְאֶת בְּנֵי נְשִׁים תִּנּוּ
לְאִנְשׁוֹת וְתִלְדֵנָה בְּנֵים
וְבָנוֹת וְרַבּוֹת שָׁם נִאֲלַתְמַעְשׂוּ
וְדַרְשׁוּ אֶת שְׁלוֹם חַדְשֵׁי
אֲשֶׁר חֲנֻנָה יְחִיָּה אֶתְכֶם שְׂמִיחָה
וְחֲתֻפְלֵי כְּעֵדָה אֶל יְחִיָּה
בְּכֹחַ שְׁלוֹמָה יְחִיָּה לְכֶם
שְׁלוֹם בְּכֹחַ אָמַר יְחִיָּה
עֲבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל
אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם נְבִיאִים
אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וְקִסְמוֹבֵם
וְאֶת שְׂמֵעִי אֶת חֲלֻמֵינוּ
אֲשֶׁר אֶתְכֶם מִחֲלֻמֵינוּ בְּנוֹ
בְּשִׁקְרָה יְחִיָּה נְבִיאִים לְכֶם
בְּשִׂמְיָ לֹא שְׁלַח חֲנֻנָה נִאֲסַר

וְיִחַח יְחִיָּה אֶל יְחִיָּה
אֲחֵרֵי שְׁבוֹר חֲנֻנָה הַנְּבִיאִים
אֶת חַמּוּטָה מֵעַל צִנְאָר
וְיִרְמִיָּה הַנְּבִיאִים לֹא אָמַר
חֲלֻקָה וְאֶמְרָת אֶל חֲנֻנָה
לֹא אָמַר כֹּחַ אָמַר יְחִיָּה
מוֹטָה עַן שְׁבוֹרָה עֲשׂוֹת
תַּחֲתֵינוּ מוֹטָה בְּרוּךְ לְכֹחַ

וְאֵלֵינוּ דְּבַר חֲסִפֵּי אֲשֶׁר
שָׁלַח וְיִרְמִיָּה הַנְּבִיאִים
מִיְרוּשָׁלַם אֶל יְחִיָּה
חֲגִלָּה וְאֶת חֲקֵינוּ וְאֶל
הַנְּבִיאִים וְאֶת כֹּל הַעַם
אֲשֶׁר חֲנֻנָה נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר
מִיְרוּשָׁלַם בְּכֹל אֲחֵרֵי
עֲבָאוֹת יְחִיָּה חֲנֻנָה
וְיִחַח חֲנֻנָה שְׂמִיחָה
וְיִחַח חֲנֻנָה שְׂמִיחָה
וְיִחַח חֲנֻנָה שְׂמִיחָה

נְבוֹכַדְנֶאֶצַּר חֲסִפֵּי אֲשֶׁר עַל בְּרוּךְ חֲנֻנָה יְחִיָּה וְיִחַח חֲנֻנָה חֲסִפֵּי חֲנֻנָה
דְּפִסְרָה מִשְׁכַּח וְיִחַח חֲנֻנָה יְחִיָּה וְכֹל מְלִכֵים דְּכֹחַ חֲנֻנָה בְּזֶמְנוֹ וְיִחַח חֲנֻנָה

חֲנֻנָה חֲסִפֵּי אֲשֶׁר עַל בְּרוּךְ חֲנֻנָה יְחִיָּה וְיִחַח חֲנֻנָה חֲסִפֵּי חֲנֻנָה
חֲנֻנָה חֲסִפֵּי אֲשֶׁר עַל בְּרוּךְ חֲנֻנָה יְחִיָּה וְיִחַח חֲנֻנָה חֲסִפֵּי חֲנֻנָה

כ"ה תולד ה' וצאנו אליו באתו
בטור העשרות ליהודים על ארבע

שם של אור ומס חקת
והפכים לאור לילה רגע
הים והמו גליו והודו צבאו
שמו אסמלו שו החקום
האלה מלפני נאס יהוד
נסור עושר אל ושפתו
מהות עי לפני כל חקום
פח אמר והוד אס
ומה שמוס מלמ עלה
והחקומו סרו ארץ למטה
נסאמי אמאס בכל זרע
ישראל על כל אשר עשו
נאס יהוד

הנה חקום נאס יהוד
ונבנתה עיר ליהוד ממנה
חננאל שער הפנה ויצא
שד קוח המרה נגדו על
גבעת גרב ונסכ געתה
וכל העמק הפגרוס והודו
וכל שרמות עיר נחל
קדרו ערפנת שער הסוסוס
מזכה קדש ליהוד לא
ונת שורא יחרס עוד לעולם

הדבר אשר דנה אלו רגלו
מאת יהוד בשנת העשית
לער קוחו מלך יהודה תיא
השנה שמנה עשרה שנה

ופל ד ואנח מסחור ובכל יודי את עיר יהוד
את סוף הדבר ובכל תבוא אכירה יהוד

בב
יהוד
חבשו
בירמק
עספוו
הראינה וב
ערקו אתו נאסו
תחמו את חכשחים לא
תצלוחו
והאמר יהודו יהוד דבר
יהוד אלו לאמר הנה
חנמאל בושלם הרב בא
אליך לאמר קנה לך את
שרי אשר בענתות כי
לך משפט חנמאל לקנות
וכא אלו חנמאל בודו
בדבר יהוד אל חצר חמטרה
והאמר אלו קנהנא את

ונתנסו ד חז ואנח מסחור בסחורו לחמס
על יבארן בכל חרש האעלה

המקנה ל עמב יהודים
חישוים בחצרם יהוד
ואצנה את כבוד ל
לאמר פח אמר יה
צבאת אלהו ושך
לקוח את חספוס האלה
את ספר המקנה חז
ואת חתום ואת ספר
הגלו יהוד ונתתם בכל
חיש למעו ועמדו ונמס

יך ב חז מל וחד חס ובכל יודי כי עון
עמס יודי

קריית דכונגלה בל סג ובעי חזקת

ערה זאת והציתו את
הערה זאת באש שרפת
ואת הכתובים אשר קטרו
על גבעת חס לב על וחסכו
נקבום לאלהים אחרים
למען חכעסנו מהו כנע
וישראל ובעי יהודה אף
עשום חרע בעע מנע חס
כי בני ישראל אף מכ עמם
אתו כמ עשה ודי חס נאם
יהודה כי על אפיו על חמתו
היתה לו הערה היא למז
חיום אשר בני אותה וער
היום הנה לה סרה מעל
פני על כל רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר עשו
לה כעסנו זמיה מלכיהם
שריהם ונהיהם ונביאיהם
ואישיו ויהי רשעו כי
ורושלם ופני אף ערו
ולא פעם ולמד אתם חסנו
ולפי ואונם שמעו לקחת
מיוסר וישומו ש קוציהם
בשעת אשר נקרא שמו
עליו לטמ אנו את
במות חכ על אשר בנא
בוזנס לה עביר את בעתם
ואת בנייתו זם למלך אשר

ללכה
בפשיהם
מפני
והדבר
היה והנה
האמרת אלו
היה קנה לה חשרה
בכסוף וזע ערום והער
נתנה ביד הכפשים
והולכה ויהודה אל
ורמיחו ולאמר הנה אנן
יהודה אלהי כל בשר כי
הנמענו ופלא כל דבר לנו
כיה אמר יהוה הננו נתו
את הער הזאת ביד
הכפשים וביד נבוכדראצר
ועל כל דבר וכלה וכל
הכפשים הנלחמים על

פזחה
תת לאיש נדרכו
ומעל לח אשר שמת
את ונמפתים בארץ
מיום עד חיום היה
ובישראל ובאדם ותעשה
לה שם ביום היה והעא
את עמך את ישראל מארץ
מצרים באותות ובעמותים
וביד חזקה ובאורוע טובה

אחור ב על בעי חזקת ובעי חזקת
אשר בני אונגלה

ורעשה די יחלי ורעשה לך אלהיך ותלך ורעשה
כדבר אלוהו אשר ישמע ויהי חסו אלהיך

את עמך את ישראל ב חסו חסו חסו
ועל את עמך

במה קול ששון וקול כי
שמחה קול חתנו וקול בלה
קול אמרים חזרו את יהודה
עבאת פרטוב יהודה כר
לעלם חסדו מבאום י
תודה בית יהודה כי אשבת
את שבית הארץ ככראשנה
אמר יהודה

כח אמר יהודה עבאת
שור יהודה בפמקום חיה
החרב מאוז ארם וער
במה ובכל עמו ננה
רעים מרביצים עאו בפעור
החר בערו השפלה ובערו
חנע ובארץ פנעמו כי
ובסביבו ירושלים ובערו
יהודה עד תעברנה חצאו
על זה מונע אמר יהודה
הנה ימים באום
נאם יהודה ותקמתי את
הדבר הטוב אשר דברתי
אל בית ישראל ואל בית
יהודה בימים הקדם ובעת
הזו אצמיח לך צמח
על קה ועשה משפט כי
ועבקה בארץ בימים הקדם
תושע יהודה וירושלם
תשפון לבטחוה אשר

יקראלה ותודה צדקנו
כרבה אמר יהודה לא
ופרת לדוד איש ושב על
כסא בית ישראל ולכהנים
הלוים לאופרת איש
מלפני מעלה עלה לא
ומקטור מנחה ועשה יבח
כל הימים

והודו ביהודה אל רמיהו
לאמור כח אמר יהודה
אס תפירו את ברייתו היום
ואת ברייתו חללה ודבלתי
היות וימסר לילה בעתם
גם ברייתו תפר את דודה
עבדו מהיות לו כן מלה
על כסאו ואת הלוים י
הכהנים משרתי אשר
לאוספר עבא השמים
ולאומר חול הים כן
ארבה אתרע הוד
עבדו ואת הלוים משרתי
אתי ויהודו דבר
יהודה אל רמיהו לאמר
הלא ראית מה העם
הזה דברו לאמר שתי
חמש פחות אשר בחר יהודה
בדם ומאסם ואת עמל
ונאצו מהיות עור גח

לפני חס: כח אמר
יהודה אס לא ברייתו וימס
ולילה חקות שמים וארץ
לאשמתו וגם זרעו עקוב
ודוד עבדו אמאס מקחת
מורע משלים אלזרע
אברהם וישחק ויעקב
כח אשוכ את שבותם

ורחמתיים:
הדבר אשר יהיה אל רמיהו
מאת יהודה ונבוכדנאצר
מלה בכל חולו וכל
ממלכות ארץ ממשלת
דוד וכל העמום נלחמים
על ירושלים ועל כל עריות
לאמר כח אמר יהודה
אלהו וישתאל חלה מ
ואמרת אל ער קוסו מלה
יהודה ואמרת אלו כח
אמר יהודה הננו נתנו את
הענק הזאת ביד מלך
בכל וישרפה באש ואתה
לא תמלט ממנו מי תפוש
תתפש ובדו תנתו וענף
את עינו מלה בכל תראעה
ופיחו את כף ידבר וכל
תבוא אף שמע דבר יהודה
ער קמחו מלה יהודה כח

ב פסוק וכל וכל כל ועל חמדי בית י
חלבים הדבר אשר חזר אל וימיתו

ולמהני ה ויודא חמדי לא יכרת איש ואחר חמדינו
לחם שער בו ודקנטי לא דיע

הנה הלוים ד גע ביינו תפיר אשר לא יספר וינצמדו
יהודה ויבא את הכהנים

הארץ מאשר לא הגלו
בבלה ובבאו אל גדליה
המצפתה השמעאל בן
נתנהו ויוחנן ויונתן בן
קרח ושריה בותנחמת
ובני עפוי הנטפתי ויונתן
בן המעבתי חמיה ואנשיות
השביע לחס גדליה בן
אחיקם בן שפן ולאנשיות
לאמר אל תיראו מעבד
הבשרים שבו בארץ
ועבדו את מלך בבל כי
מוטב לכם ואני חננן
ישב במצפה לעמד לפני
הבשרים אשר יבאו אלנו
ואתם אספו לנו וקוץ
ושמו ושמו בכל חסו שבו
בערוכם אשר תפשתם
וגם כל היהודים אשר
במואב ובבני עמון ובאדם
ואשר בכל הארצות כי
שמעו פונתו מלך בבל
שאריות ליהודה וכי
הפקוד עלוהם את
גדליהו בואחיקם בן
שפן וישבו כל היהודים
מכל המקומות אשר נדחו
שם ובבאו ארץ יהודה

אל גדליהו המצפתה
ונאספו וקוץ חרפה
מאד ויוחנן
בוקר חובל שר החנקים
אשר בשדה באו אל
גדליהו המצפתהו כי
ויאמרו אליו הנרעתה
כי בעלוס מלך בני עמון
שלח אתו שמעאל בן
נתנהו להבית נפשו לא
האמיו לחס גדליהו בן
אחיקם ויוחנן בן קרח
אמר אל גדליהו בן קרח
במצפה לאמר אלכה
נא ואכה אתו שמעאל
בנתנהו ואיש לא יהיה
למה וכפה נפש ונפצו
כל יהודה הנקבצים כי
אלוה אברה שארות
ויהודה ויאמר גדליהו
בואחיקם אל יוחנן בן
קרח אל תעש את הדבר
הזה כי שקר אתה דבר
אלו שמעאל
ויהו יפחדו השביעי בא
ישמעאל בנתנהו בן
אלו שמע מורע המדינה

ורבי המלך ועשרה כי
אנשים אתו אל גדליהו
בואחיקם המצפתה
ויאכלו לשם לחם וחדו
במצפה ויקם וישמעאל
בנתנהו ועשרת האנשים
אשר חיו אתו ויכו את
גדליהו בואחיקם בן
שפן בחרב ומת אתו
אשר חפיד מלך בבל
בארץ ואת כל היהודים
אשר חיו אתו את גדליהו
במצפה ואת הבשרים
אשר נמצאו שם את
אנשיות המלכה חבכה
וישמעאל ויהו ביום השני
לחמית את גדליהו ואיש
לא נדע ובבאו אנשים
משכם משלו ומשמרון
שמעיס איש מגדליהו וקו
וקרע בגדים ומתגודים
ומנחו לבונה בידם כי
להביא בית יהודה ויצא
ישמעאל בנתנהו כי
לקראתם מו המצפה
חלה חלה וככה ויהו
כפגש אתם ויאמר אלוהם
באו אל גדליהו בואחיקם

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

הדוע ג ב חס כי יאמר יהודים כל נבא ומי
יין ויאמרו אליו קדמיה כל *

גלוה ה ועדנו לא ישוב וביאו אל גדליה וביא ירמיהו אחי חסד אל צפתי וחו ויביא גדליהו
ואבדה ג המצפתה סאנית יהודה ובה תקולנו * מורע המלכה ד בא שמעאל חבדו
ויק מרע המלכה ויאמר המלך *

ויהי כבודם אל תוך העיר
והשחטם וישמעאל בן
נתניה אל תוך הכנף הוא
והאנשים אשר אתו •
ועשרה אנשים נמצאו
בם ויאמרו אלי שמעאל
אל תמתנו מיש לנו •
מטמנים בשדה חטום
וישערום ושמנו וירבש •
והחללו וראתם בתוך
אחיהם והבור אשר •
השליך שם וישמעאל
את כל פגרי האנשים
אשר הכה ביד גד לחן
הוא אשר עשה חמלה
אם א מפני בעשא מלך
ישראל אתו מלא •
וישמעאל בנתניהו חלקים
וישבי שמעאל את כל
שארית העם אשר במצ
במצפת את פנות המלך
ואת כל העם הנשארים
במצפה אשר הפקוד •
נבזר ארור בטבחים את
גד לחן בואחזקם וישפט
וישמעאל בנתניהו וילך
לעבר אל בני עמון
וישמעאל ויחנן בוקר

וכל שרי החלום אשר
אתו את כל חרעה אשר
עשה וישמעאל בנתניה
ויקחו את כל האנשים
וילכו להלחם עם •
וישמעאל בנתניה •
וימצאו אתו אל מים
רבים אשר בגבעון ויחזו
כראות כל העם אשר
אתו וישמעאל את ויחנן
בוקר ואת כל שרי
החלום אשר אתו •
וישמחו ויסבו כל העם
אשר שבה וישמעאל
מזה מצפה וישבו וילכו
אל ויחנן בוקר וישמעאל
בנתניה נמלט בשמנה
אנשים מפני ויחנן וילך
אל בני עמון
ויקח ויחנן בוקר
וכל שרי החלום אשר
אתו את כל שארית העם
אשר השנב מאת •
וישמעאל בנתניה מן
המצפה אחר הכה את
גד לחן בואחזקם גברים
אנשו חמלה ונשים
וטורסר סים אשר השנב

מבעון וילכו וישבו פגרות
כמוהם אשר אצל בית לחם
ללכת לכו אמצרום מפני
חכשנים כי נדאו מפניכם
כיהכה וישמעאל בן
נתניה את גד לחן בן
אחזקם אשר הפקוד
מלך בכל בארץ
ויגשו כל שרי החלום
ויחנן בוקר ונתניה בן
חושעיה וכל העם מקטן
ועד גדול ויאמרו אל
ירמיהו הנביא אתפלגא
תחנתנו לפנה וחתפלל
בעינו אלי יחזקאל הנה
בעד כל השאריות היות
כנשא רנו מעט מהרבה
כאשר עמד ראות אתנו
ויגד לנו ויהיה אליה
את החרה אשר מלך ביה
ואת הרבה אשר נעשה
ויאמר אליהם וירמיהו
הנביא שמעתי הנביא
מתפלל אלי ויהיה אליהם
כדבריהם ויהיה כל הדבר
אשר ויענה ויהיה אתכם
אגיד לכם לא אמנע מכם

ואת כל העם • ויעקב סיפור גוייתפס את אנג
וישב וישמעאל •

וישמחו • דמל ויגדו לאנשי בראש ויהי בראות
כל העם ויזכרו ביום ההוא •

ואת הדבר • ואת הדבר הזה עמד ויגד
לנו ויהיה אליהם •

מרתם לבלתי קטר די *
לא חוס אחרים ותתחחי
חמתו ואפי ותבער בערו
והיה ונחצות ירושלים
ותחוצנה לחרבה לשממה
ביום הזה:

ט
ח
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א

היום הזה ולא יראו ולא
חלבו בתורתו ובחקתו *
אשר עתתי לפניכם ולפע
אבותיכם:
לכן פד אמר יהודה
עבאות אלהיו וישר אל
הנעו שס פע בפס לרעה
ולחכרות את כל יהודה
ולקחתי את שאריות *
יהודה אשר שמו פע חס
לבו ארץ מצרים לגור
שם ותמו כל בארץ *
מצרים ופלו בחרב ברעב
יתמו מקטן ועד גדול
בחרב וברעב ומתו והיו
לאלה לשמה ולקלה
ולחרפה ופקדתי על
חושכים בארץ מצרים
כאשר פקדתי על ירושלים
בחרב פרעב ובדבירה לא
יהיה פליט ושריד *
לשאריות יהודה הבאם
לגור שם בארץ מצרים
ולשוב ארץ יהודה אשר
המה מנשאים את נפשם
לשוב לשבת שם מלא
ושובו בני אספלטוס:

ט
ח
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א

ויענו אתו רמיהו כל *
האנשים הזה עים *
מקטרות נשחם לאלהים
אחרים וכל הנשים *
העמדות קהל גדול וכל
העם הישבים בארץ *
מצרים בפתרום לאמו
חדבר אשר דברת אלע
בשם יהודה אינעו שמיעם
אליה מי עשה נעשה *
את כל הדבר אשר יצא
מפני לקטר למלכת *
השמים וחסקה לה נסמים
כאשר עשיתי אנחתי *
ואסתו מלכתי ושריע
בער יהודה ובחצות
ירושלים ונשבע לחס
ונהיה טובים ורעה לא
ראינו ומן או חרלנו *
לקטר למלכת השמים
וחסקה לה נסמים חסרנו
כל ובחרב וברעב תמע
וכי אנחנו מקטרים למלכת
השמים וחסקה לה נסמים
המבל ערי אנשנו עשנו
לה פועם לה עעכה וחסקה
לה נסמים:
ויאמר רמיהו אל

ט
ח
ז
ו
ה
ד
ג
ב
א

כה אמר יהודה אלהי נבצרות אלהי ישראל ג הנע
מביא אל יהודה אם יבא ונצא אחר אונם עשית *

ולשוב ג חללה לנו מאנו ולא יהיה פליט ושריד
מי בשוככם על יהודה *

והסך ב וכי אנחנו קדמית חסקה חסקה
תקומת *

ב' כלהעם על הגפרים ועל
הנשיסו על כל העם *
הענים אתו דבר לאמר
הלא אתה קטר אשר
קטרתם בעמי ויהודיה
ובחצות ירושלים אתם
ואבותיכם מלביכם *
ושריכם סועס הארץ אתם
זכרו יהוה ונת עליה על לבי
ולא זכרו יהוה עוד לשאת
מפני רע מעל לובם מפני
התועבת אשר עשיתם
ותחו ארעכם לחרפה *
ולשמה ולקלה מאז
ושב כחוס יהוה מפני
אשר קטרתם ואשר *
חטאתם ליהוה ולא *
שמעתם בקול יהוה ובתרת
ובחוקותי ובערותי לא
הלכתם עליו קר אתי
אתכם הרעה חזאת ביום
יהוה *
והמחוי אל כל העם ואל
כל הנשום שמעו דבר
יהוה כל יהודה אשר *
בארץ מצרים בחד אמר
יהוה עבאת אליו *
ושראל לאמר אתם *

ב'

ל'

ב' וכל
אמית
ב' מ
ב'

ב' וכל
שדא

ב' וכל
ב' וכל
ב' וכל

ב' וכל

והנשיסו ותדברנה בפיהם
ובדוכם מלאתם לאמר
עשה נעשה את נדדנו
אשר נדדנו לקטר למלכת
השמים ולחסד לה נסבם
הקיסת קומנה אתנו חוס
ועשה תעשינה את *
נדדכם *
לכן שמעו דבר יהוה
כל יהודה הישבים בארץ
מצרים הננו נשבעתי *
בשמי הגדול אמר יהוה
אסיה יהוה עוד שמו נקרא
בפי כל איש ויהודת אמר
חראדנו יהוה בכל ארץ
מצרים הננו שקד עליהם
לקעה ולא לטובה ותמו
כל איש ויהודה אשר *
בארץ מצרים בחרב *
וכרעב עד פלותם ופלוטו
חרבו ושבו מן ארץ
מצרים ארץ ויהודה מתו
מספר ודע כל שארות
יהודה הבאים לארץ
מצרים לגור שם דברמי
וקום ממנו ומתם וזאת
לכם האותנאס יהוה כי
פקד אני עליכם בפקוס

ב'

ה' ב' ט
ב' ט

ב'

ב'

ב'

ב' וכל
ב' וכל
ב' וכל

ב'

ב' ט

יהוה למעו תדעו פי קום
וקומו דכתיב עלכם לרעה
כח אמר יהוה הננו נתנו
אתפרעה הפרע מלה
מצרים ביד אויבו וביד
מבקשו נפשו באשר *
נתתי את צד קהו מלה
ויהודה בנה נבוכדראצר
מלה בכל אויבו ומבקשו
נפשו *
הדבר אשר דבר *
ירמיהו חנני אל ברוך
בזמנך בכתבו את הדברים
האלה על ספר מפי ורמיהו
בשנה הרבשעת ליהוה קום
בני אשנחו מלה ויהודה
לאמר כח אמר יהוה
אלהי ושראל עלן ברוך
אמרת אונא לו מינסק
יהוה וגו על מבאבי *
וגעתי באנחתו ומניחה
לא מעצאתי כח אמר
אלו כח אמר יהוה הננו
אשר בעתו אני הדיס
ואת אשר נטעתי אני
נתשו ואת כל הארץ היא
ואתה תבקש לה גלות

ישבן ג' חל ופדוי קדמיה ונלטי חרב
גבול שמתי *

ומהב' ו' דבר מי יקום עוד ומקח מן בני שמעון ממעט
על כלי העבודה ויאמרו נשבי *

ובשנתו ג' ב' מל וזו חל מפני אשר קטרתם כי אמר
בסוד יהוה לג' שמי *
ב' וכל

א ואת קשיו הננו מביא
רעה על כל בשר נאסחוק
ועתה לך את נפשך לאל
על כל המקמות אשרי
תלך שם
אשר היה דבר יהודה אל
ירמיהו הנביא על הגוים
למצרים על חיל פרעה
נבול מלך מצרים אשר החזיק
על ערפרת בכרפמי
אשר הכת נבוכדנצר
מלך בבל בשעת הרביעית
ליחזקאל בן אשחזר מלך
יהודה ערכו מגו וצנח
וגשו למלחמה אסרו
הסוסים ועל הפרשים
והתועבו בכובעים מרקו
הרמחים לבשו הסרונת
מדוע ראיתו חמה חתים
נסגם אחור וגבוריהם ופתו
ומעס נסו ולא הפנו מגור
מסביב נאסחוקה אל יעס
הקלו ואל מלט הגבור
צפונך על יד נחר פרת
בשרו ונפלו מוח בואר
ועלה כנחרות ותגעשו
מימיו מצרים בואר ועלה
ובעדרות ותגעשו מוס

והאמר אעלה אבסח ארץ
אבידה ערוי שבו בה
על חסוסים ודתה ללו
הרנכו צאו הגבורים מיט
ופוט תפשו מגו ולוהים
תפשו הרמקשת והואם
החוא לארע יהודה צבאות
מוס נקמה להנקס מצרו
ואכלה חרב ושבעה י
והיתה מרמס בו זבח
לארע יהודה צבאות בארץ
צפון אל נחרפרת על
גלערו קחו צרו בתולת
בת מצרים לשוא הרבות
רפאות תעלה און לה י
שמעו גוים קלונר ועוחתה
מלאה הארץ כי גבור
בגבור בשרו נחרו נפלו
שניהם
הדבר אשר דבר יהודה אל
ירמיהו הנביא לבוא ק
נבוכדנצר מלך בבל
לחכות את ארץ מצרים
הגדו כמצרים וד שמיעו
כמגדו לוח שמיעו כנף
ובתחפנחס אמרו התנעב
והכו לך מואכלה חרבי
סביבך מדוע נסחף י

אביריה לא עמר כן יהודה
הרפה הרבה בישל גם
נפל איש אר עתו והאמר
קומה ונשבה אל עמנו
ואל ארץ מולדתנו מפני
חרב יהודה קראו שם
פרעה מלך מצרים שאון
העביר חמו ער חראני
נאסח מלך יהודה צבאות
שמו כי כתבור בחרים ק
וכבר מל בים נבוא בלו
גלה עשו לך חשבת פת
מצרים כנף לשמה י
תהיה ונצתה מאון וישב
עלה יפדה פנה
מצרים קרץ מצפון בא
בא גם שכרות בקרבה
כעגל מרפק בתם חמה
הפנו נסו יחרו לא עמרו
כיוס אירם בא עליהם
עתפקדתם קולך כנחש
ולך כובחול ולכו י
ובקר דמות באו לה כחטבי
עצם כרתו וערה נאם
יהודה כי לא יחקר כי רבו
מארבה ואון להם מספר
הבישה בת מצרים נתנה
ביד עם צפון אמר יהודה

אל נחר ג והיום החזק ואביא אל הגולה וכמראה
ומיאמי אסרו ב אסרו חסוסים אכרו חג

יכור ג וגבוריהם וכל פסוליהם מכך לשיב
חומס ב אסרו גוים מדוע ראיתו

ואל להם ג יכחו עירי ושברני אני שמי בן

לא ומכר

כל לשון פקידה על בר מז ד הנני פקיד אל אמנו הנני פקיד אל מלך בבל שונים בו פקידות אל שערי הבית
כל קדימה היתה שם בר מז ג שנה והשכר אל לבתי כי אם הייתה קדמית איתר אל תירא ג

קדש ליהוה

בְּחִשְׁבֹּנוֹ חֲשַׁבְנוּ עֲלֵיהֶם רֵעָה
לְכוּ וּנְכַרְתֶּנָּה מִגֹּו גַם
מִדָּמָו תִּלְדָּמוּ אַחֲרֵיהֶם תִּלְדָּ
חֲרָבִי קוֹל צִעֲקָה מִחֲחֻצוֹת
שׂוֹרֵשׁ בְּרָדוֹל נִשְׁבַּחַה
מוֹאֵב הִשְׁמִיעַ זִעֲקָה
צִעֲרוּיָהּ בְּנוֹ מַעֲלָה חֲלֹחֹת
בְּכֹחוֹ עֲלֵהּ בְּכֹחוֹ מִפְּמוֹרָה
חֲוֹרָנִים צִרוּ צִעֲקַת שֹׁבֵר
שָׁמַע גַּם מִלְטוֹ נֶפְשָׁם
וְתִהְיֶה כַּעֲרוֹשׁ בְּמִדְבָּר
כִּי יִצְעַק בְּטַחָה בְּמַעֲשֵׂיהֶם
וְכִאֲוִירוֹתֶיהֶם גַּם אֶת תִּלְדָּתֵיהֶם
וְיִצֵּא כְּמִישׁ בְּעֹלָה כְּהִנָּח
וְשָׂרוּ וְחָלְמוּ בְּאֵל שָׂרָה
אֵל כָּל עוֹר וְעוֹר לֹא
תִּמְלֹט וְאֵבֶד חֵמֶק
וְנִשְׁמַד חֲמוֹשׁ אֲשֶׁר
אֲמַר וְהוּא תִעַן עֵץ
לְמוֹאֵב כִּי יִצֵּא תִצַּא וְעֵלֶה
לְשֵׁמָה תִּהְיֶה מֵאֲחֻזֵּיהֶם
בְּקוֹ אֲרוֹר עֲשֵׂה מְלֹאכֶת
וְהוּא רִמְיָהּ וְאֲרוֹר מִנֵּעַ
חֲרָבֵי מִקֵּם שְׂאֵט מוֹאֵב
מִנֵּעֵיהֶם וְשִׁקֵּט חוֹאֵא אֵל
שְׁמֵרָתוֹ וְלֹא הוֹרֵק מִכָּל
אֵל כָּל וְכִבְּוֹלָה לֹא אֵל
עַל כֹּחַ עֲמַד טֵעַמוֹבוֹ

לְנַחֲלֵי שׁוֹטְפוֹ שְׁטָפוּ אֶרֶץ
וּמְלוֹאָה עָרֵי וְיִשְׁבֵי בָהֶם
וְיַעֲקוֹה אֲדָם וְיִחַלֵּל כָּל
וְיִשֶׁבֶת אֶרֶץ מִקוֹל שְׁעֵט
פְּרָסוֹת אֲפִיכֵי מִרְעֵשׁ
לְרַכְּבוֹ חֲמוֹנֵי גִלְלוֹ לֹא
הִפְנוּ אֲבוֹתֵי אֵל בְּנוֹסֵי
מִדְּמוֹנֵי רֵיסִים עַל הַחוֹס הַבֵּא
לְשָׂרָה אֶת כָּל פְּלִשְׁתִּים
לְחַכְמֵת לְעוֹלָה לְעִדּוֹן כָּל
שְׂהוּהָ עָרֵי כִּי שָׂרָה יִחַח
אֶת פְּלִשְׁתִּים שְׂאֵרֵיתָן
כַּפְתוֹר בָּאָה קִרְחָה אֵל
עֲוֵה נְדָמָתָה אֲשֶׁר קָלוֹז
שְׂאֵרֵיתָ עִמָּקֵם עֲרַמְתֵּי
תִתְנַגְּדוּ הוּא חֲרָב לִיהוָה
עַד אֲנֵה לֹא תִשְׁקֹטוּ
הַאֲסִפּוּ אֶל תַּעֲרָה חֲרָעַ
וְדָמוֹ אֵיךְ תִּשְׁקֹטוּ וְהוּא
עוֹה לָהּ אֵל אֲשֶׁר קָלוֹז וְאֵל
חוֹף חֵיס שְׁסִי עֲרָה
לְמוֹאֵב כִּי אֲמַר וְהוּא
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי וְיִשְׂרָאֵל
הוּא אֵל גְּבוּרֵי שְׂהוּהָ
הַבִּישָׂה מִלְכָּה קִרְיָתוֹס
הַבִּישָׂה חֲמִשָּׁנָה וְחַתָּה
אֲחֵי עוֹלָה תִּחַלֵּת מוֹאֵב

צְבָאוֹת אֱלֹהֵי וְיִשְׂרָאֵל הֲנֵנִי
פֹקֵד אֶל אֲמוֹ מִנְּאֻעֵי
פְּרָעוֹתֵי מִצְרַיִם וְעַל
אֱלֹהֵיהֶם עַל מַלְכוּתוֹ עַל
פְּרָעוֹת עַל חֲבַטְחוֹס כּוֹ
וְעַתָּה בִּיד מִבְּקִשׁוֹ נִפְשָׁם
וּבִיד נְבוֹכַדְרָאֶצַּר מִלְכֵּי בָבֶל
וּבִיד עֲבָרֵי וְאֲחֵרֵי כּוֹתִישָׁן
כִּי מִקֹּדֶם נִאֵם יְהוָה
וְאֵתָה אֶל מִלְכָּה עֲבָרֵי
וְעַקְבוֹ אֶל תַּחַת וְיִשְׂרָאֵל
כִּי הֲנֵנִי מוֹשֵׁב מִרְחוֹק
וְאֵתָה עַד מִאֶרֶץ שְׁבַס
וְשָׁבוּ עֲקוֹבוֹ שִׁקֵּט וְשָׁאֵן
וְאֵן מִחֲרוֹה אֵתָה אֵל
תִּירָא עֲבָרֵי וְעַקֵּב נִאֵם
וְהוּא כִּי אֵתָה אֵנִי כִּי
אֲעִשֶׂה כָּלָה בְּכָל חַגּוֹס
אֲשֶׁר חִדְּחִיתִיךְ שְׁמִי וְאֵתָה
לֹא אֲעִשֶׂה כָּלָה וְיִסְרִיתִיךְ
לְמִשְׁפַּט וְנִקָּה לֹא אֲנָקֶה
אֲשֶׁר תִּיחַ דְּבַר וְתוֹחַ אֵל
וְרִמְיָהּ חֲנִיָּה אֵל פְּלִשְׁתִּים
בְּטָרִס וּכְפָר עַה אֵת
עֵה כִּי אֲמַר וְהוּא הֵנֵחַ
מִוִּס עֲלוֹס מִצְפוֹ וְחֵי כִּי

מנעויהו ג ב חס כו יעיד לבחורים וזוהו איש
הלוימד שאנו מואב

אל פלשתים ב האלה דשמואל אשר הוה
דבר יערה וזמרינו ב דפ שאדם בנימיני

יערה ג אשר לא יערה ואל חוק חיס שם שמש
אשר וזו יערה

והוא יספיק עד אל תגיד דבר על כל ועל כל בר מי ד אל כל ועל כל ונחשבה מחמת דבר תני דפס הידל וכו' אל תגיד עד חוני שב אל כל ואל כל בר מי ד
 על כל של על כל הויה וכו' חוני שב עד הידל ועוד על כל ועל כל ב מ א אל הנע מביא אל הויה וכו' הידל ענין עד סיפד היסוף אל כל ב מ ט על כל
 יאיתם חזקיהו תבדש ב בו הידל וכו' מכוונת מכוונת וקו ס

תצל

הא

ויהו לא נמר

לבו העדומים באוס
 נאסיהו ושלחתי לו
 צענים וצעהו וכלו ויהיו
 ונבלוהם ונפצו וקשמו אב
 מכמו שבא שרבו בנות
 ישראל מבית אל מבטחם
 איה תאמרו וצפורים אנהו
 ואנשיהו למלחמה שוד
 מואבו ערוה עלה ומבחר
 פחורו ורדו לטבח נאס
 חמל יהודה צבאת שמו
 קרוב אוד מואב לבוא
 ורעתו מהרה מאר עולו
 כלם סביבו וכל העי שמו
 אמרו ואתה שבד מטחע
 מקל תפארה רדו מבדור
 ושביו בצמא וישבת בת
 דיבון מי שרה מואב עלה
 בך שחת מבצרה אל
 דרך עמדי וצפו וישבת
 עו ער שא לנס ונמלטה
 אמרו מה נהיתה הקש
 מואב מוחתה חולוהו
 ויעקו העדו בארנוו בו
 שרד מואב ומשפט בא
 אל ארץ המושד אל חלו
 ואל יחצהו ועל מופעתו על

היבון ועל לבו ועל בות
 דבלתום ועל קריתם
 ועל בות נמול ועל בות
 מעוהו על קריות ועל
 בצעהו ועל כל ערו ארץ
 מואב הרהקות ויהו קרבות
 נגד עה קרו מואב וירע
 נשברה נאס ויהוה שפוחו
 בו על יהודה העיר ולספק
 מואב בקוראו ויהו לשחק
 גס חואו אס לואה שחק
 הנה לך ישראל אס
 בגבוס נמצאה כרמדי
 דברו בכו תתנדה עכו
 ערים ושכנו בס לעי שבו
 מואב ויהו כוונה תקנו
 בעברו פופחת שמענו
 גאוז מואב גאח מאד
 גבוה וגאונו וגאותו ורס
 לבו אנו ויר עתו נאס יהוה
 עברתו ולא כן בהו לא
 כו עשו על כו על מואב
 או לול ול מואב כלה
 אועק אל אנשו קור
 חרש יהוה מבבו ועור
 אבכה לך הגפו שבמה
 נטושתוך עברונם עד
 וסועור נגעו על קו צה

ועל צורה שרד נפל
 ונאספה שמחה ועל מפומל
 ומארץ מואב ומוזמיקים
 השבת ל אודרך הידל
 הידל לא חורה מעקת
 חשבון עד אל עלה עד
 וחי נתנו קולק מצער
 עד חרונם עלת של שנה
 מונסמו ערוס למ שמות
 יהוה ויהו שפתי למו אב
 נאס יהוה מעלה במה
 ומקטור לאלהי עלפו
 לבו למו אב כח לויס יהוה
 ולבן אל אנשו קור חרש
 כח לויס יהוה על כו
 יתרת עשה אבדו בו כל
 ראש קרחה וכל קו צה
 על כל לויס גדות ועל
 מתננס שך על כל גנת
 מואב וברחבתיה כלה
 מספר מי שברתי את
 מואב ככל או חפץ בו
 נאס יהוה איה חתה חולוהו
 איה הפנה עת מואב מש
 והיה מואב לשחק ולמחמד
 לכל סביבו
 מיכה אמר יהוה הנה
 כנשור דא ופריש כנפח

ידעל ב נאסיהו ויהוה הנשור כי כו אמר יהוה
 וחד חסד כנפח ועלה ויהוה

מיעורו ג מיעורו חשבון אסר יאנו דברי
 חכמים בנות

נאסיהו יהוה יצבאת שמו ג שרד מואב כי
 קרוב בהדיו ויש כרתי

אלמו אכל פדה חקריות
וחמ צרות נתפשה ותגד לב
גבורו מואב פוס החוא אכל
אשה מצרה ונשמד מואב
מעס כי על ויחוד הגדול
פחד ופחת ופח עליך וישב
מו אבנאס יחוד העס מפג
הפחד ופח אל הפחתות עלה
מו הפחת גלבד בפח כי
אביא אלה אל מואב כי
שנת פקדתם נאס יחוד
בעל חשבון עמדו מבח
נסוס מראשו עא מחשבון
ולתכה ממו סחון ותאכל
פאת מואב וקד קד פני
שאון אורלך מואב אבד
עס פמו שכי לקחו כמך
כשמי ובנתך כשביה י
ושפתי שבות מואב באחרית
העמס נאס יחוד ערהנה
משפט מואב
לבע עמוז פח אמר
יחוד תבעס און לשראל
אסחר ש און לו מדוע
ורש מלכס אתגד ועמו
בערו ושב לכו הפד ימים
באוס נאס יחוד ודי שמעת
אל פת פני עמוז תרויעת

מלחמה ויחודתה לתל שממה
ובנתיה באשת עתה וירש
ישראל אתד שמו אמר
יחוד הוילול חשבון כי
שדדו על צעקנה בנות
רבה חרנה שקוס ספרנה
והת שוטטנה בנדרות כי
מלכס פני לח וילך כהמן
ושרו וחרו מהתתת לל
בעמקוס וב עמקד חפת
ה שוככה הגטחה באערתיה
מיכוא אלה הנמ מביא
עלה פחד נאס ארני יחוד
עבאות מפל סביבך כי
ונדחתס אוש לפנו ואון
מקפץ לנרד וואחרר כן
אשוב את שסת פני עמוז
נאס יחוד
לארנס פח אמר יחוד י
עבאות ה און עיד חכמה
בתימן אבדה ענה מבנס
נסרחה חכמתס נסו הפני
העמקד שבת ישבו י
דרן כי אוד עשו הבאת
עליו עת פקדתו אס
בערוס באולך לאושאך
עוללות אס נגבים בלוח

השחותי דים מואע חשפת
את עשונ גלותי את מסתיו
ונחכה לא וכל שדד ורע
ראחו ושכנו ואונע ענה
ותמוך אנו אחיה ואל מעותך
עלך תבטחו
סכה אמר ויחוד חנה
אשר אוד משפטס לשנות
הפוס שתי ושתו ואתה
הוא נקה תנקח לא תנקה
כי שתה תשתה כי כי
נשבעתו נאס יחוד כי
לשמך לחרפה לחרב
ולקלה תהיה בערה
וכל עריות תהייעה לחרבות
עולם שמויעה שמיעתו
מאת יחוד וצור בעינס
שלויה התקבעו וכאו עליך
וקובו למלחמה כו הנה
קטן עתתך בעינס בון
באדם תפל עתך השוא
אתך ודון לבך שכני
בחנו חסל עתפשו מוס
גבעה פותגבנה כנשר
קנף משם אורידיך נאס
יחוד ויחודתה ארנס לשמה
כל עבד עליך ישם השוק
על כל מכותה כמחפת

בחוני ג שני בחני ויחוד חנוני בחוני יח
ואתה חוג ב ואתה חוג נקה ואתה חוג ושנקך
שבו ב מוס שבה את עבדי יתמך

יחוד ג מל ימע עים קלוקנש שכדור חילול
חשבון ויחוד יחוד כרכ ב מ ג

חובותי חס' אחרותם נאם
והוועשה ככל אשר
צויתני • קול
מלחמה בארץ ושבתי
אך נעתי ושבתי פטויש
כד' ארץ אך היתה לי
לשמה בכל בעיני קנשת
לך וגם כל פדת כל ואת
לאמר עת נמצאת וגם
תפשת כי ביהודי התעית
פתח ותול את אוצרותי
את כל ויעמו מי מל אכה
הוא לא ידע יהודה צבאות
בארץ כשרים באו לה
מקץ פתחו מ' אבסיה •
סלח כמו ערמוס וחורמה
א' תחלה ש' אריות חרבו
כל פרוה ורדו לטבח הו
עליהם מ' בא' חס' עת
פקדתם: קול
נקסו ופלטו מ' ארץ בכל
להגיד בעיני את נקמת
יהוה אל העו נקמת היבול
חשמו עו א' בכל ימים
כל דרכי קשת חנו עליה
סביב א' חו' פלוטו
שלמה לה בפעלה בכל
אשר עשתה עשולה כי

אל יהוה זרה אל קדוש
ישראל לכו ופלו בחדיה
בהבתי וכל אנשו •
מלחמתה ידמו ביום
ההוא נאס יהוה
הנע אל לבו וזו נאס ארני
יהודי צבאות כי בא' חס' •
עת פקדתיו וכשל וזו
ונפלו איו לו מקום ודעת
אשפ' עיו ואלה כל
סביבותיו: פה
אמר יהוה צבאות עשו קום
בני ישראל ובעני יהודה •
וחרו וכל שביתם החוקו
בס' מאני שלחם ג' אל ס'
חוק יהוה צבאות שמו
רבו ורוב את רבם למע
הרע אתם ארץ וחרמו
ל' שבו בכל חרב על
כשרים נאס יהוה ואל
ושבו בכל ואל שריה ואל
חכמת חרב אל חבדים
ונאל חרב אך גבורה
וחתו חרב אל סוסו ואל
רכבו ואל פלה ערב אשד
בתוכה ודמי לנשום חרב
אל אוצרותיו וכנו חרב

אל מומיה חכשום ארץ
פסלים היו ובאומים י
ותהלה לכו ושבתי צימס
את איוס ושבתי כה בעת
וענה ור' את שש' עד לנח
ול' את שש' עד דור ודור
כמה פכת אלוים את סלם
ואת עמרה ואת שכנית
נאס יהוה ל' א' שש' שם
אישור א' עיר פה ב' ארס
חנה עם בא' מצפון וכו' •
גדול מלכים רבים וערו
מירבתי ארץ קשת ומדו
חוקי וכו' אבדו חמה ולא
ירחמו קולם פ' יחמה
ועל סוסים ורבו ערוה
כא' ש' לכל חמה על קפת
בכל שמע מ' כל את
שמעו ורפוי וכו' צרה
החו קתחו חול במלדה
חנה בא' לה יעלה מג' און
חידרו אלנות איתו ב' •
ארגעה ארועם מעל ידו
בחו אליו אפקד כי מ'
כמותו ומי יעזב ומי ית
רעה אשר יעמד לפני לבו
שמעו עת יהוה אשר
עץ אל בכל ומחשבותיו

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

כל לשון מחשבות על קרי ב' מ' ג' איוס ובכל
ג' וכו' שבו אל יהוה •

אל בכל • חובד אשה דבר יהוה השמייעו לכן טמעו עמו ויבוכו
אזיעה • ב' מ' חס' הער כחיה וחבדו שפת אמו • דככל חס' •

מראו פניה מלך אשר נמצאו
בעור האת ספר שר העבא
המעבא את עם הארץ
וששים איש מעם הארץ
הנמצאים בתוך העיר ויחזק
אותם נבחר ארן רב טבחוס
והלך אותם אל מלך בבל
רב לתוד ויפיה אותם מלך
בבל וימיתם ברבדה בארץ
חמת ועל יהודה מעל כי
ארמתו וזה העם
אשר הגלה נבוכדנצר
בשנת שבע ויהוים שלשת
אלפים ועשרים ושלשה
בשנת שמונה עשרה כי
לנבוכדנצר אער מירו שלם
נפש שמונה מאות שלשים
ושנים בשנת שלש ועשרים
לנבוכדנצר אער הגלה כי
נבחר ארן רב טבחוס כי
ויהוים נפש שבע מאות
ארבעים וחמש כל נפש
ארבעת אלפים ושש
מאות
והחבש שלשים ושבע
שנה לגלות יהונתן מלך
יהודה בשנים עשר חדש
בעשרים וחמש לחודש

נשא או ל מרדך מלך בבל
בשנת מלכותו את ראש
והחבשו מלך יהודה והוציא
אתו מקיפת הכלוא והרבר
אתו טבחות ותנו אתבסאו
ממעל לכסא מלכים כי
אשר אתו בכבל ושנת י
את בניו כל אנוא כל לחם
לפניו תמור כל ימיו חמו
וארחתו ארחת תמור נתעד
לו מאת מלך בבל הברוים
ביומו עד יום מותו כל ימי חייו
סבוס הפסוקים שלמה
אלף ושלש מאות וששים
וארבעים

והחבש שלשים שנה ברבע
בחמש שנה לחודש ואני בתוך
הגולה על גדה רב נפתחו
השמים ואראה מקראות
אלהים בחמשה לחודש
חזא השנה חמשים שנות י
לגלות המלך וחבשו חיה
הנה דבר יהוה אלי ויחזקאל
בדברו חכמו בארץ בשמים
על גדה רב ותהי עלי
שם נד יהוה וארא והנה
רוח סערה באה מזה צפון
ענן גדול ואיש מתלקחת

ותגדלו סביב ותוכח בעין
החשמל מתוך האש כי
ולתוכח דמות ארבע חמות
והמר איהו דמות אדם
להנה וארבע עה פעם לאחת
וארבע כנפים לאחת לחם
ורגליהם רגל ושרה ופני
ורגליהם ככף רגל עגול
ונצעים בעין נחשת קלל
והיו אדם מתחת כנפיהם
על ארבעת רבעיהם ופניהם
וכנפיהם לארבעתם חבית
אשה אל אחותה כנפיהם
לאוסבו כלבתו איש אל
עבר פניו וכלביות פניהם
פני אדם ופני אריה אל
הימין לארבעתם ופני שור
מחשמל או ל לארבעתם
ופניהם לארבעתם ופניהם
וכנפיהם פרוות מלמעלה
לאיש שיתם חפרות איש
ושתים מכסות את גורתיהם
ואיש אל עבר פניו וכלבוי אל
אשר יהיה שמה חריח
ללכת ולבו לאוסבו כלבתו
הדמות החמות מראיהם
פנתלו איש בערות כמראיה
הלפרים חזא מתה לכת

מחשמואל ב ומל ופני שור ודום אריה
העמורים

לארבעים ו סימנחון שר נשוי מראיה ונצחיה
בלבן ג חביתו ויש דבעיהו ויתן לפסוק

הגרא ה בלכפ ותעד הוה זאיה החיוב בעין
חשמל כי נבוכדנצר ודוד מלא

אשר אע מדבר אליך אל
תחמרי פמית חמרי פעח
פידואכל את אשר אני
נתן אליך ואראת וחד
שלוחה אל וחד וחד מגלת
ספר וחד ש אותה לפע
וקרא לתוכה פנים ואחור
וכתוב אליה קנים וחד
וחד
אלו בואדם את אשר תמצא
אכל אכל את המגלה
הואתו לך דבר אל בית
ישראל ואפתח את פו
והאבילנו את המגלה
הואתו והאמר אל בואדם
בטנה תאכלו מעד תמלא
את המגלה הואת אשר
אני נתן אליך ואכלה ותח
בפי כדבש למתוק

והאמר אל בואדם להבא
אל בית ישראל ודברת
בדברו אליהם כי לא אל
עם עמקן שפה וככה לשון
אתה שלוח אל בית ישראל
לא אל עמים רבים עמקן
שפה וככה לשון אשר
לא תשמעו בדבריהם אסלא

אליהם שלחתיך המה
ישמעו אלקי דומות ישראל
לא יאבו לשמע אלך כי
אנכם אכנס לשמע אל
בבית ישראל אל חוקך
מצחוק שור לב המה הנה
נתתי את פניך חוקים
לעמית פניהם ואת מצחך
חוק לעמית מצחם כשמת
חוק מצר נתתי מצחך לא
תורא אותם ולא תחת
מפניהם כי בית מרי המה

והאמר אל בואדם את
כל דבר אשר אדבר
אליך קח בלבך וכתוב
שמעולך בא אל חגלה
אלבני עמך ודברת אליהם
ואמרת אליהם כה אמר
ארני וחדת אס ישמעו
ואס יחברו וחדת אנ רוח
ואשמע אחרי קול רעש
גדול כהן כבוד וחד
מקומי וקול כנפי החות
משוקות אשה אל אחותה
וקול האופנים לעפתם
וקול רעש גדול ורוח
נשאתנו ותקחני ואליך

מל בחמת רוחו וחד וחד
על חוקה ואבוא אל
חגלה תל אבוב חישמים
אל נהר כבד ואשר המה
חישמים שם ואשב שם
שבעת נמים משמים
בתוכם וחד מקצה שבעת
נמים

וחד וחד וחד אל לאמו
בואדם צפה עתה לבית
ישראל ושמעת מפי
דבר וחד וחד אתם ממע
באמרי לרשעים מות פמות
ולא יזחרתו ולא רכרת
להזקיר רשע מדרבן
הרשעה לחיתו וחד רשע
בעני ומות וחד מחד
אבק שואתה כי החדת
רשע ולא שב מרשעו
ומדרבן הרשעה הוא
בעני ומות וחד את
נפשך חגלה ובשוב
צהיק מצד קו ועשה עול
ונתתי מבשול לפניו הוא
נמות כי לא יזחרתו
בחסאתו ומות ולא תעבדו
צדקתו אשר עשה וחד
מחד אבק שואתה כי

וחד מקצה ה חשטרים אשר כרית להם שבע
שנים עשירי שנה דמלמה שבע ימים

חוקים ג והיא מיכה כי חוקים חזק עמרי את
מז וחד עמו

לא ה רגע מכו לא אל עמים לא חסד עליך
לא שיתם לא למענכם לא ימעבר בך

ואני נתתי ב ואני נתתי לך שם ואני נתתי לך
ישמע ב חזק ובאזני ישמע השמע ישמע נ

י לא בא ג ולא בא טוואל ולא בא בני בשר
פול ולא בא עליהם

תחפר ב ולא תחפר מיניך תחפר יאכור ל
תאכלה ב בענבוז ועל שערים

היה רתו צדיק לבית חטא
צדיק וחואל א חטא חו
יחיה מי חר ואתה את
נפש הצלם

ותקו על שם נדי יהודה ואמר
אלו קום צא אל הבקעה
ושם ארבר אותך ואקום
ואצא אל הבקעה והעד
שם פכו ד יהודה עמד בפפור
אשר ראית על גהר פפור
ואפל על פני ותבא ברוח
ותעמדני על דגלו ודבר
אתי ואמר אלו בא הסגר
פנוה ביתך ואתה כו אדם
הנה נתנו עליך עבותים
ואסרוך בדם ולא תצא
בתוכם ול שונך ארביק
אל חבך ונאלמת ולא
תהיה להם לאיש מוכיח
כי בית מרי המה וכדברי
אותך אפתח את פוך
ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהודה השמע עש שמע
והחד לאחד ל פי בית מרי
המה
ואתה כו אדם קח לך לבנה
ונתתה אותה לפנך וחסות

עליה ער את רוי שלם
ונתתה עליה מצור ובנתה
עליה רוק ושפכת עליה
סלה ונתתה עליה מחנות
ושום עליה פרום סבוב
ואתה קח לך מחבת ברזל
ונתתה אותה קור ברזל
בינך ובני העיר והכינתה
את פנך אליה וקיתתה
במצורו צרת עליה את
חואל בית ישראל

ואתה שכב על צדך כי
השם אלו ושמת את עין
בית ישראל עליו מספר
הימים אשר תשכב עליו
תשא את עונם ואנ נתתי
לך את שני עונם למספר
ימים של שמי אותות ש
ותשעם חום ונשאת עון
בית ישראל וכלות
את אלהו ושכבת על
צדך הימיני שנית ונשאת
את עון בית יחודה כי
ארבעים חום ויום לשנה
חום לשנה נתתו להיאל
מצורו שלם תכונ פנך
חר עך חשופה ונבאת

על יהודה נתת עליך
עבנותים ול אתה קח מצור
אל צדך ער כלות רומי
מצורך ואתה קח לך כי
חטו ושערים ופול
וער שום ודחו וכסמום
ונתתה אותם בכלי אחר
ועשית אותם לך ללחם
מספר הימים אשר אתה
שוכב על צדך של שמיאות
ותשעם חום תאכלנו ק
ומאכלך אשר תאכלנו
במשקול עשרים שקל
ליום מעת עד עת תאכלנו
וימים כמי שורה תשתה
ששית החזן מעת עד עת
תשתה וענת שערים
תאכלנה וחוא בגללו
צאת האדם תעגנה כי
לענוחם
תאמר יהודה בכה
ואכלו בני ישראל את
לחם טמא בגוים אשר
אדחם שם ואמר אדני
אדני יהודה הנה נפשו לא
מטומאת גבלה וטרפה
לא אכלתו מעשרו ועד
עתה ולא אכלנו בשר

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ
לו
לז
לח
לט
לכ
למ
לנ

עבנותים ג מל ואתה כו אדם ונתת נתיני עליך
למש אשר לא יגבחו

חשופה ג ב כו א וחד כו ל ודער בני
צווא וחבדיו בוגר דעציא חכ

הימיני ב כו הימיני וכלת את אלה וחד
שם הימיני ובין

אמי בך ושפטתך בדרבך
ונתתני עליך את כל
תעבתיך ואת חוס עוני
ולא אחמול בדרבך עליך
אתו ותעבתיך בתוכך
תהיו ויריעתם כי אני יהוה
מפיה הנה דמים הנה באה
וצאה חצפרה צץ המטה
פכה תהיו חמס קס
למטהדשע לא מאס ולא
מחונס ולא מהמחס ולא
נה כהם בא העת הנוע
תוים חזקתו אל השמח
וחמך אל ותאכל כי חזק
אל כל חמונה בו המכר
אל הממכר לא משבו ופך
בחמס חמס בחזקו אל
כל חמונה לא משבו ואיש
בעני חמנו לא ותחוקו
תקשבת קול נחמו הכל
ואוהלה למלחמה כי
חזקתו אל כל חמונה חזקתו
בחזק ודברו וחרעב
מבית אשר בשרה בחרב
נמות ואשר בעיר רעב
ודברו ואלנו ופלוטו
פלוטו ודמו אל החזק
בזנו הגאות בלם חמות

איש בעוני כל חזקים
תרפונה וכל ברבים תלכנה
מים וחזקו שקום ובסתה
אותם פלעות ואל כל
פנים בוישה ובכל ראשות
קרה כספם בחזקות
ושלכו והחכם לנהך
וחזק כספם והחכם לא
וחל להצילם בחום עבות
והחזק נפשם לא וישבעו
ומיעהם לא ומלאו כי
מכשוך עונם חזק וצבו
עליו לגאון שמחו וצלמו
תועבתם שקוציתם עשו
בן עליו נתתו לחם
לנהך ונתתו ביד חזקים
לבו ורשע הארץ
לשלל וחללוהו חסבות
פני מהם וחללו את צפני
ובארכה פרוצים וחללוהו
עשה חזקתו כי הארץ
מלאה משפט דמים
ודעור מלאה חמס כי
ודבאתו רע גוים ורשו
את כתיחם ודשבתו גאון
עוים ונחלו מקדשותם
קפדה בא ובקשו שלום

ואוהנה על חזקתו תבוא
ושמעה אל שמיעה תהיה
ובקשו חזק מנבו אותוכה
תאכר מכחז ועעה מוקנים
המלה ותאכל ונשיא
ולבש שממה ודג עם
הארץ תכח לנה מדרבם
אעשה אתם ובמ שפטיותם
אשפטם ודעו כי אני יהוה
והחזק שנת חששות בששו
בחמשה לחוש אני וישב
בביתו וקנע יהודה
ישמים לפע ותפל על
שמיד ארץ יהודה ואראח
וחנה דמות כמר אה אש
ממרא אה מתנו ולמטה
אשוממתנו ולמעלה
כמרא אה יחר בענו החשמלה
וישלח תבנית מ וקחני
בציצת ראשו ותשא את
רחיבו הארץ וכלו השמים
ותבא אתו ורו שלמה
במראות אלהים אלפתח
שער הפנומות חפונה
צפונה אשר שם מושב
קמל תקנאה חמקנה
והנה שם כבוד אלהי

חזקתו לך מל כחונת חזקתו אל
והנה מונע מלך הענין

חזקתו לך מל כחונת חזקתו אל כפול חזקתו
חזקתו ואתם מוסיפים

והנה חזקתו על חזקתו כי שמונו כח וקנעו
כי נר מנחה ואת שבוך קדשך

ישראל כפרתה אשר י
ראיתו בכק עתה ואמר י
אלו בואדם שאנא ענתך
הך צפונה ואשא עניו הך צפונה
והטת צפונה שליש הן צפונה
הקנאה הנה בכפרתה ואמר
אלו בואדם הך אה אתה
מחס עשום תועבות מן
גדלות אשר ברת ישראל
עשום פה לרחקיה מעל
מקדשו ועוד תשוב תראה
תועבות גדלות

ונבא אתו אל פתח החצר
ואראה וזנה חר אחד י
בקורו ואמר אלו בואדם
חתרנא בקור ואחתר י
בקור וזנה פתח אחד
וואמר אלו כפרתה
את חתו עבות חר עות אשר
חס עשום פה וואבא י
ואראה וזנה כל תבנות
רמטובהמה שקץ וכל
גלגל בות ישראל מחקח
על הקור סכובי סכובי
ושבעים איש מוקע בות
ישראל וואנחה בושפו
עמד בתוכם עמרוס י

לפניהם ואיש מקטרותו
בדו ועתר ענוה קטרות
עלה וואמר אלו הך אה
בואדם אשר יקע בות
ישראל עשום בחשך
איש בחדרו משבותו
אמרוס און יהוד ראה
אתנו עובדות אתה ארץ
וואמר אלו עוד תשוב
תראה תועבות גדלות
אשר קמה עשום ונבא
אתו אל פתח שער בות
יהוד אשר אל ה צפונה
והנה שם הנשום ישבות
מבבות את התמן
וואמר אלו הך אה
בואדם עוד תשוב תראה
תועבות גדלות מאלה
ונבא אתו אל חצר בות
יהוד תפנות וזנה פתח
חיכל יהוד בון האדם
ובון המופח בעשרים י
וחמשה איש אחויהם
אל חיכל יהוד ופעיהם
קרמה ותמה משתחיותם
קרמה לשמש וואמר
אלו הך אה בואדם חנקל
לבות יהודה מעשות את

התועבות אשר עשיתם
מן לאן אתה ארץ חמס
ושכול הכעסנו וחס
של חוס את הנומרה אל
אפס וקמנו אעשה ק
בחמה ל את חוס ענוולא
אחמל וקרואו באנו קול
גדול ולא אשמע אותם
וקרא באנו קול גדול
לאמר קרכו פקדות
העדו ואיש בלו משחתו
בדו והעד ששה אנשים
באוס מדרך שער העליון
אשר מפנה צפונה ואיש
כלו מפעו בדו ואיש אחד
בתכם לכש בדים וקסת
הספר במתנן ונבא
ועמדו אצל מזבח העזשת
ובכזה אל חו ישראל נעלה
מעל הכרוב אשר חסד
עליו אל מפתו חבית י
ויקרא אל האיש חלבש
חבויס אשר קסת הספר
במתנו
וואמר יהוד אלו עבד
בתוך הער בתוך יוד שם
והתליתתו על מצחות י
האנשים המאחוס וזנה אנשים

מחוקר י מיטור על המחוקר מחוקר על יוד
זכר אנשי

כעשיתם י וחס וכל אחריתם ביונה וחבירי
אחריהם אל תוכלו יהוד

יודש בדין י וחס וכל אחריתם ביונה וחבירי
אחריהם אל תוכלו יהוד

קדש ליהוה

כלה אשר אמרו להם ישיבי
יהוה שלם וחקו מעל יהוה
לנו יהוה אנתנה הארץ
למורשה: לכו
אמר כה אמר אדני יהוה
כי הרחקתם בעולם וכו
חפצותיכם בארצות ואחי
להם למקדש שמעט
בארצות אשר באו שם
לכו אמר כה אמר
אדני יהוה וקבעתי אתכם
מזה עמים ואספתי אתכם
מזה ארצות אשר נפצותם
פדס ונתתי לכם את ארמת
ישראל וביאר שמה
והסירו את כל שקוצי
ואת כל תועבותיהם ממנה
ונתתי להם לב אחר והיה
חרישה אתן בקרבכם
והסירות לב האבן מבשום
ונתתי להם לב בשר
למען בחקתי ויכו ואת
משפטו ישמרו ועשו
אתם ויהיו להם ואני
אחיה להם לא היסור
ואל לב שקוציהם
ותועבותיהם לבם חלק
רובם בראשם נתתי נאם

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

לא ומכר

אדני יהוה וישאו הכהנים
את כנפיהם וידאפו נוס
לעמתם וכבוד אל יהוה
ישראל עליהם מלמעלה
ויעל כבוד יהוה מעל
תוף הערוב ועמד על
ההר אשר מקדם לער
ורחגש אתנו ותבאנו
כשורומה אל העלה
במראה ברנח אל הים
ויעל געשו המראה
אשר ראיתו ואתה
אלהוה את כל דברי
יהוה אשר הראנו

ויהי ובר יהוה אלו לאמר
בואלם בתוך בית חמרו
אתה ישב אשר עינים
להם לראות ולא ראו
אונים להם לשמע ולא
שמעו כי בית חמרו הם
ואתה בואלם עשה להם
כלי גלה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומם
אל מקום חסר לעיניהם
אולי יראו כי בית חמרו
חמק והוצאת כלם בכל
גלה יומם לעיניהם ואח

ל
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

תצא בערב לעיניהם
כמו צאי גלה לעיניהם
חתך לב בקיר ותוצאת
בו לעיניהם על בתך
תשא אכילטה תוציא
פניך תבסה ולא תראה
אתה ארץ כי מיפתך
נתתך לבית ישראל
ואעש כוונת אשר צויתו
כלו הוצאתי בכלי גלה
יומם ובערב חתרתו
בבקר בוד בעלטה הוצאתי
על בתך נשאתי לעיניהם

ויהי ובר יהוה אל לוי
בבקר לאמר בואלם חלא
אמרו אלו בית ישראל
בית חמרו מה אתה עשה
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא חמשה
היה ביתו שלם וכל בית
ישראל אשר חמה בתוכם
אמר אני מופתכם כאשר
עשיתו כו עשה להם
בגלה בשבי ולכונן נשיא
אשר בתוכם אל בתו
ישא בעלטה הוצאתי
וחתרו להוציא בו פניו

ויצא ג ותנשיא אשר בתוכם לפניו ויהי דבר
גרש לין ויצא מדח 0

ועבדוהו ג ב מל וזה חס וכוונת שמה בו אדם
חודע את יושיע וחזקתה 0

ש יהוה ה ועבדיו אנה אלו ויהי קול
ברקים אשר רעב לבית חמרו ויעמד 0

דא

ינסה יעו אשר לא ידעת
לעו הוא אתה ארץ ופרשתו
אתדשתו עליו ונתפשו
במצודתו ובהבאתו אתו בבלו
ארץ כשדים ואתה לא
יראה ושם ימות וכל אשר
סבבתו שרה וכל אגפיו
אורה לכל דוחו וחרב ארוק
אחריו הם ונדעו כי אני
יהוה בהפיעו אותם בגוים
וזריתו אותם בארצותי
והזריתו מהם אנשי מספר
מחרב מרעב ומדבר לעו
יספרו את כלתו עבותיהם
בגוים אשר באו ישם ונדעו
כי אני יהוה

והיו דברי יהוה אלי לאמר
בואלם לחמדו פרעשתו אבל
ומימיך ברעה ובדאגה
תשתה ואמרת אל עם
הארץ כה אמר אדני יהוה
לוישבי דוד שלם אלי
ארמת ישראל לחמם
בדאגה יאכלו ומימיתם
בשמי מזויותי ולעשותם
ארץ ממלאה מחמם כל
חי שבים כה וזה ערים

תשם ב וחד ונשבו ודאומה לא תשוב למעו תשם
איעזר ב פל וחד קל

הני שבות תחבנה ודארץ
שממה תעידה וידעתם כי
אני יהוה
והיו דברי יהוה אלי לאמר
בואלם מה חמם של חזו
לבס על ארמת ישראל
לאמר וארכו חמם ואכר
כל חזו לבו אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה חשבת
אתה משל חזו ואמרת
אתו עזב ישראל כי אם
דבר אלוהים קרבו חמם
והברפל חזו כי לא יהיה
עזב כל חזו שווא ומקס
חלק בתוך בית ישראל
כי אני יהוה אדבר את
אשר אדבר דבר ויעשה
לא תמשך עוד כי מימכם
בית חמרי אדבר דבר
ועשיתו נאם אדני יהוה

והיו דברי יהוה אלי לאמר
בואלם חנה בית ישראל
אמרים חזו אשר הוא
חזה לוימם בים ורעיתם
רחוקות הוא נבא לבו
אמר אליהם כה אמר אדני
יהוה לא תמשך עוד כל

חלק ג דמי ואנוי אשה חלה ומקסם חלק ופז
חלק יעשו מחזו ב וחד וחלק משפט ח

אל אדמוג ואל אדמוג ח ואמרו אל עם חגריז וברותי מכלם וחזונה דוד ישו אדירך הוא בלביאי ארנס
והטף אל מקדשים יעו מחזו דוד חזו אני פגח

נאל

דברי אשר אדבר דבר
ויעשה נאם אדני יהוה

והיו דברי יהוה אלי לאמר
בואלם הנבא אל נביאי
ישראל הנבאים ואמרת
לנביאים לבס שמעו דבר
יהוה כה אמר אדני יהוה
היו על הנביאים הנבלים
אשר חלבים אחר רוחם
ולכלתי ראובש עלים
בחרבות נמי אודי ישראל
היו לאעלותם בפרצות
ותגדו ויגדו עלבית ישראל
לעמד במלחמה ביום
יהוה חזו שווא ומקס ביום
האמרים נאם יהוה ויהוה
לא שלחם ויחלו לקים
דבר חלוא מחזה שוא
חזיתם ומקסם ביום אמרתם
ואמרים נאם יהוה ואני
לא אדברתי

לבו כה אמר אדני יהוה
יעו דברכם שווא וחזותם
פזב לבו חזני אליכם נאם
אדני יהוה וחזיתו דוד אל
הנביאים החזוים שוא
והקסמם בלב בסוד עמי

רוחם ג יא רפוד רוחם אשר חלבים איתו
נשף רוחם

יהוד שם ועבדו כל בית ה
ישראל כלח בארץ שם
ארצו שם אדרוש את
תרומתכם אתר אשת
משאותכם בכל קדושים
ביוח מחח ארצה אתכם
בדו צואי אתכם כזו העמים
וקבעתי אתכם מזאצות
אשר נפעתם בס ונקדשתי
בכם לעני חגים וירעתם
פיאני יהודי בחביאי אתכם
אל ארמתי ישראל ארצו
אשר נש אתי אתי לתת
אתה לאבותיכם ויכרתם
שם את דרכיכם ואת כל
על דותיכם אשר נטמאתם
בם ונקטתם בפניכם בכל
רעותיכם אשר עשיתם
וירעתם פיאני יהודי בעשותי
אתכם למען שמו לא
בירכיכם חרעים וכעל דותיכם
הנשחתות בית ישראל נאם
אדני יהודי
ויהי דברי יהודי אלו לאמר
בוארם שים פנקך הרה
תעמדה ודטף אל דרום
והנבא אל יער השרה נגב
ואמרת ליער הנגב שמע

דברי יהודי פה אמר אדני
יהודי הנני מעתה בך אש
ואכלה בך כל עץ לח וכל
עץ עש לא תכבוד לתבת
של היתונ צרכיך כל פנים
מנגב צפונה וראוי כל בשר
פיאני יהודי בערתיה לא
תכבוד ואמר אהה אדני
יהודי חמה אמרם ליה לא
ממשל משלים הוא
ויהי דברי יהודי אלו לאמר
בוארם שים פנקך אר ירושלים
ודטף אל מקדש שים ונבא
אל ארמתי ישראל ואמרת
לארמתי ישראל כה אמר
יהודי הנני אליה והוצאתי
חרבי מתערה ויכרתו ממך
צדיק ורשע ועו אשר
הכרתו ממך צדיק ורשע
לכן תצא חרבי מתערה אל
כל בשר מנגב צפון ודרע
כל בשר פיאני יהודי הוצאתי
חרבי מתערה לא תשוב
ערה ואתה בוארם
האנח בשערו מתעם כי
ובמחורות תאנח לעיניך
ותיהו פיאמרו אליך ערמה

אתה נאנח ואמרת אל
שמועה מכל אר ונמס כל
לב ורפנו כל ימים וכוותה
רוח וכל ברבים תלבעה מים
הנה באה ועדתה נאם אדני
יהודי
ויהי דברי יהודי אלו לאמר
בוארם הנבא ואמרת פה
אמר אדני אמר חרב חרב
היחדה ונגמדותה למען
טבח טבח חיה לזע
היה לה פרק מרטה או
נשוי שבט פנ מאסת כל
עצותי אתה למרטה
לתפש פנף היא והחזיח חרב
ויהי אמרטה לתת אתה
ביריחור ועק ודילל בך
ארם פיאני יהודי בעמי
היא בכל נשואי ישראל
מנתי אל חרב יהו אתעמי
לכן ספק אל ירד כי כחו
ומה אסגם שבט מאסת
לא יהיה נאם אדני יהודי
ואתה בוארם הנבא ויהי
פנף ארם ותבפל חרב
שלושתה חרב מללים הוא
חרב חלל ודילל ויחזרת להם

ג נבחר

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

ג

לכו ב בט בסוף וסימננו מקצת תנא

ורשע ה ונאמר לאימה יען אשר ורשע ואימה
חמס תם ורשע הוא מכלל יבאיש ויחפיר

אמרים ג ונאמר אדני האמרים הו האסוראס
שמתי באמרים ה

לשם ב דגש ותהי שם לשם אל תרו לנשים
בראשית ב ותיגרו שקים במתניהם חגורי אזורם

למדה ב וליג למינה עינו ותעבה עליהם

דובע וקובע ב וילגש סאל את ידי ינוחם
סירו ב וינרוהו מיידים אפן ואמנן

והחיינה לרות דנה פנים ובעת
ושמיתו שמרון אלה כ
ויהו שלם אדלובה ותנו כי
אלה תחמי ותעב על
מאחיה אל אשר קחוים
לכשו תבלת פחות וסגמם
בחורי חמר כלם פרשים רכב
סוסים ותנו תונתיה עליוס
מבחר בני אשור כלם וכל
אשר עבה בכל גליוס
נטמאה ואת תונתיה
ממצרים לא עבה מי אותה
שכבו בני עיריה והמה עשו
דורן בת גיה ושפכו תונתם
עליו לכו נתתיה פד מאחיה
ביד בני אשור אשר עבה
עליוס חמה גדו ערותה
בנה ובנותיה לקחו ואותה
בחרב הדג ותהי שם לנשים
ושפוטום עשו ביה
ותרא אחותה אדלובה
ותשחת עבתה מפנה ואת
תונתיה מונמי אחותה אל
בני אשור עבה פחות וסגמם
קדבים לכשו מכלול פרשים
רכבו סוסים בחורי חמר כלם
וארא מי נטמאה רךך אחר
לשתיה ותוסף אל תונתיה

ותרא אנשו מחקה על חקור
על מוכ שיהים חק קוס בששור
חגוריו אזור במתניהם סרוהו
טפלוס פד אשיוס מראה
שלשים כלם דמות בני ככל
כשדים ארץ מלדתם כי
ותעב עליוס למראה עניה
ותשלח מלאים אליוס
כשו חמה וכלאו אליה בני
ככל למשכב דורס וטמאו
אותה בתונתם וטמאום
ותקע נפשה מהס ותגל
תונתיה ותגל את ערותה
ותקע נפשו מעליוס כאשר
נקעה נפשו מעל אחותה
ותרבה את תונתיה לזכר
אתימי נעוריה אשר ונתה
בארץ מצרים ותעבה על
פלגשיוס אשר בשר כי
חמורים בשרם חרמת סוסים
ורמתם ותפקודי את זמת
נעוריה בעשות מצרים
דיוה למעו שגרי נעוריה
לכו אח לובה כוד
אמר ארמי יהודה חננו מעד
אתמ אחיך עלוך את
אשר נקעה נפשה מהס
והכאתים עלך מסכי בני

בכל יכל כשיוס פקוד ושע
וקו על כל בני אשור אותם
בחורי חמד פחות וסגמם
כלם שלשים וקחו אים
רכבו סוסים כלם וכאו עליוס
הצו רכב וגלגל וביקהל
עמים ענה ומגו וקובע
ושיומו עלוך סכיב ועתמי
לפניהם משפט ושפטון
במשפטיהם ונתתו קנאות
פדו עשו אותך בחמה אפן
ואונך וסודו ואחריתך ל
בחרב תפול חמה בעך
ובנותיה וקחו ואחריתך
תאכל כאשר חפשו טקף
את בניך ולקחו פדו
תפארךך ויה שבת זמת
מפה ואת נעורך מארץ
מצרים ולאת שאן ענך
אליוס ומצרים לא תופד
עוד
כיד אמר ארמי יהודה חננו
נתך פד אשר שנאת פד
אשר נקעה נפשה מהס
ועשו אותך בשנאה ולקחו
פלג ענה ועבורה עירס
וערנה ונגלה ערות ונענה
ומתך ותונתך עשו אחר

וזכר אשר ה אמרתי איכס תימטה אלמד אשך
כשטיך יפנה ויטמא אשך עבדך
דורס דגש ובעבד עירך וביא איהר למי נחוד
דורס שנה ושכרו דורס

בְּתוֹכָהּ הִנֵּה עַל־צַחֲחִי סִלַּע
שֶׁמֶתְחַדֵּל אֲשֶׁפְּכֶתְהוּ עַל
הָאָרֶץ לְבָקוּת עָלָיו עֲפָר י
לִהְיוֹת חֲמֵה לְנֶקֶם נֶקֶם עַמִּי
אֲתִמְנֶה עַל־צַחֲחִי סִלַּע לְבַלְתִּי
תִּפְקוּתִי
לְכֹפֵה אֶמְלֹא אֲדַע יְהוָה אֲנִי
עַיר חַדְמִים גַּם אֲנִי אֲנִי הוֹלֵךְ
חֲמֵה וְהִי חֲרִיבָה חֲעֵצִים כִּי
חֲרָלֵק חֲאֵשׁ חֲתֵם חֲפִשׁוֹר
וְהוֹרֵק חֲמֵרֵק חֲחֵה וְהִי עֲצָמוֹת
וְחֲרוֹת עֲמִידָה עַל־חֲלִיתִי
רָקִח לִמְעַן וְחֵס וְחִרָה י
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִתְכַּה בְּתוֹכָהּ י
טַמְאֵתְהוּ תִתֵּם חֲלֵאתְהוּ י
תֵאֱנַס הֲלֵאתְהוּ לֹא תֵצֵא
מִמֶּנּוּ רִבְתִּי חֲלֵאתְהוּ בְּאֵשׁ
חֲלֵאתְהוּ בְּטַמְאֵתְהוּ זִמָּה
יַעֲזוּטְהוּ תִי הוֹלֵךְ אֲטַחֲרֵת
מִטַּמְאֵתְהוּ לֹא תִטְהַר עוֹר
עֲדִינִי חִי אֲתַחֲמֵת בְּרֵאֲנִי
יְהוָה דִּבְרֵתִי בְּאֵה וְעֵשִׂיתִי
לֹא אֶפְרָע וְלֹא אֶחֹס וְלֹא
אֶנְחַס בְּרִכְבִּי וּכְעָלִי לֹתִיקָה
שֶׁפְטוֹרֵךְ נָאֵם אֲדַע יְהוָה

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
בּוֹאֲרָם חֲנַנִי לְקַח מִמֶּנּוּ אֵת

מִחֲמַד עֵינֶיךָ בְּמַגְפָּה וְלֹא
תִסְפֹּד וְלֹא תִכְפֹּה וְלֹא י
תְבוֹא אֲדַמְעַתְהוּ אֲנִי הוֹסֵם
מֵתִים אֲכַל לֹא תַעֲשֶׂה
פֶּאֶרְךָ חֲבוֹשׁ עָלֶיךָ וְעַל־כַּף
תִּשּׁוּס בְּרִגְלֶיךָ וְלֹא תַעֲטֶה
עַל־שִׁפְטֵיךָ חֵס אֲנִישׁוּס
לֹא תֵאֲכַל וְאֲדַבֵּר אֶל־עַם
בְּפִקֹּד וְתִמַּת אֲשִׁמְךָ בְּעַרְבִי
וְאֶעֱשֶׂה בְּפִקֹּד בְּאֵשׁ עֲזִיבִי
וְיֵאמְרוּ אֵלֶיךָ הָעַם הֲלֹא
תִעָד לְנוּ מֵהָאֵלֶּה לְנַעֲבֹר
אֲתֵה עֲשֶׂה וְיֵאמְרוּ אֵלֶיךָ
דְּבַר יְהוָה הִיךְ אֵלֶיךָ לֹא מֵד
אֲמַר לְכִי תוֹשֵׁר אֵל כֹּד
אֲמַר אֲדַע יְהוָה חֲנַנִי
מִחֲלָל אֲתַמְקֹד שׁוֹגֵאֲוֹ
עֵינֶיכֶם מִחֲמַד עֵינֶיכֶם
וּמִחֲמַל נֶפְשֵׁיכֶם וּבְנִיכֶם
וּבְנֵי תוֹכֵיכֶם אֲשֶׁר עֹבְרֵתֶם
בְּחַרְבֵי וּפְלִי וְעֵשִׂיתֶם בְּאֵשׁ
עֲשִׂיתִי עַל־שִׁפְטֵי לֹא תַעֲטוּ
וְחֵס אֲנִישׁוּס לֹא תֵאֲכַל
וּפֶאֶרְכֶם עַל־רֵגְלֵיכֶם י
וְעַל־כֶּם בְּרִגְלֵיכֶם לֹא
תִסְפֹּד וְלֹא תִכְפֹּה וְנִמְקַתֶם
בְּעֵנֵיכֶם וְנִתְמַתֶם אִישׁ
אֶל־אֶחָיו וְהֵדֵד יְחִזְקֵאל

לְכֵם לְכוֹפֹת כָּל־אֲשֶׁר עֲשֶׂה
תַעֲשׂוּ בְּבוֹאֵה וְיִדְעַתֶם כִּי
אֲנִי אֲדַע יְהוָה
וְאֲתֵה בּוֹאֲרָם חֲלֹא י
בְיוֹם קָחְתִּי מִחֵס אֲתֵם עוֹתִי
מִשׁוּשׁ תִּפְאַרְתֶּם אֲתֵם
מִחֲמַד עֵינֵיכֶם וְאֲתֵם מִשָּׂא
נֶפֶשׁ בְּנֵי חֵס וּבְנֵי תוֹכֵיכֶם י
בְיוֹם הַחַיָּא אֲבִיא חֲפְלוֹט
אֵלֶיךָ לִהְיוֹת שְׂמֵעֵת אֲנִי
בְיוֹם הַחַיָּא וּפְתַח פִּיךָ אֵת
חֲפְלוֹט וְתִדְבֹר וְלֹא תֵאֲלֵם
עוֹד וְדַחֲוִיתִי לְכֵם לְכוֹפֹת
וְיִדְעִי בְּרֵאֲנִי יְהוָה

וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
בּוֹאֲרָם שׁוּס פְּנֵיךְ אֲלֵבֶיךָ
עֲמוֹז וְהִנְבֵּא עֲלֵיכֶם י
וְאֲמַרְתִּי לְבִנְיָם עֲמוֹז שְׁמַע
דְּבַר אֲדַע יְהוָה כֹּד אֲמַר
אֲדַע יְהוָה יַעֲזוּ אֲמַרְךָ
הֵאָה אֵלַי מִקְדָּשׁוֹ כִּי תִחַל
וְאֵלֵךְ מֵתִישְׂרָאֵל כִּי
נִשְׁמָה וְאֵלֵךְ בֵּית יְהוָה כִּי
הֲלֹכִי בְּגוֹלָה לְכוּ חֲנַנִי י
נִתְנֶה לְבִנְיָם לְכוֹפֹת לְמוֹרֶשׁוֹ
וְיִשְׁכְּבוּ טוֹדוֹתֵיכֶם בְּרֵךְ וְנִתְנֶה
בְּךָ מִשְׁפָּנֵי חֵס חֲמַד וְאֲכַל

שמעו זכרי אדע וזכור י וגמדותיה קדמיה
וגמדות לבני עמון אכן חזי ישראל

יחזקאל י הנה חזי זכרי יחזקאל וזכור יחזקאל
לכפי יחזקאל היצואים י

נבוכם ובשעכם י ושכחתם לפני יחזקאל
ויבית ישראל

תהיה זה כח כן בנייא ותהיו גם שומעו לו ולא תחוס עני ולא תחוס עני בתוך עיני מחובות וחיובי
ועני מפיחם וכל אודותא דמארוז בר מזן ג' וספרתם לכם ושל אחריז ומן וחקריתם לכם עד סוף דסיף

יסדו גיח 5 ולקחו המונד ועליו ויציג
אש בעיניו בתרייה יסדו גיח כל 5

ולא

תאל

הנני אל בניא ארצה ונתתי
את ארץ מצרים לחרבות
חרב שממה ממגדל סונה
ועד קיפוש לאת עברתה
הג אלס והגל בהמה לא
תעברתה ולא תשב ארבעים
שנה ונתתי את ארץ מצרים
ישממה בתוך ארצות נשמות
ועלית בתוך ערים מחרבות
תהיון שממה ארבעים
שנה וחפצתי את מצרים
בעים וריתים בארצות
בין ארץ ארבעים שנה ויחזו
מקץ ארבעים שנה אקבץ
את מצרים מן עמים כי
אשר נפצו שממה וישבותי
את שבות מצרים וחדשבותי
אתם ארץ פתרוס על
ארץ מכורתם והיו שם
ממלכה שפלה מוחמלכות
תהיה שפלה ולאת נשא
עוד על העוים והמעטתים
בלתי רדות בעוים ולאן
יחזו עוד לבית ישראל
למבטח מזכיר עוז פנעתם
אחריתם וחדש עמי אני
ארץ יהודה
ויהי בעשרים ושבע שנה

בראשון באחד לחוד שנת
דבר יהודה אל לאמר בן
אלס נבוכדראצר מלך
בבל העביר את חילי עברה
גולה אל צר כל ראש
מקדחן וכל פתח מרוטת
ושבר לאתנה לו ולחילי
מצר עליה עברה אשר
לכוכה אמר ארני
יהודה הנני נתן לנבוכדראצר
מלך בבל את ארץ מצרים
ונשא את מנה ושלל שללה
ובזבנה וחתה שבר כי
לחילו פעלתו אשר עבד
בה נתתי לו את ארץ
מצרים אשר עשור נאם
ארני יהודה ביום ההוא
אעמח קרו לבית ישראל
ולך אתו פתחו ופתחו
וחד עמיאני יהודה
ויהי דבר יהודה אל לאמר
בזאלס חנבא ואמר תבך
אמר ארני יהודה חילי
הה ליום בין קרוב יום
וקרוב יום ליהוד יום עני
עת גוים יהודה ובה חרב

במצרים ויהודה חל חלה
בכוש בנפול חלל במצרים
ולקחו המונד ונהר סו
יסדו גיח בושופוט ולו
וכלי ערב וכוונבע ארץ
הברית אתם בחרב יפלו
כה אמר יהודה ונפלו סמכי
מצרים וחד גאון אנת
ממגדל סונה בחרב יפלו
כה נאם ארני יהודה ונשמו
בתוך ארצות נשמות ועליו
בתוך עמים נחרבות תהינה
וחד עמיאני יהודה בתתך
אש במצרים ונשברו כל
עריהם ביום ההוא יצאו
מלאכים מלפעל בעים
לחרוד את בוש בטה
והיתה חל חלה בתם ביום
מצרים כי הנה באה
כה אמר ארני יהודה
וחד שפתי את המון מצרים
בטר נבוכדראצר מלך בבל
הואו עמו אתו ערי עוים
מובאים לשחת הארץ
והקוין הרבותל על מצרים
ומלאו את ארץ חלל
ונתתי וארים חרבה וזכרת

אנכי לא ויחזו תחם בעים חוים ויערבו ויבקר שר וירא יוסף ונס חרמתי ונס ערב השכן אנכי בעוונתיאנכי לא האסתים גם לקויא לך כי לא ננחל מלכד הכרית אל חזקעל
כל יומי התחלנני ולא ברא אתם ויבאו חידודו ואולם גלם אך לגיחשבו ויכרת יהודה לא תחז בוא כתבכה כספס וחכסם ונאצנאיהם ואם נבאים הם ויודיע מי אני יהודה
פירם כוש ובני ארץ חברית ונחבא דרב אל תלך אל תקנא וכל דיבוי וכוונל בר מזן ג' 5

גוים כלם וישדדו את גאון
מצרים ונשמד כל חמונה
והאבדתי את כל בחמתה
מעל מוס רביס ולא תדלחם
הגל אדם עד ופרקות בחמה
לא תדלחם או אשקיע
מימיהם ונחודתם כשמו
אוליה נאם ארני יהודה בתתי
את ארץ מצרים שממה
ונשמח ארץ מפלאה כי
בדבותי את כל יושבי בה
והדעו כי אע יהודה קונעה היא
וקונעה בגיית הגוים תקונעה
אותה על מצרים ועל כל
חמונה תקונעה אותה נאם
ארני יהודה:
ויהי בשתי עשרה שנה
בחמש עשר לחדש חיה
דברי יהודה אל לאמר בוד
אדם נתי על חמון מצרים
וחוררתי אותה ובלות גוים
אדם אל ארץ תחתיות
את חוררי בוד מפי נעמת
רדה ודשכבה את עליום
בתיה חלל חרב ופלו חרב
נתנה משכו אותה וכל
חמוניה ידברו אליו כי
גבורים מתיה שאול את

ערו ורדו שכבו הערלים
חלל חרב שם אשור וכל
קתלה סביבותי קברתי
כלם חללים הנפלים בחרב
אשר נתנו קברתם במיתתי
בור ויהי קתלה סביבות
קברתה כלם חללים נפלים
בחרב אשר נתנו חתנת
בארץ חמים שם עלם
וכל חמונה סביבות קברתה
כלם חללים הנפלים בחרב
אשר רדו הערלים אל
ארץ תחתיות אשר נתנו
חתיתם בארץ חמים וישאו
כלמתם את חוררי בוד בתיה
חללים נתנו משכב לה
בכל חמונה סביבותי קברתם
כלם ערלים חלל חרב
נתנו חתיתם בארץ חמים
וישאו כלמתם את חוררי
בוד בתיה חללים נתנו שם
משח תכלו כל חמונה
סביבותי קברתית כלם
ערלים מחללי חרב פנתנו
חתיתם בארץ חמים ולא
ישכבו את גבורים נפלים
מעליום אשר ירדו שאול
בכל מחמתם ונתנו את

חרבותם תחת ראשית ותתח
עונתם על עצמותם פחתת
גבורים בארץ חמים ואתה
בתיה ערלים תשכר ותשכר
את חלל חרב שמח אדם
מלכיה וכל נשי אדם אשר
נתנו בגבורתם את חלל חרב
תמה את ערלים ישכבו
ואת ירדו בוד שמח נסומי
צפון כלם וכל צרע אשר
ירדו את חללים בחתיתם
מגבורתם בו שים וישכבו
ערלים את חלל חרב
וישאו כלמתם את חוררי
בוד אותם וראח פרעה וחס
על כל חמונה חלל חרב
פרעה וכל חורר נאם ארני
יהודה בנתתי את חתיתו
בארץ חמים ודשכב בתיה
ערלים את חלל חרב
פרעה וכל חמונה נאם
ארני יהודה:
ויהי דברי יהודה אל לאמר
בואנס דבר אל בני עמך
ואמרת אליהם ארץ בוד
אמי אעלים חרב וכל חור
עם ארץ אוש אחר כי
מקציהם נתנו אתו לחם

כונן אשור סביבותיו חמוריו נמנו עלים סביבות
חמוריו משכב משך סביבותיו קברותיה

קברותיה י אשר נתנו משכב משך קברותיה
קברותיה כונן ונענה קברותיה בוד קברותיה

חמונה י כונן י אל פרעה חורר מיתים חמונה
יראה פרעה ושל ארץ וחסמל היא

לפיכך מלו נסב ו' מחד ועיוות אחות ומקדיהם דמדידי וקרבנו דנשחז וינו את ידושינו והלוא עמך ובלע בהד ובאמרו לישע ודבר אליהם תנינה דאחיהו
והללו שירות זארוה נכל ואדם צידק קדמיה וידו שמים וימי קלו ותנינה וזכור את ביהאיך ודעו כתביא וזשאר קרייה חלק

לעפיה וראת אתה חרב באה
על הארץ ותקע בשופר
והחיר את העם ושמעו
השמע את קול השופר
ולא תהדרות כווא חרב ל
ותקח חורבנו בראשו ויהיה
את קול השופר שמעולא
עיהר דמובו ויהיה והוא ל
נחר נפשו מל טוה צפח
מורא אתה חרב באה
ולאתקע בשופר ויהעם
לא תהדר ותבווא חרב ותקח
מחסנפשו וזאבעונו מלקח
ודמו מרד צפח ארשי

ואתה בוא אדם עפה נתתיה
לבית ישראל ושמעת מפו
דבר וזוהרת אתם ממני
באמרו לישע רשע מות
תמות ולא דברת ל חוידור
ישע מדרכו הוא רשע
בעונו ימות ודמו מרד
אבקשו אתה מיהוהרת
רשע מדרכו לשוב ממנו
ולא שב מדרכו הוא בעונו
ימות ואתה נפשו חצלת

ואתה בוא אדם אמר אל בית

ישראל בוא מרתם לאמר
כופש עינו וחטאתנו עלנו
וכס אנחנו נמקום ואיך
נחיה אמר אליו חס חראמי
נאסו אדני וזוה אסו אחפץ
במות חרשע כווא סבשונ
רשע מדרכו וזוה שוכו
שוכו מדרכם חרשע
ולמה תמתו בות ישראל
ואתה בוא אדם אמר אל
בני עמך צדקת חצרויק
לא תעלנו ביום פשע
ורשעתה רישע איפשל
בה יום שוכו מהשע
וערויק לא יכל לחיות בה
ביום חטאתו באמרו ל
לערויק חנה יחיה וזוה
בטח על צדקתו ועשה
על כל צדקתו לא תענוה
וכעולו אשר עשה כו
ימות וכאמרו לישע
מות תמתו שבמחטאתו
ועשה משפט וערויק
חבל ושוב רשע
שקט כחוקות הקיום תלך
לבית עשות על חו יחיה
לאימות כל חטאתו אשר

חטאל אתו מרנה לומ שפט
ועדקה עשה חו יחיה
ואמרו בני עמך לא יתכו
דרך אדני והמה חרבס לא
יתכו בשוב צדויק מצדקתו
ועשה על ומת בהם ולשונ
רשע מרשעתו ועשה
משפטו ועדקה עליו חס הוא
יחיה ואמרתם לא יתכו
דרך אדני איש כדרךיו
אשפוט אתכם בית ישראל

והיבשתי עשרה שנה
בעשרי בחמשה לחוש
לגיתנו באאלי הפלוט
מיושלים לאמר חבתה
העיר ודדי חוה היתה אל
בערב לפני כווא הפלוט
ויפתח אתפי ערבוא אל
בפקר ופתח פיו לאנאית
יעד

והי דבר יחיה אל לאמר
בוא אדם ישבי חרבות
האלה על ארבת ישראל
אמרו לאמר אחד חנה
אברהם וירש אתה ארץ
ואנחת רמים לענתה הארץ
למורשה לכו אמר

4 R

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

ויערויק ו' מדבשיח אמר אל בני עמך חנה עפלו ליה דשעורה בחשך אור יכין וערויק ילבש בפסע איש חנו ו'
בעבור סופר כל חיוני וערויקו ג' זכור שידקונו וישוב ערויק וכו' וכו' יערויק באמרו

חטאתו ב' חס וחדשע כי ישוב כל חטאתו
יבא פסוק

החוקים יד וזעק ארור כהניאם ולבזקח אח זנס 4 בו כישבו אחים את העבט מלוגי ביוק ויהיה הוא
ויסמול ויקרא את נערו ויאליכו וחבריו יס בנד 5

ואמרת לו 5 בואדם שג קינה חנני אלקי הדי
שעור ושארא ואמרת אלקי 5

והביאותים אל ארמתם הרעותם
אל חרו ישראל באפיקוס ובכל
מושב הארץ במרעה טוב
ארעה אתם ובחרו מרום לא
ישראל ויהיה נהם שם תולפענה
בנה פוטו במרעה שמו תרעה
אל חרו ישראל אנו ארעה
צאנו ואנו ארביצם נאם ארנו
יהיה אתה אבת אבק שואת
חנכת אשכול ונשברת אחש
ואת החולה אחיקואת
חשמנה ואת החוקה אשמד
ארעה במשפט ואתנה
צאנו כה אמר ארנו יהיה
חנני משפט מיושה לשה
לא לים ולעת הים חמעט
מפס המרעה הטוב תרע
והתמרעם תרמסו ברגלכם
ומשקעמים תשטנו ואת
העיתים ברגלכם תרפשו
וצאנו מרמס רגלכם תרענה
ומרפשו רגלכם תשטנה
לכנפה אמר ארנו יהיה
אל יהם חנני אנו וישפטנו
ביושה ברוח וביושה רוח
ועו בעד ובכתם תחרפו
ובקרעכם תנחפו כל העולות

עד אשר חפצותם אותנה
אל החוצה יהושעתי
לצאנו ולא תהינה עוד
לבו ושפטתו מיושה לשה
והקמתי עליו חס רעד אחר
ורעה אתה את עבדי הדי
הוא ירעה אתם והוא יהיה
לחן לה עמי ואנו יהיה אחו
להם לא לים ועבדי הדי
נשיא בתוכם אנו יהיה
הברת וברתי להם ברית
שלוס והשפתי חידרעה
מה ארץ ושבנו כמר בר
לכטח חושע במעריס ונתתי
אותם יס כבות גבעתי
ברכה ודורתי הגשם כעתו
גשמי ברכה יהיונתו עץ
השרה את פרוו והארץ
תתן בולח ודני על ארמתם
לכטח ודני עו כראנו יהיה
בשכרו את מטות אלם
והעלתיים מרה העבדנים
בהסול אחיו עוד בו לגום
והית הארץ לא תאכלם
וישבו לכטח ואז מחורר
וחקמת להם מטע לשם
ולא יהיו עוד אספו רעבי
בארץ וראשאו עוד

כלמת חננים ודעני אנו
והיה אל יהם אתם והמה
עמל בית ישראל נאם ארנו
יהיה ואתו צאנו צאנו
מרעתי ארם אתם אנו
אלהיכם נאם ארנו יהיה
והיה דבר יהיה אל ל אמר
בואדם שים פטג על חר
שער וחנבא עליו ואמרת
לו כה אמר ארנו יהיה חנני
אלך חרש ער ונטיתו יד
עלך ונתתך שממה
ומשמה ערוב חרבה אשום
ואתה שממה תהיה ודעת
כראנו יהיה ועו חנות לך
אובת עולם ותגר את בני
ישראל על ידי חרב בעת
אידם בעת עו קן לבנות
אנו נאם ארנו יהיה כרם
אעשך ורם יהרפך אסלא
רם שנאת רם יהרפונתת
אתה שיער לשממה
ושממה ודכרתי ממנו
עברו שב ומלאתי את
חרם חללם גבעתיך
וגאיתך וכל אפיקיך
חלל יחרב ופיהם שממות

ואתנה ג חזל אלתה וסילנדיו חמור נאם
בעיותה דכפויא 5

ג כה שג בוגלכס ומרפשו חלכס
מעז ערפשו ומקו משחול 5

וסביבות 5 וסביבות בוד האלחים ונאנו
אותם וסביבות 5

כצא קדשים כצא ויהו שלם
במו עריה כן תהינה הערים
החובות מלאות צאו ארס
ומדעו מיאני יהודה

חיתנה על ידי יהודה ויהו צאני
כחיה יהודה ויענינו בתוך
הבקיעה ויהי אלא העצמות
והעבודת עליוס סביב
סביב חתם רבות מאל על
פמ הבקיעה ויהנה ויבשות
מאיר יהו אמר אלו בד ארס
התחית העצמות האלה
ואמר ארני יהודה אתה י
ידעת יהו אמר אלו הנבא
על העצמות האלה ויאמר
אליהם העצמות היבשות
שמעו דברי יהודה פד אמר
ארני יהודה לעצמות האלה
חנה אני מביא בכם רוח
והחיתם ונתתם עליכם גזים
והעלתי עליכם פשר וקרמתי
עליכם ער ונתתי בכם רוח
והחיתם וידעתם כי אני יהודה
ונבאתי כאשר עשיתי ויהו
קול פה בא וחסד לעש
ותקדכו עצמות עינם אל
עצמותי אתי והנה עליהם

גדלם ובשר עליה ויקרס
עליהם עור מלמעלה ורוח
אז פהס ויאמר אלו כי
חנבא אל חרוח חנבא בו
ארס ואמר אל חרוח
פד אמר ארני יהודה
מארבע רוחות בא חרוח
ופהו פה רוגס האלה והחו
והנבאתי כאשר עני ותבוא
כחם חרוח ויהו ויעמדו
על גליהם חיל גדול מא
מאר יהו אמר אלו כן ארס
העצמות האלה כל בית
ישראל חמה חנה אמרוס
נכשו עצמותנו ונאכרה
תקותנו נגמרנו לנו לכו
חנבא ואמר אל יהו כח
אמר ארני יהודה חנה אני
פתח את קברותיכם כי
והעלתי אתכם מקברותיכם
עמי ויבאתי אתכם אל
ארמת ישראל וידעתם
כי אני יהודה כפתח את
קברותיכם ופד עלתי אתכם
מקברותיכם עמי ונתתי את
רוחי בכם ונחיתם והפחתי
אתכם על ארמתכם וידעתם
כי אני יהודה הפחתי ויבשותי

נאסי יהודה
ויהו דברי יהודה אלו לאמר
ואתה כד ארס קח לך עין
אחר וכתב עליו ליהודה
ולבני ישראל חבנו ולקח
עין אחד וכתב עליו ליוסף
עין אפרים וכל פת ישראל
חבנו וקרב אתם אחד אל
אחר לך עין אחד וחתו
לאחרים בידך וכאשר
יאמרו אלו בני עמך
לאמר הלא נתנו לך עמך
אלה לך דבר אלהים כח
אמר ארני יהודה חנה אני
לקח את עין יוסף אשר
פד אפרים ושבטו ישראל
חבנו ונתתי אתם עליו
את עין יהודה ועשיתם לי
לעין אחד וחתו אחד ביד
והחית העצים אשר תכתב
עליהם בידך לענייהם
והיבה אלהים פד אמר
ארני יהודה חנה אני לקח
את בני ישראל מן
הגזים אשר חלבו שם
וקבצתי אתם מסביב כי
והבאתי אתם אל ארמתם
ועשיתי אתם לגוי אחד

אל עמו ב' והנהבו עצמות עינם
וא ידך וגעאל עינך

חביון ד' חן חביון יבשו ואנסו בו אדם ושלם
ומי אנוה ב' חן חביון

וכאשר ב' ראם פלו וכאשר יעני אתו
וכאשר יאמרו

עונותיהם ב' מל' וסלחתי לכל עונותיהם
ויכלו מעונותיהם *

כל תמימים דבעריא כתב תמימים בר מז' חד
כתב תמימים שבעת ימים ועשר *

ופר בו בקר ב' ודקרבנות על חלום שבע
ימים הישח שפרו ה' *

אדם את מקום פסאו ואת
מקום פפיות רגלו אשר כי
אשכנז שם בתוך בני ישראל
לעלסור אוטמאו עוד
פית ישראל שם קר שו
המה ומלכיהם פונותם
ובפגרי מלכיהם פנותם
בתתם ספם את ספיו ממותם
אצל מוותי ודקיר בני
ובני חסוטמאו את שם
קר שו בתונותם אשר כי
עשו ואכל אתם באפי עתה
ירחקו אתונותם ופגרי
מלכיהם מפני ושכנתו
בתוכם לעולם
אתה בואו סהג את
פית ישראל את חפית
ויכלמו מעונותיהם ומדו
את תכנותו ואם נכלמו
מכל אשר עשו ערות
הכיות ותכנותו ומוצאו
ומוצאו וכל ערותו האתכל
חקתו וכל ערותו וכל ערותו
חבר אתם וכתב לעני חס
וישמרו את כל ערותו ואת
כל חקתו ועשו אותם ואת
תורת חפית עליה אשר חתו
כל גבול סביב סביב קר ש

קר שו חפית את תורת חפית
ואלה מדות המזבח פאמות
אמה אמה וטפח וחוק האמה
ואמה רחב וגבולה אל
שפתה סביב ורת האמה
והגבה מזבח ומחוק כי
הארץ עליה ערה התתונה
שתים אמות ורחב אמה
אחת ומיד ערה הקטנה
עליה ערה הגדולה ארבע
אמות ורחב האמה כי
והרחב אל ארבע אמות
ומה אר אלו למעלה כי
הקרנות ארבע והרחב אל
שתים עשרה ארבע שותם
עשרה רחב רכוע אל
ארבע עשרה ערו ווערה
ארבע עשרה ארבע ארבע
עשרה רחב אל ארבעת
רבעות והגבול סביב אותה
חצי האמה והחוק לה
אמה סביב ומעלת חפיות
קרוס והאמר אלו בו
אדם כה אמר ארץ ויחזו
אלה חקות המזבח במקם
העשותו לה עלות עליו
עלה ורחק עליו חס
ונתתה אל חפיתם חלום

אשר חס מירע ערו חקות
אלו נאם ארץ ויחזו לשרתני
פר בו בקר לחטאת ולקחת
מדמותתה על ארבע
קרנותיו ואל ארבע פנות
הערה ואל חגבול סביב
וחטאת אותו וכפרתה
ולקחת את הפר החטאת
וישרפו במפקד חפית מחוק
למקד שו וביום השני כי
תקריב שער עוים תמים
לחטאת וחטאו את המזבח
כאשר חטאו בפר בכל יום
מחטאת תקריב פר בו בקר
תמים ואל מודצאו כי
תמים ונה קרבתם לפני ונה
ודשלוכו תכונתם עליהם
מלחוד עלו אותם עליה
ליתוה שבעת ימים תעשה
שער חטאת ליום ופר
בו בקר ואל מוד חטאו
תמימים ועשו שבעת
ימים וכפרו את המזבח כי
וטחרו אותו ומלאו גרו
וכפרו את הימים
והנה ביום השמיני
והלאה ועשו חפיתם על
המזבח את עלותיכם

ידו ה' חס וישרו וסמך אהו ויסו אחיו ויכלו
ידו ומתן וידו וירפנו *

תורנו ג' אג חקו האלמים ואם נכלמו וכל
חקות בית יחזו * וחד ותורנו ונערו *

והנה ב' וישרו וסמך אהו ויכלו
פנות ב' ומעלותיו אי המנחה *

ואת שלמיכסור צאתי אתכם
נאם אדני יהוה

והשב את דרך שער
המקדש החיצון הפנה
קדום ויהא סגור ויאמר
אלו יהוה השער הזה סגור
יהוה לא יפתחו אוש לא
תבא בם יהוה אלהי
ישראל בא בו והיה סגור
אתה נשוא נשוא אהוא י
ישכסו לאכול לחם לפני
יהוה מדרך אלם השער
לבו אומרו ויצא חכמיאנו
דרך שער הצפון אלפני
חפיתו ארא והנה מלא
כבוד יחזקאל את בית יהוה
ואפל אלפני ויאמר אל
יהוה בראם שים לבך
ודאח בעמך ובאונך
שמע את כל אשר אני
מדבר אתך לבל חקות
בית יהוה וכל תורתו י
ושמת לבך למבוא חפית
בכל מוצאן המקדש
ואמרת אל מרו אל בית
ישראל פה אמר אדני יהוה
דברכם מכל דת עבודתכם
בית ישראל אל ביתם אכס

בנתבר ער לך וערלו
בשך להחית במקדש

לחלקו את פתו פה קרובם
את לחמו חלב ודם ופחו
את פרותי אל כל דת עבודתם
ולא שמרתם משמרת
קדשיות שמוח לשמרו
משמרתו במקדש לכם
כח אמר אדני יהוה
כל נתבר ער לך וערלו
בשך לא יבוא אל מקדשו
לכל נתבר אשר בתוך בני
ישראל אם הלוים י
אשר רחוק מעל בתעית
ישראל אשר תעו מעל
אחריו ליהם ונשארו
ענתם ויהו במקדש
משרתים פקודות אל שער
חפית ומשרתים את חפית
המחושטון את העולה
ואתהו זילעס ותמה
ועמדו לפני הם לשרתם
ועו אשר ישראל
בני ישראל עשו לבית ישראל
למכשול עו על כן נשאת
יהו עליהם נאם אדני
יהוה ונשאן ענתם וכל
יבשו אל לבתו לו ולגשת

על מקדשו אל קדשו
הקדשים ונשאו כל מתם

ותו עבותם אשר עשו ענתתי
אותם שמרו משמרת
חפית לכל עבודתו ולכל
אשר ועשתו
והכהנים הלויים פני צדוק
אשר שמרו את משמרת
מקדש בתעית בני
ישראל מעל חמה
יקרבו אל לשחתני ועמדו
לפני להקריבו לך
ודם נאם אדני יהוה חמה
יבאו אל מקדשו ותמה
יקרבו אל שלחתי לשחתני
ושמרו את משמרת יהוה
בכראם אל שער החצר
הפנימית בני פשתים
ולבשו ול אעלה עליהם
צמר בשרתם בשער
החצר הפנימית וכתתה
פארו פשתים ויהו על
ראשם ומכנסו פשתים
ויהו על מתניהם לא
וחגורו כבוע ונצאתם
אל החצר החיצונה אל
החצר החיצונה אל העם
ופשטו את בני יהוס אשר

מן דאשוד דסופרו עד עבה בנותך העני יא כל דאלי כל זמן עבה בנותך העני עד בעשרים וחמש שנה על כל ועל כל
בני נט ג' אל כל ואל כל דאשוד דסופרו מים גדולות זמן בעשרים עד סוף סופרו יא כל ואל כל בר מן חז
ולגשת על כל קדשו ס

כח אמר ד' בט בסוף בקביו בו נכח בראשו
שער ס

כל אוריתא כפרת על בני ישראל בר זח חד כפרת על כל עדות בני ישראל וכפר דמחז על כל עדות נביאייה כפרת על ישראל בר זח חד כפרת בעד ביה ישראל
ועל הנשיא ידויל וישתטוס הכוזבים לכפר על כל ישראל כי מרבות הדעים ידוד הטוב יכפר בעד שתי כוזבניג כפרת על ישראל

נצאל

ולא

מִצֵּוֹת וְאֶכְלֹעַשֶׁה הַנְּשִׂיא
בְּיָמֵם הַחַיִּים בְּעֵרֹו וּבְעֵר
כָּל עַם הָאָרֶץ פֶּר חֲטָאֵת
וּשְׁבַעֲת יָמֵי הַחֲגִיעֵשָׁה
עֲלֶיהָ לַיהוָה שְׁבַעֲת י
פְּרִים וְשִׁבְעֵת אֵילִים י
תְּמִימִם לַחֹם שְׁבַעֲת י
הַיָּמִים וְחֲטָאֵת שְׁעֵר
עֵינִים לַחֹם וְכִמְנַחָה אֵיפָה
לְפָר וְאֵיפָה לְאֵיל יַעֲשֶׂה
וְשִׁמּוֹ הָיוּ לְאֵיפָה בְּשִׁבְעֵי
בְּחֻמֵּשׁ עֶשְׂרֵי קָס לַחֹדֶשׁ
בְּחֻמֵּשׁ עֶשְׂרֵי כְּאֵלֶּה שְׁבַעֲת
הַיָּמִים בְּחֲטָאֵת כְּעֵלָה
וְכִמְנַחָה וּכְשִׁמּוֹ
כַּד אָמַר אֲדָנִי יְהוָה
שְׁעֵר הַחֵצֵר הַפְּנִמִּית
תְּפַנֵּה קָרוֹם יְהִיָּה סָגִיר
שִׁשְׁתֵּי יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבָיִם
הַשְּׁבַת יִפְתַּח וּבָיִם הַחֹדֶשׁ
יִפְתַּח וּבָא הַנְּשִׂיא הַרָּךְ
אֵילִים הַשְּׁעֵר מְחוּץ וְעַמִּל
עַל מְזוֹת הַשְּׁעֵר וְעֵשׂוֹ
הַפְּתִיחִים אֶת עֲלֹתוֹ וְאֶת
שְׁלֵמוֹת שְׁתַּחֲוֶה עַל
מִפְתָּו הַשְּׁעֵר וְיִצְאֹה שְׁעֵר
לְאִסְגַּר עַד הָעָרֵב י
וְהַשְּׁתַּחֲוֶה עַסְהָ אֲרָץ פֶּתַח

הַמְּאֵלִים מִמֶּשְׁקֵהוּ שְׂבָאֵל
לְמַנְחָה וְלִעֲלֵהוּ לְשִׁלְמִים
לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם נָאֵם אֲדָנִי
יְהוָה
כָּל חֵטְאֵם הָאָרֶץ יִחַץ אֶל
חֲתוּמָהּ הַזֹּאת לְנְשִׂיא
בְּיִשְׂרָאֵל וְעַל הַנְּשִׂיא
יְהוָה הָעֲלֹוֹת וְחִמְנַחָה
וְהַנְּסֵךְ בְּחַיִּים וּבְחַד־שִׁים
וּבְשִׁבְתוֹת כָּל מוֹעֲדוֹת
יִשְׂרָאֵל הַזֹּאת יַעֲשֶׂה אֶת
הַחֲטָאֵת וְאֶת חִמְנַחָה
וְאֶת עֲלֵהָ וְאֶת שְׁלֵמִים
לְכַפֵּר בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל
כַּד אָמַר אֲדָנִי יְהוָה
בְּרֵאשׁוֹן בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
תִּקַּח פָּרִים בְּזֹבֵךְ תְּמִים
וְחֲטָאֵת אֶת חֲמִקְרֵשׁ
וְלִקַּח חֲבִיזוֹ מִבֵּם חֲטָאֵת
וְנָתַן אֶל מְזוֹת הַבַּיִת וְאֵל
אֲרָבַע פְּנֵי הָעִירָה י
לְמִזְבְּחוֹ עַל מְזוֹת שְׁעֵר
הַחֵצֵר הַפְּנִמִּית וְכִזְבֹּחַ
בְּשִׁבְעֵה בְּחֹדֶשׁ מֵאִישׁ
שְׂגֵדוֹ מִפְתֵּי וּכְפָרְתֵם אֶת
הַבַּיִת בְּרֵאשׁוֹן בְּאֲרָבַע
עֶשְׂרֵים לַחֹדֶשׁ יְהוָה לְכֵם
הַפֶּסַח חֲגֵי שְׁבַעֲת יָמִים

לֹא אֶחָזֶה בְּיִשְׂרָאֵל וְלֹא
חֲנִיעֵד מְשִׂיאֵן אֶת עַמּוֹ
וְהָאָרֶץ יִתְנֶה לְבֵית יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְתוֹתֶם
כַּד אָמַר אֲדָנִי יְהוָה רַב
לְכֵם נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל חֲמֵם
וְשִׁדְחֵסִידוֹ מִשְׁפָּטֵי י
וְצַדִּיקָה עֲשׂוֹהֵרִימוֹ י
גְּרִישׁוֹתֵכֶם מֵעַל עַמִּי נָאֵם
אֲדָנִי יְהוָה מֵאֲזֵנֵי צַדִּיק
וְאִפְתַּח צַדִּיק וּבֵית צַדִּיק יִחַ
לְכֵם הָאֵיפָה וְהַבַּת תִּכּוֹן
אֶחָד יִתְּנֶה לְשֵׁאת מַעֲשֵׂר
הַחֹמֶר הַבַּיִת וְעֵשְׂרֵת י
הַחֹמֶר הָאֵיפָה אֶל חֲמֵךְ
יְהִי מִתְּפִנְתוֹ וְהַשְּׁקֵל
עֶשְׂרִים גֵּרָה עֶשְׂרִים י
שְׁקֵלֵם חֲמִשָּׁה וְעֵשְׂרִים
שְׁקֵלֵם עֶשְׂרֵה וְחִמֵּשׁ
שְׁקֵל חֲמִנֵה יְהִיָּה לְכֵם
וְאֶת חֲתוּמָהּ אֲשֶׁר תְּרִימוֹ
שְׁשִׁית הָאֵיפָה מִחֹמֶר י
הַחֲטָאֵת וְשִׁשִּׁיתֶם הָאֵיפָה
מִחֹמֶר הַשְּׁעֵרִים וְחִמֵּשׁ
הַבַּיִת הַשְּׁעֵרִים מֵעֶשְׂרֵת
מִזְבְּחֵי עֶשְׂרֵת הַבַּיִת חֹמֶר
כִּי עֶשְׂרֵת הַבַּיִת חֹמֶר
וְשֵׁה אֶחָת מִזְבְּחוֹ מִזְ

סגור ה' ויטב אורי ויאמר אלי שנים בו
כח אמר סגור חוזני יר

יפנה ה' ויאמר אלי כח אמר יחזר ב בו יסגר
על איש חזר בטני

וגת העולה ג המציאו אלו ואחטאו
הכבש ואל הנשיא יחזר

השעך תהיה בשבתות
וכחשים לפע תהיה ועלה
אשר יקרב הנשוא ליתנה
ביום השבת ששה ככשים
תמו מסוואל תמים לא
ומנחה אפה לאול
ולכשים מנחה מתתנו
ושמו קיו לאפה
וביום החדש פרבו
בקר תמו מסו ששת לא
ככשים ואל תמים וקיו
ואפה לפרו אפה לאול
ועשה מנחה ולכשים
כאשר תשיגו ושמחה
לאפה וכתב הנשוא דרך
אולם השעל נבוא וברקבו
וצא ונבוא עם הארץ
לפע יחנה במו עדים תבא
דרך שעל צפון לה שתחות
וצא דרך שעל נבואה
דך שעל נבואה דרך
שעל צפונה לא ישוב
דרך שעל אשר בבו
כי נכחו וצאו והנשוא
בתכם כבואם ונבוא ובעאתם
וצאו בהגנים ובמו עדים
תחיה המנחה אפה לפל
ואפה לאול ולכשים

ל
חכ

ל

ב

ד

ה
בית
היות

י
ד

4

מתתנו ושמו קיו לאפה
וכן עשה הנשוא נדבה
עלה או שלמים נדבה
ליחנה ופתח לו את השעל
הפנה קדים ועשה את
עלתו ואת שלמיו כאשר
ועשה ביום השבת וצא
וסגר את השער אחר
צאתו וככש בו שנתו
תמים תעשה עולה ליום
ליחנה בכקר בכקר
תעשה אתו ומנחה תעשה
עליו בכקר בכקר שש
האפה ושמו שלוש
תהיו להם אתה סלת מנחה
ליחנה חקות עליהם תמיד ועשו
אתה ככשו את המנחה
ואתה שמו בכקר בכקר
עלת תמיד
כד אמר ארבע יחנה
כיותו הנשוא מתנה לאש
מבני נחלתו חיא לבניו
תחיה אחותם חיא פנחה
וכיותו מתנה
מנחתו לא אחר מעבדו
ודיתה לע שנת הדרור
ושבת לנשוא אך נחלתו

6

6

6

6

6

5

4

6

6

6

6

6

6

6

6

בידכונע

יעש

נקה
בנביא

בניו להם תחנה לאול
הנשוא מנחת חעם
לחונתם מאחותם מאחותו
ונחל את בניו למעו אשר
לא נפצו עמו איש מאחותו
ויביאנו במבוא אשר על
כתף השער אל הלשכות
הקדש אל הכהנים
הפנות צפונה והנה שנת
מקום בירכתם ימה
ויאמר אליו נח המקום
אשר יבשלו שם הכהנים
אתה אשם ואת החטאת
אשר יאפו את המנחה
לבית הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את
העם ויוציאני אל החצר
החיצונה ויעברם אל
ארבעת מקצועי החצר
והנה חצר במקצוע החצר
חצר במקצוע החצר
בארבעת מקצועי החצר
חצרות קטרות ארבעים
ארוגו שלשים וחבמבד
אחת לארבעת מקצועות
וטור סביב בהם סביב
לארבעתם ומבשלות עשו
מתחת הטורות סביב

1

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

6

ולא יקח 1 אשר לא ישא פעם בטור מבשל
ולא יקח הנשוא

ויציא 1 מל אחריו ויציאני לאור ארבע
ויציאני למחב 5

ובבוא 4 ב 1 וב חס ובבא שור וחבילה
ובבוא הנשוא ובבוא עם הארץ

אלה בחמשה ועשרים
 אלה רכבו עת תלונן את
 תרומת הקדש אל אחות
 העיר ותעותר לנשוא מיהו
 ומנהל תרומת הקדש
 ול אחות העיר אל פני
 חמשה ועשרים אלה
 תרומה על גבול קדומה
 ומנה על פני חמשה ועשרים
 אלה על גבול ומנה לעמית
 חלקים לנשוא והיתה
 תרומת הקדש ומקדש
 חבית פתוחה ומאחות חלום
 ומאחות העיר פתוח אשר
 לנשוא ויהיה בין גבול
 וקדומה ויבוא גבול בעמיו
 לנשוא או יהיה ויתר השבטים
 מפאת קדומה על פאת
 ומנה בעמיו אחר ועל גבול
 בעמיו מפאת קדומה על
 פאת ומנה שמעון אחר
 ועל גבול שמעון מפאת
 קדומה על פאת ומנה
 יששכר אחר ועל גבול
 יששכר מפאת קדומה
 על פאת ומנה זבולן אחר
 ועל גבול זבולן מפאת
 קדומה על פאת ומנה גד

ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

אחר על גבול גד אל פאת
 נגבת ומנה וחסה גבול מתמו
 מי מרובת קדש נחלה
 על חס הגבול ואת הארץ
 אשר תפולו מנחלה ל
 לשבטן וישכר אל ואלה
 מחלק קותם נאם ארעו ויהיה
 ואלה תועבות העיר
 מפאת צפון חמש מאות
 וארבעת אלפים מנה
 וישערי העיר על שמות
 שבטן וישכר אל שערים
 שלוש עשר צפונה שער
 ראובן אסר שער ויהיה
 אחר שער לו אחר ואל
 פאת קדומה חמש מאות
 וארבעת אלפים ושערים
 שלשה ושערי חסר אחר
 שער בעמיו אחר שער
 הו אחר ופאת נגבה חמש
 מאות וארבעת אלפים
 מנה וישערים שלשה
 שער שמעון אחר שער
 יששכר אחר שער זבולן
 אחר פאת ומנה חמש
 מאות וארבעת אלפים
 שערים שלשה שער
 גד אחר שער אשר אחר

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

שער נפתל אחר סביב
 שמנה עשר אלה ושם
 העיר מיום ויהיה שמה
 סביב הפקוקים של ספר
 אלה ומאמרים ועבדים
 ושלשה

דבר ויהיה אשר חנה אל
 הו ישעבד בארץ פלמי ענה
 ויהם אחו ויחזקיה מלך
 ויהיה וכי מירב עם בן
 ויאשמה וישכר אל תחת
 דבר ויהיה כהו שיע

והאמר ויהיה אלו שיע
 לה קח לה אשת וטעם
 תלדי וטעם כדומה תונת
 הארץ מאחר ויהיה ויהיה
 ויקח את גמר בת דבלם
 ויתר ותלד לו בן והאמר
 יהיה אלו קרא שמו כי
 וירעאל כי עור מעט כי
 ופקדתי את בני וירעאל
 על בית יהוא ויהי שבת
 ממלכות בית ישראל כי
 ויהיה מיום חזו ויאשבת
 את קשת ישראל בעק
 וירעאל ותקר עור ותלד
 בת והאמר לו קרא שמה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

זממה ג חס נפולו מנשוא זבולן ס סימן
נמו ס כל ויחזקאל לנשוא וכל קריח
לנשוא ופי ס

סביב ג ראם פכו שמוע עשר ושערים ויהיו
סביב בערסו בלחיות

ותלד ג ראם פכו ותלד דברי יהוה ויהיה
חכמה ותלד לבניו פחדו

זכרתו עתה סבכים מעל ליהם
נגד פני חיו ברעתם וישמחו
מלך וכבדו שיהם שרים
כלם מנאפים כמו תגור בערה
מאפה ויפנות מעור מלוש
בעק ער חמ צתו חוס מלכנו
החלו שרים חמת ממו
משך יהו אתך צעום כי
קרבו כתגור לפס בארבע
כלהו לה וישן אפחם
לקר הוא בער פאש לחכה
כלם ויחמו בתגור ואכלו
את שפטיהם כלם לביהם
נפלו אוקרא בהם אלו
אפרים בעמים הוא ותכלל
אפרים יהו ענה בלו
הפכה אכלו זרים בוח
והוא לא נרע גם שובה
זרקה בו והוא לא נרע
וענה ג אוו ישראל בפניו
ולא שמו אל חוקם אלהים
ולא בק שיהו בכל זאת
ויהו אפרים כונה פותח
אין לב מצרים קראו אשר
חלבו באשר ולם אפרוש
על יהם רשיתו בעוף השמים
אוהדים אסורם בשמע
לעתם: אוי להם

מערותו ממע שד להם
כפשו עיבו ואנכי אפרם
והמה דברו עלו כוביס גל
ועקו אלו בלפס מוולוח
עלם שפכותם על דגו
ותירו שותגורו ונסורו
כיואני יסרתני חוקתי
זרעתם ואלי יחשבו דע
ישובו אל על חיו בקשת
רמיה ופלו פחר בשויהם
מועם לשונם זו לעגם
בארץ מצרים אל חכך
שפר פנשר על בית יחזק
ועו עברו בריתי ועל
תורת פשעו לו ויעקו
אלהי ידענה ישראל
זנח ישראל טוב אונב
ורדפו הם המלכו ולא
ממע השורו ולא נדעתו
בספם ויהבם עשו להם
עצבים למעו ופרת זנח
עגלה שמרון חכה אפי
בם ערמתו לא ויכל נקיו
מי מישראל והוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא
מי שפכים ויהוה עגל
שמרון פרוח חרעו
וסופתה יקצרו קמה אין

לדעמח בלו ועשה קמח
או לו ועשה זרם ובלעו
נבל עשראל עתה חיו
בגוים ככל או חפץ בו
פחמה עלו אשר פרא
פודרו אפרים חתנו
אדמם גם כיתנו בגוים
עתה אקצמו חלו מעט
ממשא מלך שרים כי
הרבה אפרים מזבחות
לחטא חילו מזבחות
לחטא אכתוב לו רבו
תורתו כמזור נח שבו זבח
הכהבו ויפחו בשרו אכלו
יהוה לא רצם עתה זכר
ענם ויפקד חטא אתם המה
מצרים משוכו וישפח
ישראל את עשהו ויבו
היכלות ויהודה תרבה
ערים בצורות וישלחתו
אשבי ערו ואכלה
אקצמו
אלת שמו ישראל אל
גל בעמים כי זנית מעל
אלהיך אחבת אתנו
על כל רעות דגו גרו
וקב לא ירעם ותמוש
יבח שפד לא ישבו פארן

ל
ח
ו
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ל
ח
ו
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל

ירעם ג ענתו יעם יהוה גז ויקב כנעם
לשואל שוני וחד וירעם כנעם

ידינו ג כי לוח חלש חרעם בדמעת
בשדה בלוי ידענו כח

ולא שבו ג ועברו ישראל וחלבו בעורם
ולא שבו ממעל ליהם

באו ב יאש פסוק באו מלכים באו ויהי הפקדה
וזמתי ב בערע שרשך מחמדו בטנס

י ראש פסוק לא ולא לא לא תעשך את רעך
לא יתבר ליהודה לא יבקר

ויבשו ב מל ויבשו ישראל מעערו ויבשו
מחורו ס לודיט ב וישאם בעפר אבותי
קדמיה חס

יהודה ושב אפרים מצרים
ובא שורטמא אכלה לא
וסבו ליהודה מזול אי עבר
לזכיתם כלחם אוניס
להם כל אכלו וטפא
פילחם לנפשם לא קבא
פית יהודה מה עשו לזוס
מועד ולזוס חגי יהודה פו
חנה הלכו משור מצרים
תקבעם מן תקפדם מחמד
לבספס קמו שירשם הווח
באת ליהם באומי חפקה
באו וימוך שלם ידעו
וישראל אויל חנביא
משנע איש חרוח על רב
ענך ורכה משטמה
צפח אפרים עם אלה
נלו אפח יקו ש על כל
דרך משטמה בבית
אלהוה עמיקו שחתו
פומי חגבעה וזפור עונם
ופקוד חטאותם
בענבים במדבר מצאתו
וישראל כבכורה בתאנה
כראשיתו ראיתי אבותיכם
המה באו בעל פה וימרו
לבשת ויהיו שקועים
כאחם אפרים בעוף

ותעפף כבודם מלדה
ומבטו ומחריו כי אם
וגדלו את כניהם ושבלתם
מאדם פוגם או להם
בשורו מהם אפרים כי
כאשר ראתו לעור כי
שתולה כעוה אפרים כי
לחוציא אל הרג בעיותו
להם יתעה מהתנו תד
להם רחם משפלו שיהים
צמקים בלד עתם בגלגל
כישם שנאתים על רע
מעל ליהם מבית אנרשם
לא אוסף אהבתם כל
שריהם סררים חפה
אפרים שרשם ויבש פרו
בלו עשוונם כי גלחו
והמתו מחמרו בטנס כי
ימאסם אלהו כי לא שמעו
לו ויהיו נדרים בעונם
גפו בן קלו ישראל
פחו שוקלו כרכ לפרו כי
הרבה למזבחות כטוב כי
לארע חייטוב מצבותי
חלק לפס עתה ואשמו הוא
יערף מזבחותם ישדך כי
מצבותם כי עתה ואמרו
אזמלה לנו כי לא נר אנו

את יהודה והמלך מוזעשה
לע דברו רברים אלות שא
פית פרית ופרה כראש
משפט על תלמי שרתי
לעלות פית און גרוך
שכו שמרו מאל עליו
עמו וכמרו עליו וגלו
על כבודו מלה ממעגם
אותו לאשור וכל מנחה
למלה ירב בשנה אפרים
יקח ויכו שו ישראל כי
מעצתו נדמה שמרו
מלכה כקצף על פנימים
ונשמדו במות אח חטאת
וישראל קוז ודר דרו עלה
על מזבחותם ואמרו לחוים
כסנו ולבב עית נפלו כי
עלנו
מי מיה חגבעה חטאת כי
וישראל שם עמדו לא
תשונם כנגבעה מלחמה על
בע עלוה באותו ואסרם
ואספו עלהם עמים כי
באסרם לשתו עונתם
ואפרים עגלה מלדה
אחבתו לרושו ואע עברתו
על טוב עי ארה ארפוב
אפרים יחרוש וחדדה כי

וזמתי ב לא ארשנו ושוב משטמה
ויבד היא על חגדים

בבית גלחו ב משטמה ומהלך כולו חרניא
בוקן ב חר ויהיו גפן

יהודי ב מל איניב אפרים חילינו
בסלע מוסים

תמרוזים ומיו עליו וטוש
וחרפתו משוכה ארנוך
כדבר אפרים רתת נשא
חיה במישאל והאשם
כבעל ומת רעתה יוספו
לחטאות עשו להם מסכה
מכספס בתבונם עצבים
מעשה חרשים בלח להם
הם אמרים זבחן אדם
עלום וישקוהו לבן והיו
בענו בקר ונטל משמים
הלך כמץ וסער מגרו
וכעשן מארבה ואנבו
יחיה אלהים מארץ בני
מצרים ואלהים וולתולא
תדעומו שוע או בלתי
אנו דעתך במדבר בארץ
תלאכות במרעתם כי
השבעו שבעו חרם לפס
עלבו שכחוני ואחז להם
כמו שחל כנמר על הדרך
אשור אפגשם כדב שסל
ואקב עסגור לבס ואלם
שם פלביא חית השרה
תבקעם שחתך ישראל
מימי בעורה אחי מלכך
אפי או שועך ככל עתך
ושפטיך אשר אמרת

תעלה מלך ושרים אתך
למלך באפי ואקחי
בעברתי
צדור עון אפרים צפונה
חטאתו חבלן וולדה וכו
לן היא בל א חכס פיעת
לא עמד במשבר בניס
מנה שאר אפרים ממות
אנאלס אלו רבירך מות
אחיקטבך שאר נחם
יסתר מעיניו הוא בן
אחוס ופריא וכו אקדום
רוח ויחיה ממדבר עלה
ובו שם קדור וחרב מעיני
הוא או שסה אוצר מלכך
חמדה תאשם שמרוך
כי מרתך באלהים בחרב
יפלד על לחס ורפשו
וחריותו ובקע

שוכה ישראל עד ויחיה
אלהים כי כשלתי בעיני
קחני עמכם דברים וישוב
אלי ויחיה אמרו אלו כל
תשא עון וקח טוב ונשלח
פרים שפתוני אשור לא
השועני על סוס לאנפכ
ולא נאמר עוד אלהינו

למעשה ידעו אשר בך
ידחם יתום ארפא משוכתם
אדבס נרבה מי שכ אפי
מכנו אדויה כטר לוישראל
יפנה בשושנה ודך שרשו
כלבנו וילכו ונקותו ויהי
כנות חודו וריח לו כלבנו
ושנו ושבוב צלו ויחיו דג
ויפרחו כגפנו זכרו כיון
לבנו אפרים מה לו עוד
לעצבים אני ענתי י
ואשורנו אני ככרוש
רענו ממע פריך נמצא
מי חלם מכו אלה נכו
חדעם כמי שרים הרב
ויחיה רעה קום מלכו כס
ופשעים וקשלו כס

הבריתוה אשר חתה אל
וואל בופתו אל שמעור
זאת חקנים ות אונו כל
ושכי סארץ חתיתה
ואת בני מכס ואס בימי
אפתיכם עליה לבניכם
ספרו ובעיכם לבניכם
ובניכם להור אחר יתר

בשודך ב' וכבשמים בשודך שחלק ישראל
ושפטיך ב' וינאו וזנק אשור אשור *

ויאחזים ה' כחזי וכד סר משה יורג אמר
לכחזי מלכי סודים *

ידחם ב' חד פת וחד קמ אשר בקי יוחם
יחם ומודו ופעב יוחם *

והי שלם וקבעתו את כל
הגוים ויהודי רמים אל עמק
והושפטו ונשפטתו עמם
שם על עמל ויהיה לתי ישראל
אשר פרתו בעוים ואת י
ארץ עז וחקו ואל עמו
היה עז כל ויהיה לך מונח
חזק לך מכה ביום וישנה
עם בך אתם לל צרועיה
הכל גזר ויהיה לך מונח
אתם שלמים על ואת
גמלים אתם על קל נהיה
איש וכלם פ' אשכס
אשר פסוק ויהי לך קחם
מחמדי הטהים חבאתם
לחילכם ובעי ויהיה ויבט
יהי שלם מברתם לבעי הטהים
למען הרהיקם מעל גבולם
יהי פ' עוים ליהי קוסס אשר
מברתם אהט שמחה ויהי
גמלים ב' אשכס ויבט
אתכם כ' ואת בעי הטהים פ'
בעי הטהים פ' ויבט
אלה ויהי ויבט פ' ויהי ויבט

פתו אתכם לחרכות דא
ומזריתכם לרמחוס כ
החל שואמר גבור אע
עושו וכל כל הגוים כ
מסכתו תקבעו שמה י
הנה תהיה גבורה ועזו
ועל הגוים אל עמק
והושפטו שם אשכ
לשפט את כל הגוים
מסכתו שלחו מלך כ
בשר קצור באו הוד
כמלאה עת השוקו
הקבים מרבה רעת
המוים הטהים בעמק
החרוץ כ' קרובים יהיה
בעמק החרוץ שמשחרו
קררו וכלבים אספונגתם
ויהיה כ' ויבט
ומה שלם יתנו קולו ויעשו
שמש ויבט ויהיה מחסה
לעמו ויעזר לבעי ישראל
ויהי ויבט כ' ויבט
אל הטהים שבו בעי הטהים
קרשו ויהיה ויבט
קרשו ויהיה ל' ויבט
ב' ויבט
פ' ויבט ויבט ויבט
ע' ויבט ויבט ויבט

חלבו כל אפי קו ויהיה ויבט
מוס ומען מכות ויהיה
יצא ודשקה את נחל
השטים מצרועים לשמחה
תהיה ואלהים למדבר כ
שמחה תהיה מחמס כע
יהיה א' אשר שפכו דם
נקרא בארץ ויהיה כ'
לעלם תשבחו ויבט
לדור ויהיה ויבט
לא תקו ויהיה ויבט

דכו עמו אשר יהיה
כמקום מתקן ע אשר יהיה
על ישראל כ' עמה
מלך יהיה ויבט ויבט
ב' ויבט מלך ישראל כ'
שנתם לפני הרהי ויבט
ויהיה ויבט ויבט ויבט
יתנו קולו ויבט ויבט
הרהי ויבט ויבט ויבט

פדאמר ויהיה על לשח
פשע רמשיקו ויבט
לא אשכס ע' ויבט
ב' ויבט ויבט ויבט

א' ז' א' ב'

א' ז' א' ב'

א' ז' א' ב'

א' ז' א' ב'

וישן ב' לבי ישראל ומען ויבט ויבט

מחסה ג' רפ ויהיה מחסה יעמו אלהים לנו
בטחו בו בסל עקב

ויעלו ג' רפ יחד את הטהים ויעלו עמי יעורו
ויעלו הטהים

אמר יהוה ל סוף פסוק לא יוצא זכרו וזכירו בעל כבודי בעת כבודי קול טוה על ידי מנהג ונשיח המושח ויש יסואל רע עקרה לא ירע וגם מהם אהב
יבוא כל בשר וגל עם אדם וזלך מלכד והמראי שופט ונכל כרמיים נחם ידוה קדמ קביני עלו אהרן הארבעה כ

ושלחתי אש מבית חואל
ואכלה ארמנותי בן הדד
ושברתי ברוח המישק כ
וזכרתי וישב מבקעת
און ותמך שכט מבית
ערו וגל עם ארס קידה
אמר יהוה

פה אמר יהוה על שלשה
פשיע ענהו על ארבעה
לא אשובנו על גלותם
גלות שלמה לחסגד כ
לארסו שלחתי אש בחומת
ענה ואכלה ארמנותי כ
וזכרתי וישב מאשדוד
ותמך שכט מאשקלון
וזכרתי וישב מאשקלון
וזכרתי וישב מאשקלון
ואכזר שארית פלשתים
אמר ארם יהוה

פה אמר יהוה על שלשה
פשיע ערו על ארבעה
לא אשובנו על חסגרים
גלות שלמה לארס וקל
זכרו בריות ארס ושלחתי
אש בחומת ער ואכלה
ארמנותי
פה אמר יהוה על שלשה
פשיע ארסו על ארבעה

לא אשובנו על דלפו בחרב
אחור ושחת רחמיו ווטק
לעל אפון עברתו שמרה
נצח ושלחתי אש פתמו
ואכלה ארמנות בצרה

פה אמר יהוה על שלשה
פשיע בני עמו ועל כ
ארבעה לא אשובנו על
בק עם חרות חגל עד למעו
הרחיב את גבולם וזצמו
אש בחומת רפה ואכלה
ארמנותיה פתרועה ביום
מלחמה בסער ביום סופה
והלך מלכס בעלה הוא
ושריו יחדו אמר יהוה

פה אמר יהוה על שלשה
פשיע מואכר על ארבעה
לא אשובנו על שרפו
עצמות מלך ארס לשוד
ושלחתי אש במו אכ
ואכלה ארמנות הקריות
ומת בשאון מנאכ כ
פתרועה בקול שופר
ותברתי שופט מקרפה
וכל שרית אהרוג עמו
אמר יהוה

פה אמר יהוה על שלשה
פשיע יחודו על ארבעה
לא אשובנו על מאס
את תורת יהוה וחקו לא
שמרו ונתעו ס בזביותם
אשר חלכו אבותם כ
אחריותם וישלחתי אש
ביתו וקל ואכלה ארמנות
ירושלם

פה אמר יהוה על שלשה
פשיע ישראל על ארבעה
לא אשובנו על מברס
בפקה צדוק ואביו בעמו
נעלם חש אפים על עפר
ארץ בר אש רלס ודרה
ענוס וטו ואוש ואמו
ולכו אל הנערה למעו
חלל את אשם קר שמועל
בנדים הכלים נטו אצל
כל מוספחו עניושים שמו
בית אל חו חסו אנמי השמרת
אתה אמור מפני חס אשר
פגבה ארוס גבהו וחסו הוא
בארונס ואשמד פרו
ממעל ישראל שח מתחת ואנכי
העלתי אתכם מארץ כ
מצרים ואולף אתכם כ
במרב ארבעים שנה כ

והעני אש ו ואם לא תשמעו ונדרתי ככל
אלתי בחומת דמשק וכשל זרון בחומת רבד

ארמנותו ד חס ועלמה ארמנותו בחומת
ערו וישכח ישראל וזמנתי שונתי כ

ולא זכרו ו ולא זכרו בני ישראל ולא זכרו ברית
אחיה ולא זכרו נפלאותי כ

לבית ישראל ד' חסדי יהוה אצבע כי כחה אמה יהוה לביני ישראל כי כוח אמה אדני זכר חסדו וכל יחוקו
דכונתו בר מזל חד ולבני ישראל חברו כ' ובאר ד' וזער שועל עד אגלים ואל תדרישו כי שוחח כ'

המתאווים ב' כי שם חברו את העני חור
הניחו ב' אשר הניחו עליה וזרקו ליאיו כ'

לכס נקמון שנים בכל עריכם
וחסד לחס בכל מקומותיכם
ולא שבתם ערי נאסיהו ונס
אנכי מנעתי מכם את הגשם
בעוד של שלחה חרשים לקצור
והמטרתי על עיר אחת ועל
עיר אחת לא אקטור חלקה
אחת המטרתי חלקה אשר
לא תמטור על ידי תיבשי
ונעו שמים שלש ערים
אל עיר אחת לשמותי מוס
ולא ישבעו ולא שבתם
ערי נאסיהו חביתו אתכם
בשרפו וביקחו חרבות
נעתיכם וברמיכם ותאניכם
ויהי לכם יאכל חנם ולא
שבתם ערי נאסיהו
שלחתי בכם דבר ברך
מערים הרגתי כחרב בחונמכם
עם שבו סוסיכם ואעלת
באש מחניכם ובאפנס ולא
שבתם ערי נאסיהו חפתי
לכם כמחפתי אל חים את
סדנא ועמרה ותחיו כבאר
מעל משרפתו לא שבתם ערי
נאסיהו לכו כה אעשה
לבי ישראל עקב כתיאת
אעשה לך חבו לקראת

אלהי ישראל כי חסדו ידע
חריטו ובר ארוחו ומעד לאדם
מחשחו עשה שחר עיפה
והרה על כמותי ארץ יהוה
אלהי צבאות שמו
שמעו אתה דבר הזה אשר
אנכי נשא עליכם קננה בית
ישראל נפלה לא תוסר קוס
בתה לישראל נטשה על
אדמתה איו מקומה כי כה
אמר אדני יהוה ה ערתי צאת
אלף תשאור מאה וחתי צאת
מאה תשאור עשרה לבית
ישראל כי כה אמר יהוה
לבית ישראל דרשוני וחו
ואלת דרשו בית אל והדגל
לא תבאו ובאך שבע לא
תעבדו כי חגמג גלה יגלה
ובית אל יהיה לאת דרשו
את יהוה חיו פוי צלח באש בית
וסף ואכלה ואזמכנה לבית
אל ההפכים לל עזז משפט
ועדקה לארץ חנחו עשה כימה
ונסל חפך לבקר עלמותיוס
לילה חחשיך חקורא למי
חנסו שפכם על פני דארץ
יהוה שמו חמבלוגשר עלע
ושר על מכ ערובו אשנאו

כשער מוכיח ודבר תמים
יתעבו לכוניעו נושטכם
על דלומי שאתבר תקחו
ממע בתי גיית בעתס ולא
תשבובם ברמיחמד נטעתם
ולא תשתו את יונם מירעת
רביס פשע לכסו עצמים
חטאתיכם עררו ערוק
לקחו כפרו אכיוניס בשער
חטו לכו חמשיל בעת
ההוא אדניס מיער רעה הוא
דרשו טוב ואל דע למעו
תחיו ויהיו יהוה אלהי
צבאות אתכם כאשר אמרתם
שנאורע וואהבו טוב
והצונו בשער משפט אלה
יחט יהוה אלהי צבאות
שארית חסד לכו
כח אמר יהוה אלהי צבאות
אדני בכל רחבות מספר
ובכל חוצות ואמרו יהוה
וקראו אפר אל אכל ומספר
אלו דע נהו ובכל רחמים
מספר כראעבר בקרבך
אמר יהוה
הו חמת אמוס את יוס יהוה
למחיה לכם יוס יהוה הוא
חשך ור אאוד כאשר נעם

על עיר ועל עיר ד' ולא אמר דוד ד' שמאל תם
והיה ענין נכר כ' כ' שבעים שבעים כ'

יחב ב' חסד ל' חמשה עשר למען וימדך כבוד נחור
ישב בד' ויוסי ד' ויזכור ב' האוד הבאר וז' צאת
במני יחד ח' ע

ואעלה ג' ואודאפן ואעלה ואעלה באש מחניכם
ואעלה את שרי יהודה כ'

ונשאתם ב את אביכם ובאתם ונשאתם את סבוכם ונבליך ב חורד שאול חדה מעלי

שבר ג בלשן כשבר נבלי ויערים ומטבר רוח תלילד ולא נחלו על שבר ווסק

ונשאו ב ומטבר על הים ונשאו דודו ומטבר ו ותלדה נשאו לבו לבו רוח יחוד

א שפני הארץ ופניו קרב
והאבות ויתוסמך קרו על הקור
ונשבו הנחש תל אה שר חוס
יחודל א אור ואפל ולא
נדה לו שנאתו מאסתו
חנכסול לא ארץ בעצותיכם
מאסתו עליו עלות
ומנחתכם לא ארץ עהו שלם
מראיכם לא אפוט הסד
מעל המון שרד חמרת
נבדך לא אשם עתל במים
משפטו ערקה בעתל אונן
ודבחים ומנחה חגשותלו
במדרך ארבעים שנה בית
שראד ונשאתם את סבת
מלבכם ואת פיו על מינם
פנכך אתכם אשר עשיתם
לכם וחדיתו אתכם מהלך
לדמשק אמר יהודה אלוך
עבאות שמו
היו ונשאתם בעיון ודבטחוס
פתי שמדו נקבו ראשית
הגלום וקארקוס בתי ישראל
עברו לנהו וראו הלק נמשם
חמרת פתו וריתת פלשותם
הטובים סמך מלכותו אלה
אסדב גביתם מעלכם
חמרתם ליוסר עותגש

שבת חמס ה שכבים על
מטות שזוסר חוס על
עשוותס ואכלים כרים
מצאו ועגלים מתוך מרבך
חפרטוס על פי הנבל כדוד
חשכו לחס כל שור השונם
במזקלונ וראשית שמנס
ומשחורל אנהלו על שבר
וסק לכו עתד גלד בראש
גלסוסר מרוח סרוחוס
נשב נארע יהוד בנפשו
נאס יהודה אלה עבאות
מתאב אנכלי אתגאו ויעקב
וארמנתו שנאתו וחסרת
ערו מלאה וסדה אם
ותרו עשרה אנשוס פמת
אחר ומתו ונשאו הורו
ומסרפו לחוציא עצמים
מודמת ואמר לאשר
בירכתי חמתו עור עמך
ואמר אפס ואמר חסמי לא
להזכיר בשם יהודה
בחדת יהודה מצודה
וחפת חמת הגדול רסוסים
וחמת חסון בקעים
הרעיו פסל לסוסים אם
יחלוש בכפרים מתפכתם
לראש משפטו ומר צדקה

ללענה השמחוס ללא
רברת אמרים תדא כחלקני
לקהט לנו קרעם פיהענ
מקום עלונם בית ישראל
נאס יהודה אלה ח עבאות
גורלחצו אתכם מלכוא
חמת על נחל הערבה
כח הראני ארני יהוד ודפח
וער גבו פתחלת עלות
הלק שודעת לקש אחק
גורלחצו ויהיה אם כלה
לאכול את עשב הארץ
ואמר ארני יהוד סלחני
מיוקוס יעקב כי קטן הוא
נחם יהוד על זאת לא
תהיה אמר יהוד כח
הראני ארני יהוד ודפח
קרא להב באש ארני יהוד
ותאכל את נחוס רפה
ואכלה את חלק ואמו
ארני יהוד חרלנא מי
יקוס יעקב כי קטן הוא
נחם יהוד על זאת נחם הוא
לא תהיה אמר ארני יהוד
כח הראני יהוד ארני ענ
על חמת אנה וכירו אנה

השונות ג היו ודוף גול ארני חלע
השונות

עשב הארץ ה ויכס את עז ויאמר יהוד חזק ויחיד אכ
כלה ויהי פסלכו ויעתכו רב זועק

השונות ג ללא דבו לעשות רפאל על

נאם ידני יהודה ז' מקבץ נחמי ישראל כי אם תבסי שמעו והעידו וקטר נחמין והוללו שיהיה הויכח
 והבאו השמש והשלחתי רעב וכל יחזקאל זכור בר ח' ד נאם יהודה נשאלים חזו שוא וכלא מזיג
 ונמתי יהודי :

ז פסוק וכל כל חר האם פכו זכל שאלו הימים
 והפכתי חגלים ויאבר בעו :

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מִתְנָה
 רֵאשׁ עַמּוֹס וַיֹּאמֶר אֶנְוִי וַיֹּאמֶר
 אֲדַע הַנְּבִי שֶׁסֶם אֲנִי בְּקֶרֶב
 עַמּוֹי שְׂרָאֵל לֹא אֹסִיף
 עוֹד עֲבוֹר לְדוֹנֵשְׁמוֹ בְּמֹת
 וְשִׁחִי וּמְקַדְשֵׁי שְׂרָאֵל
 יִחַבְּבוּ וּקְמַתִּי עַל בֵּית
 וּרְבִעַם בְּחֶרֶב :

וַיִּשְׁלַח אֲמִיעֵזֶה כְּחוֹ
 בֵּית־אֵל אֶל־רְבִיעַם מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר קִשְׁרָה עֲלֶיךָ
 עַמּוֹס בְּקֶרֶב בֵּית־יִשְׂרָאֵל
 לֹא־תִכַּל הָאָרֶץ לְחִמּוֹל
 אֶת־כָּל־דְּבָרֵי־כִבּוֹד אֲמִי
 עַמּוֹס בְּחֶרֶב יָמֹת וּרְבִיעַם
 וְיִשְׂרָאֵל גְּלוּ וְגָלָה מֵעַל
 אֲרָמֵתוֹ :

וַיֹּאמֶר אֲמִיעֵזֶה אֶל־
 עַמּוֹס חוֹזֵה לֶךְ בְּחֶרֶב לֵךְ אֶל־
 אֶרֶץ יְהוּדָה וְאֶכֶל שֶׁסֶם
 לְחֶסֶד שֶׁסֶם תִּנְבֵּא וּבֵית־אֵל
 לֹא־תוֹסִיף עוֹד לְחַבְּאֵנִי
 מִקְּדַשְׁמִלְךָ חוּא וּבֵית
 מִמְּלִכָה הוּא אֲזַנְעוּ עַמּוֹס
 וַיֹּאמֶר אֶל־אֲמִיעֵזֶה לֹא־בִינִי
 אֲנִי וְלֹא־כֹתֵבָנִי אֲנִי כִּי
 בּוֹקֵר אֲנִי וּבּוֹלֵם שִׁקְמִים
 וַיִּקְחֵנִי יְהוָה מֵאַחֲרֵי־הַצִּיּוֹן

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי יְהוָה לֶךְ תִּנְבֵּא
 אֶל־עַמּוֹי יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה
 שָׁמַעְדְּבָרֵי־יְהוָה אֶתְּךָ אֲמִי
 לֹא־תִנְבֵּא אֶל־יִשְׂרָאֵל
 וְלֹא־תִטּוֹף עַל־בֵּית־יִשְׁחָק
 לִכּוֹ פֶה אֲמַר וְיְהוָה אֲשַׁתֵּךְ
 בְּעוֹר תִּנְעַח וּבַעַר וּבְכַנְתֶּךָ
 בְּחֶרֶב וּפִלִּי וְאֲדַמְתֶּךָ בְּחֶלֶל
 תַּחֲלֹק וְאֶתְּךָ עַל־אֲרָמֵה
 טַבַּח אֶת־מִיתֵי וְיִשְׂרָאֵל
 גְּלוּ וְגָלָה מֵעַל אֲרָמֵתוֹ :

כִּי־הִרְאֵנִי אֲדַע וְיְהוָה וְיְהוָה
 כְּלוֹב־קוֹץ וַיֹּאמֶר מַה־יִּי
 אֶתְּךָ רֵאשׁ עַמּוֹס וַיֹּאמֶר
 כְּלוֹב־קוֹץ וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֵלַי בְּאֶתְּךָ אֶל־עַמּוֹי
 יִשְׂרָאֵל לֹא־אֹסִיף עוֹד
 עֲבוֹר לְדוֹנֵשְׁמוֹ שׁוֹחֹת
 חוֹבֵל בְּיָמֵי־יְהוָה נֹאם
 אֲדַע יְהוָה רַב־הַפְּגֵר כְּכֹל
 מִקּוֹס־הַשְּׁלֵלֶה הַסֵּ :

שָׁמַעְתָּ אֶת־הַשְּׂאֲפִיט אֲמִי
 וְלֹשְׁבֵית עֲנַנֵי־אֶרֶץ לֹא־אֲמִי
 מִתִּי עֲבוֹר תִּחַדְשׁוּ וְנִשְׁבַּח
 שְׁבַר־יְהוָה שְׁבַת וּנְפֹתֶיךָ בְּרֹךְ
 לְתַקְטֹט אִפּוֹה וְלְחַגְרֵיךָ

שָׁקֵל לֹלְעֹתַי מֵאֵינִי מִרְמָה
 לְקִנְיֹת בְּכֶסֶף וְלֹסִי וְאֲבִיּוֹן
 בְּעֲבוֹרֵי־עֲלֹסִי וּמִפֶּלֶךְ בֵּר
 נִשְׁבַּח וְנִשְׁבַּח עֵינֵיךָ בְּגִיּוֹן
 וְיִקַּב אֶסֶם אֲשַׁכַּח לְנַעַח
 כְּלִמְעֵשׂוֹתֶיךָ הֵעַל וְאֶת
 לֹא־תִרְגַּע הָאָרֶץ וְאֶכֶל כָּל־
 חֹשֶׁבֶתְךָ וְעַלְתָּה כְּאֵר
 כְּלִי וְנִגְרָשָׁה וְנִשְׁקַח י
 כִּי־אֲדַע מֵעַרְס :

וְיְהוָה בְּיָמֵי־יְהוָה נֹאם אֲדַע
 יְהוָה וְהִבְאֵתִי הַשְּׂמֵשׁ
 בְּעַתְרוֹס וְיַחֲשִׁבְתִּי לְאָרֶץ
 בְּיָמֵי אֲדַע וְיַחֲשִׁבְתִּי חֲנֻכָּתִי
 לֹא־בְקוֹבֵל שְׁוִיִּי בְּסִלְקוֹנֵה
 וְיַחֲשִׁבְתִּי עַל־כָּל־מִתְנַעֲמִים
 שָׁקוֹ עַל־כָּל־אִשׁ קִרְחָה
 וְשִׁמְלֹתֶיךָ כֹּאֶל־נְחֹד
 וְאַחֲרֵיתֶיךָ בְּיָמֵי־מִי :

הַיָּמִים בְּיָמֵי־נֹאם אֲדַע
 יְהוָה וְיַחֲשִׁבְתִּי הַשְּׂמֵשׁ
 בְּאֶרֶץ לֹא־עֵבֶד לְלֶחֶם
 וְלֹא־עַמְּאֵלִים כִּי־אֶסֶם
 לְשִׁמְעֵ אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה
 וְנִעַמְמִים עַד־יָס וּמִצִּפּוֹ
 וְעַד־מִזְרְחֵי שׁוֹטְטוֹן לְבִקֵּשׁ
 אֶת־דְּבָרֵי־יְהוָה וְלֹא־אֲבִי צִיּוֹן

טו ז' לביש את דברי יהודה ושטטון
 ותעצור חדיעית בתחילת חס :

זבניך וזבניך ז' ויאמר האנשים אליו
 חיו חזקתו לכן בה אמר יהודי :

את כל דבירי ז' וזכרו ונתח את כל דבירי לך
 וזכרו אתני :

בעיני כל רב וחד חל ועמד ויעזר חגורה בעיני
וטרף ב וטרף ורוע ורמס וטרף

לא שמעו ב וגבר אל שמויהם ועשיתו בארץ
למעשה דרך ב ולא תשתחוה עוד תכסף

ממך על כל בני תנעס ערעת
חל ויהיה חל ויהיה ארון
ישתבח על בני ישראל
ועמד ויעזר בעיני חוה
בנאו שמויהם ואלהיהם
עמך ועל עד אפסו ארץ
ויהיה וזו שלום אשור כי
וכא בארצו וכו ורדו
בארצו ותנו והקמע עליו
שבעה רעים ושבעה כי
נסו אדם ורשע את ארץ
אשור בחרב ואת ארץ
עברד בפתחיה והיער
באשור מיבוא בארצו
וכי יהיה כבולו

ויהיה שארית ועקב בקוב
עמוס רבים כטל מאת
יהיה כרביבוס על עשב
אשק לא קוה לא שולח
וחל לבני אדם

וחסו שארית ועקב בנוס
בקרב עמוס רבים בארץ
בנה צהר ועז כמפור בעוד
צא אשור אסעב ורמס
וטקו ואזן מצודתם סדף
ע צהר וכו

והנה במוסו חוה אנסיהוה
והכרתו סוסו מן קרבך
והאכרתו מן פתחך
והכרתו ערו ארץ ויהיה
כל מבצרך יהיה חרב
כשפסו מקרבך ויענוס
לא תהיה ויהיה ופסו
תבנותיך מקרבך ויהי
תשתחוה ער למעשה
יהיה ויהיה אשור
מקרבך ויהיה ער
ועשיתו בארץ ויהיה
זקס את חוה אשור לא
שמעו

שמעו ויהי את אשור ויהיה
אמר קום רוב את החוה
ותשם עשה הובעות קולך
שמעו חוה את רוב
יהיה ויהי את חוה סדף
ארץ כי רוב לחוה ער
עברו ויהי ארץ ותובח
עמך מה עשית לה ויהי
יהי ארץ ענה כי כי
היעלתך מארץ מצרים
ונבנות עברום פרותך
ואשלה לפנה את משה
אתרו ויהיה עמך ויהי
מחו עין בלך מלך מואב

ומה ענה אתו בלעם בן
בער מן קדשטום ער
הלמ למ עור דעת עזקות
יהיה בלעם אקדם ויהי
אפס לא יהי מרוס האקדמע
בעלות בעלים כע שנה
חורצה חוה בארץ ארם
כרבות עולו שמח ארץ
כבור פשע פרו כטוי
הטאת נב שוה ויהי
מה טוב ומה חוה ויהי
ממך מאת עשיתו מן
ואהבת חסד ויהי עמך
עם ארץ

קול חוה ערוקו
ויהי שיה ויהי שמך
שמעו מטוה ויהי ערה
עוד האשמות רשע
אערו רשע ויהי רוח
ועמך אנה במאנו
רשע רבים אבני מרמה
אשור עשירי חמל אומם
השביה ויהי אשור
ולשונם רמה כפתו
אז החלו ויהי חיות
השמם על הפואתך אתה
האכלך את שבע עולות
בקרבך ותסגול את פלגו

הראש ב כל חל וחד חל עורקאש
ואמיהו הראש כמות

ולשונם די ויהי במינהם חרב חוה שמו
בשומים פוהם להנע דעוה

ולא תשתחוה ב והכרתו פולחן לא יהיה
בך ארץ

לאכל יג מל העד חדיש ויסתו דוד ונצק לפניו וילחם ויחזק וינצק לאנשים ויזכרום להם את הנשיא
והיה עם בלתי און אשכול כנשר חיש לאסור ודביש וימאור וזו אצור על חוב טוב אשר יפד *

חטאותם י מל ונצק לפניו וילחם ויחזק וינצק לאנשים ויזכרום להם את הנשיא
שחתו ישוב וירחמו

ואשר תפלט לחרב אתו
אתה תרעול את תקצור
אתה תרד ותתגדל את סוף
שמו ותירושולא תשתד
מזון שתמר חקות עמרו
וכלמ עשה בית אחאב
ותלכו כמ עצותם למען
תמו אתך לשמה וישבחה
לשרק וחרפת עמו
תשא
אל לו כי היותו באסור
קוצ מעל לתבצור און
אשכול לאכול בפורה
אתה נפשי אבד חסיד
מזון ארץ וישר באדם
אובלים לדמים יארבו
ארש את אחיו ויערו
חרם על הרע פפום להיטיב
חשך שאל והשפט י
בשלום והגדול דבר חנת
נפשו הוא ויעתה טובס
כחד קושר ממסוכה יום
מצפיד פקדיתך באח עתה
התיה מכובתם אל תאמינו
כרע אל תבטחו באלק
משכבת הויקה שמרפתחו
פוף מכון מעבל אב בתקמה
באמה פלה בחמתה אובו

איש אנשו ביותו אנו
במחוז אצפה או חולה
לא לחי וישעו ישמע
אלהו אל תשמחו אובתו
לרבי נפלתו קמתו כר
אשבכחשך יחזה אור
וען ויהודת אשאם י
חטאתו לו על אשר נהיב
רובו עשה משפטו י
ווצאנו לאור אראח
בערקותו ותר אובתו
ותכסת בוששה האמרה
אלו און יהודה אלהיך
עני תראנה פה עתה
תחזה למרמס כטוט
חוצות יום לבנת גר חך
יום זה היא ורחק חק יום
הוא ועידך יבוא למע
אשור ועכו מצור ולמע
מצור ועד עתה יום מים
ותר החראתה הארץ
לשמחה על ישביח מפח
מעל ליהם
רעת עמד בשכטך צאו
נחלתך שכנו לבדד ועד
פתוך פרמל ויען בשון
וגלעד כימי עלים כימי

עאתך בארץ מערים
אדאנו נפלא אתר אונים
וכשו מכל גבורתם וישום
דל על פח אונים תחרשנה
ולחט עפר פנחש ביחלו
ארץ ורגו ממסגרתיהם
אל יהודה אלינו יפחדו
ויו אומם מראל כמד
נשא עזו ועבק על פשע
לש ארית נחלתו לא אחיוק
לע אפוי כחפץ חסד
הוא ישוב ורחמע וכבש
ענתו ותש לך כמצלות
וס כל חטאותם תתן אמת
לועקב חסד לאברהם
אשר נשבעת לאבתיו
מימי קדם
משאני נח ספר חזון נחום
האלקשי אל קעו אונקס
יהנה נקס יתנה ובעל חמה
נקס יתנה לערו ועטר
הוא לאובו יהודה ארץ
אפוס וגדול כחונקח לא
נקח יהודה בסופה ובשעה
הרכו וענו אבק גדול
בנסוב שיהו וכל העתות

מ

על פח יב וישמר יד על פח וישמר יד על פח
וגדול י ויחזק ארץ אפים הנח וירחום יחזק
בנתינתו י

חשד י פת על חזון כפוס וכעניו חשד חמסא
חשד שמואל ובער חזק י

אונת י בכותו אונת נפשו ונפשו אונת
יעל נפשו וישע אונת י

יבוש יבוש יבוש חוביטה חוביש יבוש ט מל בלשג לא עמד יבוש זרעו יבוש ויבוש גס בוש לא יבושו
גס הכלים יבוש ישראל יבוש מקודו וכל יחושע חוביש ונדוש חוביש פירא הדגס חוביטה וכל גבוש *

ישב ב. חל בטיף וחנג ודטפלה ישב
ותפאית ישב ודו שלם *

אלה השלכה אל העיר אשר
חזקו אשר יקרתי מעליהם
ואקחה שלשים חפסר
ואשלה אתו בית ותוח
אל העיר ואני את מקל
השע את החבלים להפר
את אמהו בן והנה וכן
ישראל
ואמר ותוח אל עיר קח
לך בלוי רעה אלו בני חנה
אנכי מקום רעה בארץ
הנבחרות לא יפקדו הער
לא יבקש וכן שבת לא
ירפא הנעבה לא יכל
ובשר חבוי אה ואכל
ופרסו ופרקו הו רעו
האלול עמי קצאו חרב
על זרוע ועל עו ימינו
זרעו יבוש תבוש ועו
ימינו בכה תבחה

משא דבר ותוח על ישראל
נאם ותוח נטח שלום
חסד ארץ וזר רח אדם
בקרבו ונה אנכי שם
אתו שלם ספר על לכל
העמים סמכו גם על
והנה ותוח כמצור על

ירושלם ותנה ביום החוא
אשים את ירושלם אבו
מעמסה לכל העמים
כל עמסיה שרוט ושרטו
ונאספו עליה כל גו
הארץ ביום תהוה נאם
והנה אכה כל סוס בתמחו
ורכבו בשגעו ועל בית
והנה אפקח את עיני
וכל סוס העמים אכה
בעורו ואמרו אלפו
והנה בלבס אמצה לו
ישבי ירושלם ביתוח
עבאות אלו חס ביום
ההוא אשים את אלפי
והנה כמור אשבע עיני
וכל פיר אש בעמור ואכל
על זמון ועל שמ אול
את כל העמוס סביב
וישבה ירושלם עיר
תחיה מירושלם והושע
והנה את אהלו והנה
בראשנה לעו לא תגבל
תפארת בית כבוד ותפארת
ישבי ירושלם על והנה
ביום ההוא אגו והנה בעל
יושב ירושלם ותהה הנכשל
פקס ביום ההוא פדוה

ובית דוד כאלהים כמלאך
והנה לפניהם ותוח ביום
ההוא אבקש לחשמול
את כל הגוים הבאים על
ירושלם וישפכת על בית
דוד ועל יושבי ירושלם
נחח ונתחנעו והקטו
אל את אשר דקרו ונספחו
עליו כמספר על היתור
והמר עליו כהמר על הכבוד
ביום ההוא וגבל המספר
בירושלם כמספר חרד
רפיו כבקש עת מדו וספדה
הארץ משפחות משפחות
לבר משפחת בית דוד
לבר וגשיחם לבר משפחת
בית נתו לבר וגשיחם לבר
משפחת בית דוד לבר
וגשיחם לבר משפחת
השם על לבר וגשיחם
לבר כל המשפחות
הנשארות משפחת
משפחת לבר וגשיחם
לבר ביום ההוא והנה
מקור נפתח לבית דוד
ולגושבי ירושלם לחטאת
ולעבה והנה ביום ההוא
נאם והנה עבאות אבול

ולושבי ב. חס וחד מל ודל ותחו מסו
ביום ההוא לך אדני חנין

באלהים ג. ותחיהם באלהים ידע ביום דוד
אלהים בקדש דוד *

רעו ה. האמר לכודו דודו נסע האלול חרב
עורו על רעו לא אחסר *

את שמות העצבים מזה ארץ
ולא אנכרו ערו וגם את יי
הנבואים ואת רוח הטמאה
אעבור מזה ארץ ויהיה כן
עבא אש ערו ואמר אליו
אביו ואמו ולדיו לא תהיה
כי שקר דברת בשם יתה
ודקלהו אביו ואמו ולדיו
בתבאו ויהיה ביום ההוא
יבשו חנבי אום אש מחונו
בהבאתו ולא יולדו בשו יי
אדרת שער למען פתש
ואמר לא נבא אנכי אש
עבר ארמה אנכי כי אדם
הקנני מנע עירי ואמר אליו
מה חפצות האל בחייהו
ואמר אשר חפצתי בות יי
מאחרי
הרב ערו ערו ערו על עבר
עמיתו נאם יתה עבאות
הך אתה רעה ותפוצין
הצאו ותשבתו ויהי על
העצבים ויהיה בכל הארץ
נאם יהוה פושעים ביה יי
ופרתו יגעו ושלשית
ונתר ביה ויהבאתו את
השלשית באש וצרפתים
בערף את חפסר ופחנתים

כבו את ההיב הוא
יקרא בשמו ואע אענה
אתו אמרת עמי הוא
והוא יאמר יתה אלהו
היה נוסבא ליתנה וחלק
שללה בקרבה ואספתו
את כל העוסק ליהו שלם
למלחמה ולכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים
תשגנה וירצא חצו העיר
בגולה ויתר העם לא
ופרת מזה ערו ויצא יתה
ונלחם בעוים היום ביום
הלחמו ביום קרבו ועמדו
רובי בני סאהה על הרין
היותם אשר עלפניו שלם
מקדם ונבק עחר היותם
מחצו מזרחה תמה גיא
גדולה מאד ויש חצו
התר צפונה וחצו נגבה
ונסתם עירי כיוע עג
הרים אל אצל ונסתם
באשר נסתם מפני הרעש
בימו עניה מלה ויהיה
ובא יתה אלהו בלקדש
עמך ויהיה ביום ההוא לא
יהיה אור יקרות וקפאון

ויהיה יום אחר הוא ערו
ליחנה לא יום ולא יתה
ויהיה לעת ערב ויהיה אור
ויהיה ביום ההוא הנצא
מיוס חיים מירושלם חגם
אל חגם הקדמוע וחגם
אל היום האחרון בקוץ
ובחרף ויהיה ויהיה יתה
למלה על כל הארץ פנים
ההוא ויהיה ויהיה אחר
ושמו אחר וסוכבל הארץ
כעבדה מנב על רמון עב
ירושלם וראמה וישם
תחתיה למשע בנמו
עד מקום שער הר אשון
עד שער הפעם ומגבל
חננאל עד יקר המלה
והשבו בה וחרם לא יהיה
ערו ושכח ירושלם יי
לבטח ונאתתה
חמנפת אשר ונף ויהיה
את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המקן
בשרו והוא עמד על רגלו
ועינו תמקנה בחרייהו
ולשוע תמקפנותם ויהיה
ביום ההוא תהיה מחננת
ויהיה רבה פחם ויהיו קו

ויהיה יום אחר הוא ערו
ליחנה לא יום ולא יתה
ויהיה לעת ערב ויהיה אור
ויהיה ביום ההוא הנצא
מיוס חיים מירושלם חגם
אל חגם הקדמוע וחגם
אל היום האחרון בקוץ
ובחרף ויהיה ויהיה יתה
למלה על כל הארץ פנים
ההוא ויהיה ויהיה אחר
ושמו אחר וסוכבל הארץ
כעבדה מנב על רמון עב
ירושלם וראמה וישם
תחתיה למשע בנמו
עד מקום שער הר אשון
עד שער הפעם ומגבל
חננאל עד יקר המלה
והשבו בה וחרם לא יהיה
ערו ושכח ירושלם יי
לבטח ונאתתה
חמנפת אשר ונף ויהיה
את כל העמים אשר
צבאו על ירושלם המקן
בשרו והוא עמד על רגלו
ועינו תמקנה בחרייהו
ולשוע תמקפנותם ויהיה
ביום ההוא תהיה מחננת
ויהיה רבה פחם ויהיו קו

כעבוד ב' ויהיה השון כעבדה יסע כל הארץ
כעבוד •

ונלחם ה' פל וסמנולו נסלמנה ויהיו עבדו
ל' ויבא ויהיו וינמיהו •

ויהיה י' קמב ויהיה אמר אל אבדים נעדרו
ועשו יעלי ביום ההוא •

ועיבה ב ועשה ליהודי אם תשכב לא תפחד
והרדתי ב והרדתי אחיכם והרדתי לכם

ויצאתם ב מן חרמיהם ויצאתם ומשתה
משת עבדו א מלך דין חזק ואמץ וכלו תנוח

כאשם ערו ונכרות מִכִּסּוּס
וְיִשְׁבַּמְעָרָה וּמִטְהַל כִּסָּף
וְטוּחַר אֶת־כַּנְיָ לְלוֹ וְזָקַק אֶת־ס
כְּנֹד וּכְכִסָּף וְחִיל לְיְהוָה
מִעֵשׂוֹ מִנְחָה בְּעֶדְקָה וְעֶרְבָה
לְיְהוָה מִנְחָתָה וְיִהְיֶה לְךָ
וְהַיְשָׁלֶם מִיָּמַי עֲלֶיךָ
וְרַשָׁעִים קָדְמֵי תִּקְרָתִי
אֲלֹכֶם לִמְשַׁפֵּט וְהִוִּיתִי
עַד מִמְחַד בְּכִכְשָׁמַי
וְכִנְיָ אֶפְיוֹס וּבְנִשְׁבָּעִים
לְשָׁקֵד וּבְעֵשְׂקוֹ שֶׁכֶר
שֶׁכֶר אֲלֵמָה וְהַיּוֹם וּמִטְו
גֵּל וְלֹא יִדְאֵנִי אֲמַר יְהוָה
עֲבָאֵת מִי אֲנִי יְהוָה לֹא
שָׁנֵיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי־עֵקֶב
לֹא־בִלְתֶּם לְמִיָּמַי אֲבִיתֶם
סִדְתֶּם מִחֲסִי וְלֹא־שִׁמְרִיתֶם
שׁוּבוּ אֵלָיו אֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם
אֲמַר יְהוָה עֲבָאֵת וְאַתֶּם
בְּמִקְדָּשׁוֹכֵי חֵיקֶכֶּע אֲדַם
אֲלֹהִים מִי אֲתֶם קִבְּעִים
אֲתִי וְאַתֶּם כִּפְעֵנֶךָ
הַמַּעֲשֵׂר וְחֵתִי וְנִמְהָ בְּמֵאֲרָה
אֲתֶם נֹאֲרִים וְאַתֶּם אֲתֶם
חֲזִי כִלְיָ חֲבִיאוֹ אֲתִכֵּל
הַמַּעֲשֵׂר אֲלֵבִית הָאֵצֶר
וְיִחַטְרֵךְ בְּבֵיתִי וּבְחֻנְנִי

נִאֲכָאֵת אֲמַר יְהוָה כִּי
עֲבָאֵת אִם לֹא אֶפְתַּח
לְכֶם אֵת אַרְבֵּית הַשָּׁמַיִם
וְהִרִיקְתִּי לְכֶם בְּרִבְחָה
עַד בְּלֹהֵי וְיַעֲרִיתִי לְכֶם
בְּאֲכֹלֵי אֲשֵׁרֶת לְכֶם
אֲתַפְרוּ הָאֲרָמָה וְלֹא
תִשְׁכַּל לְכֶם הַגִּפּוֹ בַשּׁוּחַ
אֲמַר יְהוָה עֲבָאֵת וְאַשׁוּ
אֲתֶכֶם כֹּל הַגּוֹס מִתְחַוֵּי
אֲתֶם אֲרִץ חֶפֶץ אֲמַר
יְהוָה עֲבָאֵת
חֲזִקוּ עַל־וִדְבָרֵכֶם אֲמַר
יְהוָה וְאַתֶּם מִהַעֲבָרֵי
עַל־דְּאִמְרֵתֶם שׁוּא עֲבָרֵי
אֲלֹהִים וּמִהַפְּעֵע כּוֹ
שִׁמְרֵנִי מִשְׁמֵרֵתוֹ וּבִיחֲלֵנִי
קִדְרֵנִית מִפְּנֵי יְהוָה עֲבָאֵת
וְעַתָּה אֲנִי מִמֵּאֲשֵׁרִים
וְדִים נִסְבְּנֵי עֵשׂוֹ רִשְׁעָה
גַּם בָּחֲנֵי אֲלֹהִים וּמִלְטוֹ
אוֹנֵר בְּרָךְ וְרֵאוּ יְהוָה
אִישׁ אֲלֵרֵעָה וְתִקְשַׁב
יְהוָה וְיִשְׁמַע וּפְתַח סֶפֶר
וּפְתוּ לִפְנֵי לִרְאוּ יְהוָה
וְלִחְשְׁבוּ שְׁמוֹ וְחַוֵּי לוֹ
אֲמַר יְהוָה עֲבָאֵת לְכֶם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה

וְחִמְלֵתִי עֲלֵיכֶם כְּאִשֶׁר
וְחִמְלֵ אִישׁ עַל־כַּנְיָ עֵבֶד
אֲתִי וְשִׁבְתֶּם וְרֵאוּ אֶת־מִן
עֲרִיק לְרֵשַׁע בְּכֹן עֵבֶד
אֲלֹהִים לֹא־אִשֶׁר לֹא
עֲבָדוּ
מִיָּהֵנָּה הַיּוֹם כִּי אֲבַעַר
כְּתֵשֶׁר וְחַוֵּי כְּלֵי־חַיִּים וְכִלְיָ
עֵשׂוֹ רִשְׁעָה קְשׁוּלֵחַט
אֲתֶם הַיּוֹם חֲבָא אֲמַר יְהוָה
עֲבָאֵת אִשֶׁר לֹא־עֹבֵב
לְכֶם שׁוֹרְשׁוֹ עֵנֵי וְרֵחָה
לְכֶם וְרֵאוּ שְׁמוֹ שְׁמִי
עַד־קָה וּמִרְפָּא בְּכַנְיָה
וְיִצְאֵתֶם וּפְשִׁיתֶם כִּיעֲבָד
מִרְבָּקוֹ עֲשׂוֹתֶם רִשְׁעִים
מִיָּהֵנָּה אֲפֵר תַּחַת כְּפֹת
וְלִכְסֵם בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי
עֹשֶׂה אֲמַר יְהוָה עֲבָאֵת
וְכִרוּ תוֹרַת־מֹשֶׁה עֲבָדוּ
אֲשֶׁר עֲוִיתִי אוֹתוֹ כְּחֹת
עַל־כִּלְיָ שְׁכָאֵל חֲקִים
וּמִשְׁפָּטוֹס הֵנַּח אֲנִי
שִׁלַּח לְכֶם אֵת אֲלֵמָה
הַנְּבִיא לִפְנֵי בְּנֵי־יְהוָה
תְּהִי לוֹ חֲפֹרָה אוֹחַ שׁוֹבֵב
לְבָבוֹת עַל־פְּנֵים וְלֵב

כחב ג וישב מצדק ומשדד כי יודיעך עמדי
חזונו כחב ג נלמינו ב קדם דמלכו אמתים

ומרפא ג חנני מעלה לה ויהיה לכם יצוק דבש
תסכל ג מחזק ונעדרתי תפילט

אליהו ה' ומלגך יחזק ויבן גזר וישע אליה
חנני חנני ג חזק ויעשיהו ואלוהי ג וכל עירא
דכות

בְּנֵי עַל אֲבוֹתָם פְּדוּ אֲבוֹא

וְחִבְתֵּי

אֶת

הָאָרֶץ

נָה חָרָס

ל
ד
ס
ב

סְנוֹס חֲפְסוּקִים שֶׁלֹּפֶר
אֵלֶּף וְחַמְשִׁים ־